

VIBULKIJ PUBLISHING GROUP
AKITA PUBLISHING CO., LTD.

VIBULKIJ
COMICS

วิ่ง
เช้า
ค่ำ!

RUN FOR TOMORROW!

1

มาฮาชิโตะ
โซดา

Masahito
SODA

A06101 B70

70
บาท

VIBULKIJ

วิบูลย์กิจ คอมิกส์ ภายใต้ลิขสิทธิ์จาก
จาก AKITA PUBLISHING CO., LTD.

STORY&ILLUST.
MASAHITO
SODA

1

ฉบับนี้
ถูกต้อง

วิ่ง
เช้า
ค่ำ!

RUN FOR TOMORROW!

70 บาท

RUN FOR TOMORROW!
© 1992 by Masahito SODA
All rights reserved.

First published in Japan in 1992 by Akita Publishing Co., Ltd. Tokyo
Thailand translation rights arranged with Akita Publishing Co., Ltd.
And Vibulkij Publishing Group.

A06101 B70

ISBN 974-218-408-9

9 789742 184087

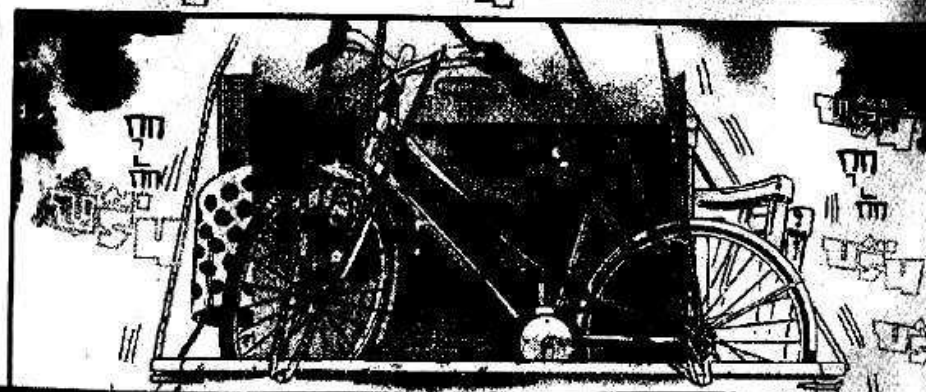
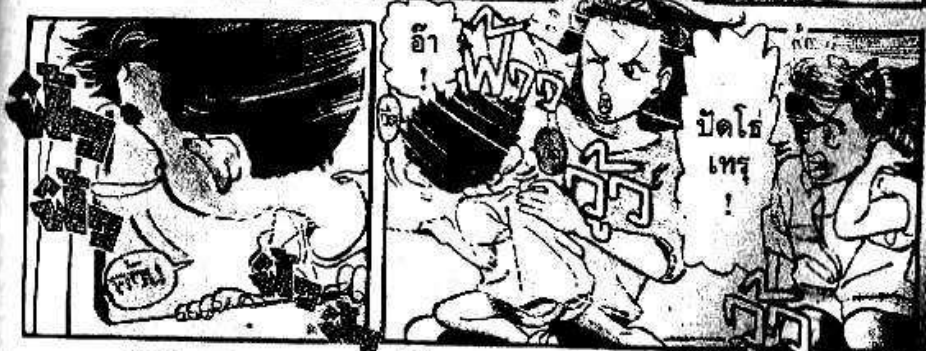
1010300204733

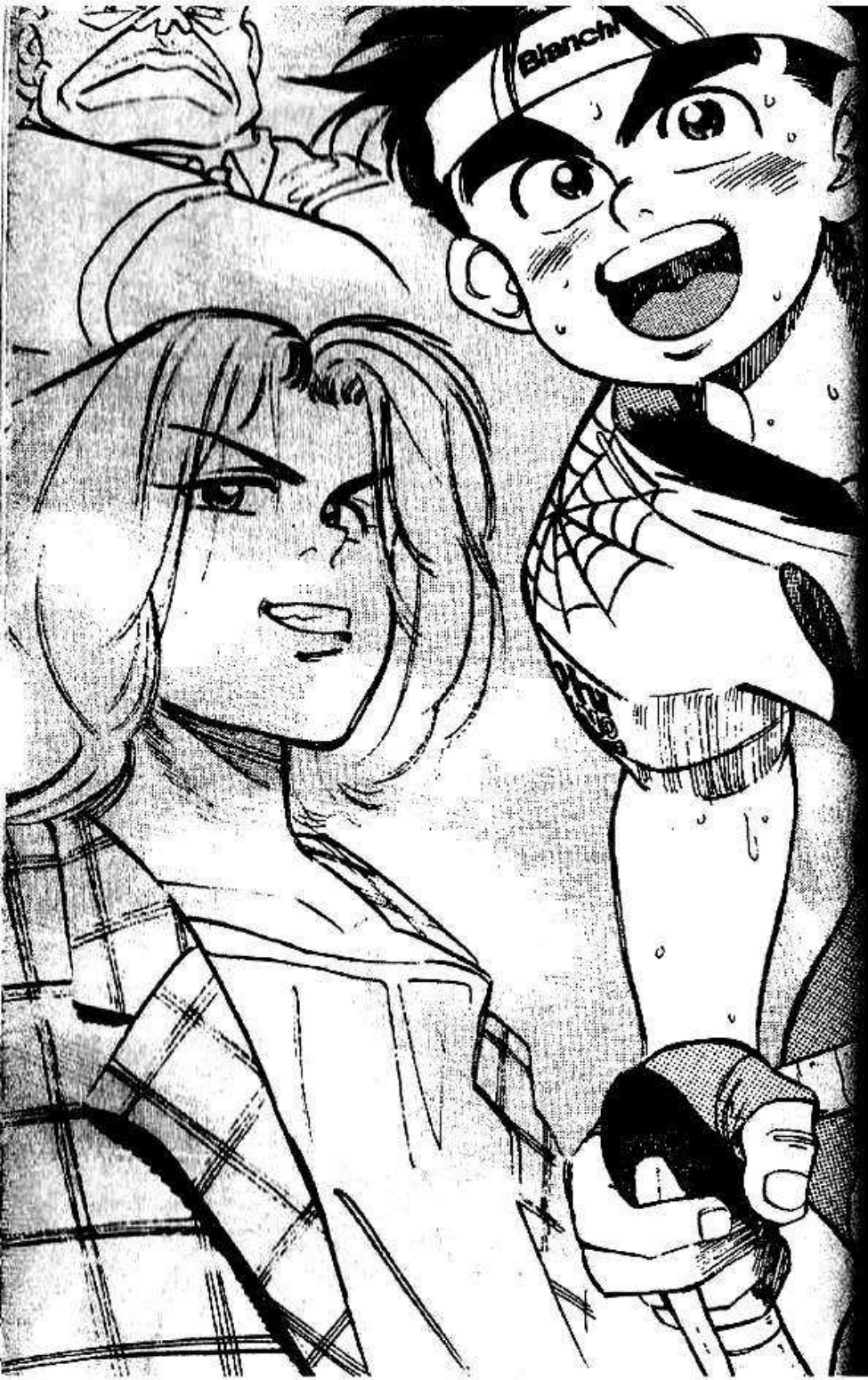
CONTENTS

ตอนที่ 1	PROLOGUE : "BIRTH OF THE CLIMBER"	3
ตอนที่ 2	PROLOGUE : "BIRTH OF THE CLIMBER 2"	39
ตอนที่ 3	STAGE 1 : "เติบโต"	69
ตอนที่ 4	STAGE 2 : "ยุต"	99
ตอนที่ 5	STAGE 3 : "เกลียดคำว่าแม่"	119
ตอนที่ 6	STAGE 4 : "โรคเกิดเกียร"	140
ตอนที่ 7	STAGE 5 : "พลาด"	159
ตอนที่ 8	STAGE 6 : "ฟิซ แอนต์ สตาร์ก"	183
ตอนที่ 9	STAGE 7 : "เป็นสูงอีกแห่งหนึ่ง"	203
ตอนที่ 10	STAGE 8 : "เมืองทนาคือเป็นสูงสุด"	225
ตอนที่ 11	STAGE 9 : "พาทรดสตาร์ก"	245
ตอนที่ 12	STAGE 10 : "บุรุษคนที่สาม"	265
ตอนที่ 13	STAGE 11 : "ก๊วยทกที่เริ่มขึ้น"	285
ตอนที่ 14	STAGE 12 : "ดูจดังเปลวไฟ"	305
ตอนที่ 15	STAGE 13 : "ควิกซิลเวอร์"	325
ตอนที่ 16	STAGE 14 : "ไบน้องที่มีเงิน"	345

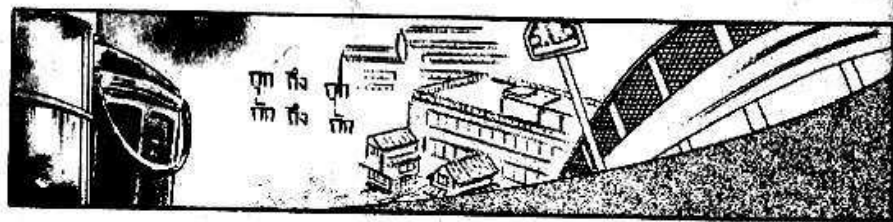
© 1992 Masahito SODA
 All rights reserved.
 First published in Japan in 1992
 by Akita Publishing Co., Ltd. Tokyo.
 Thai translation rights arranged
 with Akita Publishing Co., Ltd.
 And Vibulkij Publishing Group

© 2535 มาซาฮิโตะ โซดะ
 ภายใต้อิทธิพลถูกต้อง
 พิมพ์ครั้งแรกภาคภาษาไทยปี 1992 เมื่อปี 2535
 โดยบริษัท อະคิตะ พับลิชชิง เมืองโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น
 จัดเตรียมภาคภาษาไทย โดย วิบูลย์กิจ พับลิชชิง กรุ๊ป
 ภายใต้อิทธิพลถูกต้องจาก บริษัท อະคิตะ พับลิชชิง

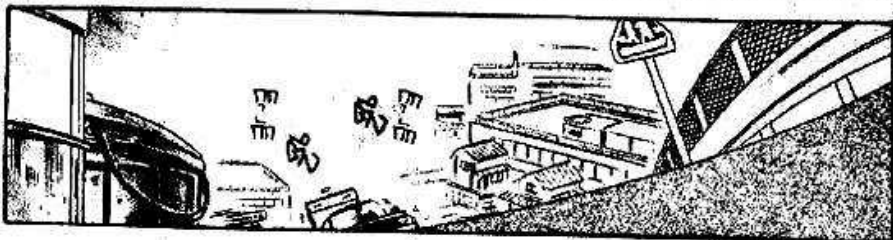

ตอนที่ 1 PROLOGUE
"BIRTH OF
THE CLIMBER"

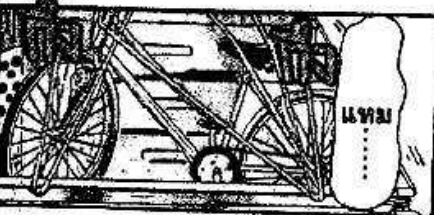
ก๊าก ก๊าก ก๊าก

ก๊าก ก๊าก ก๊าก

ก๊าก ก๊าก ก๊าก

แหม...

เมืองนี้เนิ่นมากจังแสะ...

ดิ๊ พอดีสิกว่าจะต้องเลี้ยงพี่ชายที่แยกกันนะ...

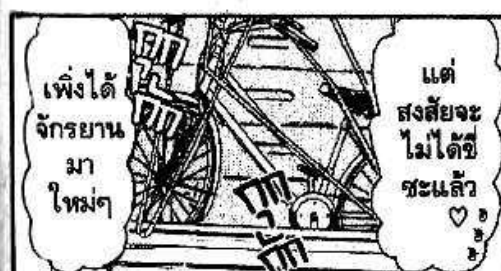

เฮ้อ... ชื่นเนิ่นอีกแล้ว บรีนน บรีนน

เทรู

มีแต่เนิ่นช้านาแบบนี้อยู่ใหญ่ ยั้งไม่ไหว!

เพิ่งได้จักรยานมาใหม่ฯ

แต่สงสัยจะไม่ได้ขี่ซะแล้ว

กรี๊ด!

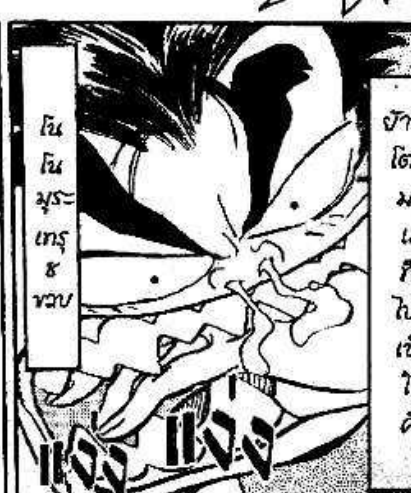

ค...ค...ค คุณแม่ เทรู เทรู! มัน!!

ทำอะไรกันแน่น

ชายูฮิ ลูกันจะอยู่ม.ต้นแล้วนะ!

เมื่อไหร่จะเลิกแพथันน้องซะที!!

ในในมูระเทรู & วน

ย้ายจากโตเกียว มาตั้งเมืองที่เดิมไปด้วยเนิ่นช้านาในเขตคันไซ !!

เฮย เฮย แก บ้า รี เปลา ?

นี่คงจะลง "เนินที่ 2" มาอย่าง คึกเต็มที ละสิหา

ไม่หัด นึกถึง ขากลับ ชะมั้ง !

แก มาจาก โตเกียว ไช้มั้ย

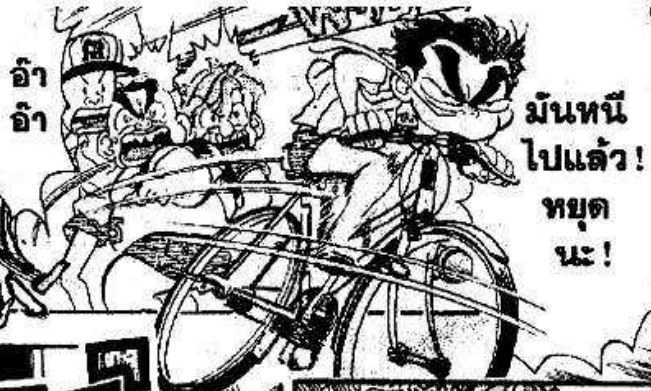

ที่โตเกียว จักรยาน อาจจะมี แต่ที่นี่ยะ ไม่ใช่

เดิน เอา... ยังสบาย ชะกว่า
ร้านจักรยาน ก็แจ้งไป จนเหลืออยู่ ร้านเดียว !
เข้า เมือง ดาหลิว ต้อง หลิวดา ตาม รุรีเปลา

แว๊ก

อ้อ อ้อ

มันหนี ไปแล้ว! หยุด นะ!

ม... หมอ นั้น ...

มัน คิด จะหนี ขึ้น "เนิน ที่ 2" !

ทั้ง บ้า ทั้ง ใจ !!

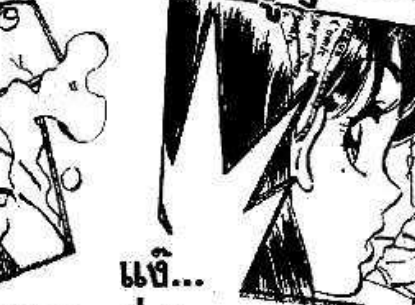
นี่คือ เนิน ที่สูง เป็น อันดับ 2 ใน เมืองนี้ นะเพีย !!

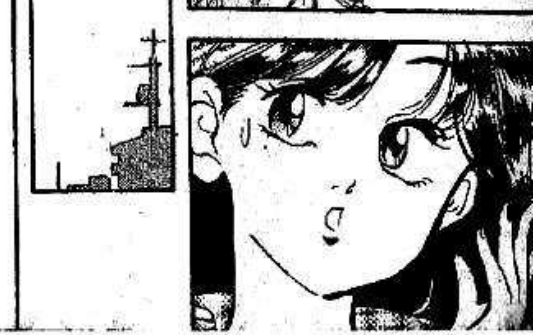
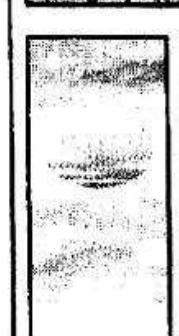
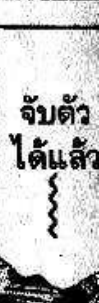
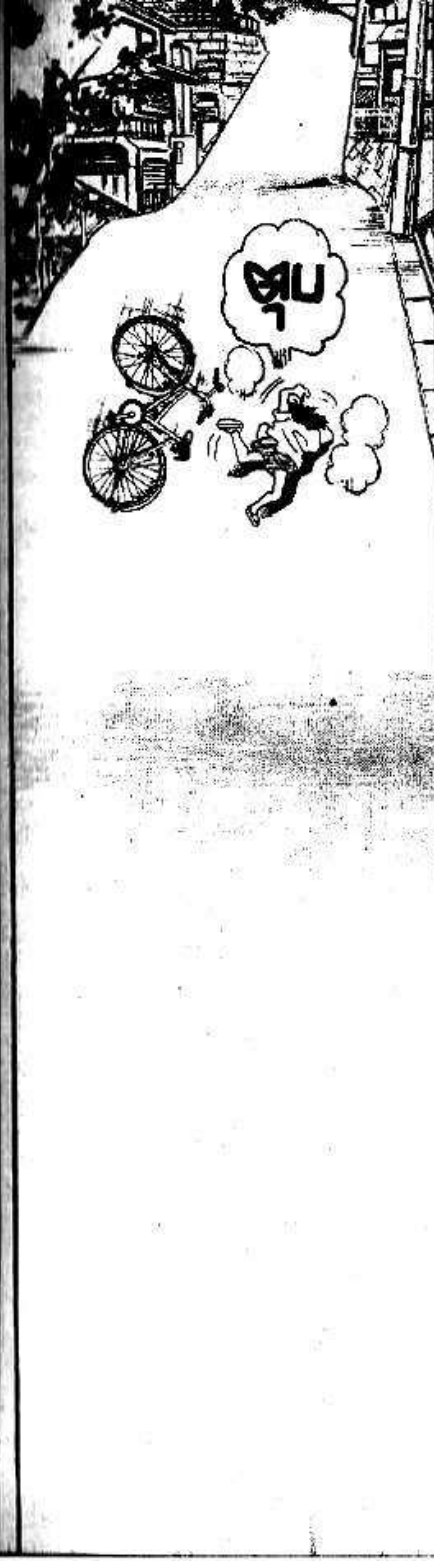
หยุด นะ !!

บอกให้หยุด !!

แม่...
พ่จ๋า...
ช่วยด้วย

จับตัว
ได้แล้ว

เทร
อยู่ที่ไหน

เทว !!

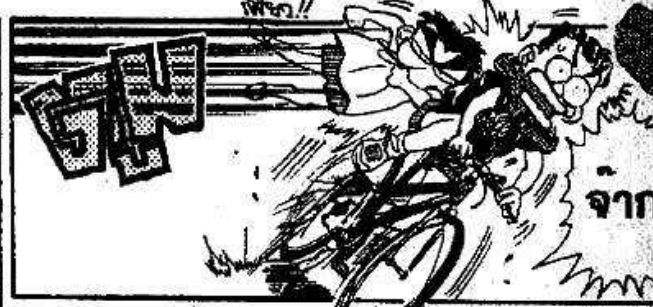
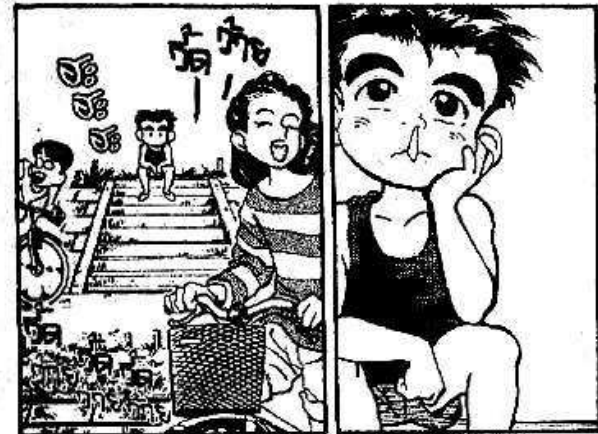
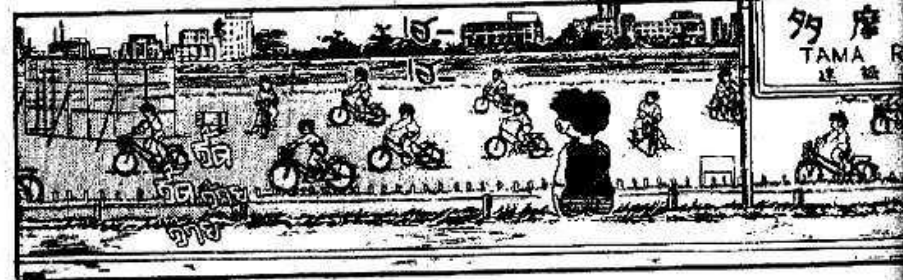
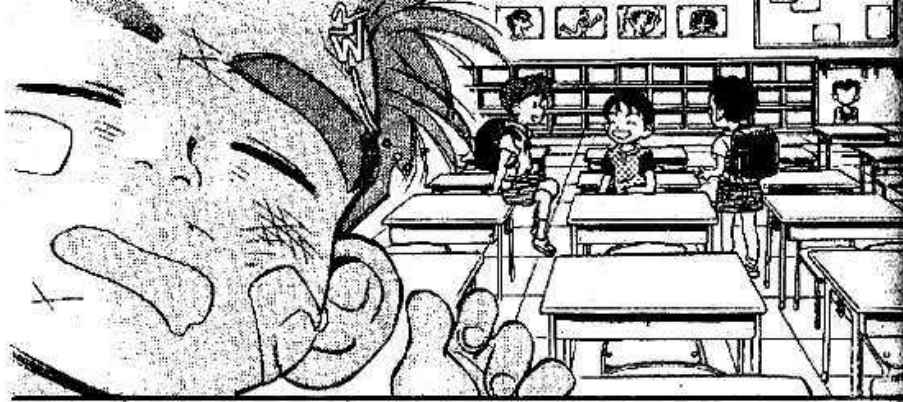
นักเรียน

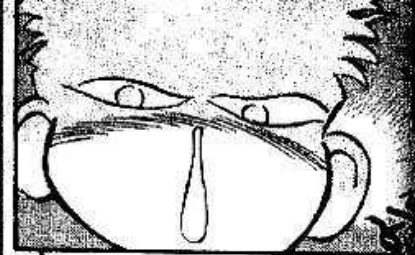

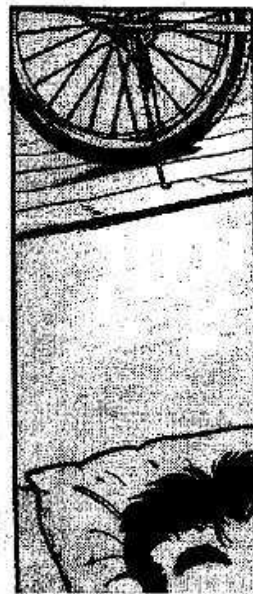
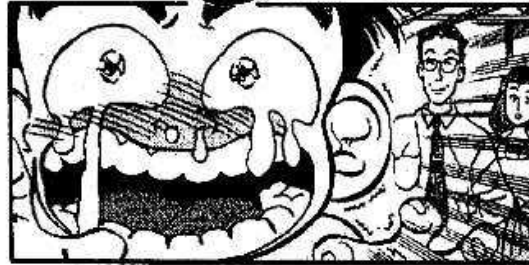
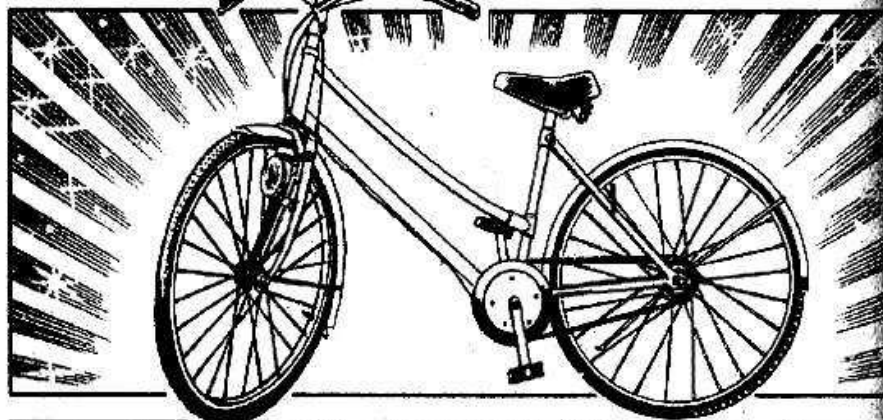
ทำอะไรนะ !! ค้อน

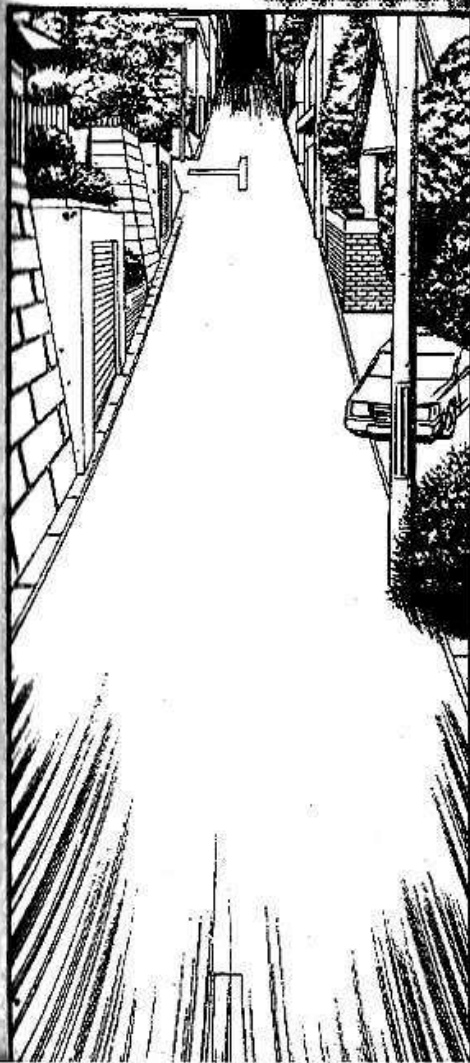

เป็นไป
ไม่ได้
หรอก
ที่จ้จ
จักรยาน
ใน
เมืองนี้

แกนี่
มัน
ดันทุรัง
จริงๆ

บอก
แล้วไซ้
คนที่นี่
เขา
ไม่นิยม
ขี่จักรยาน
กัน

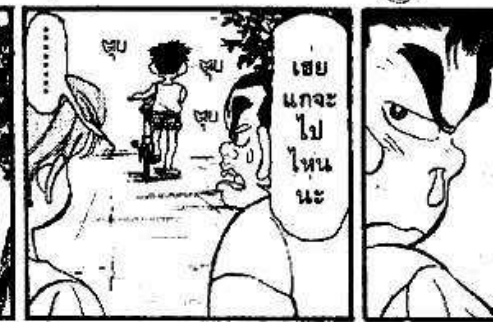

ถ้าแก
ยอมลงจาก
จักรยาน
มาขอโทษ...
พวกเรา
จะรับแก
เป็นพวก

แต่
ถ้า
ไม่
...

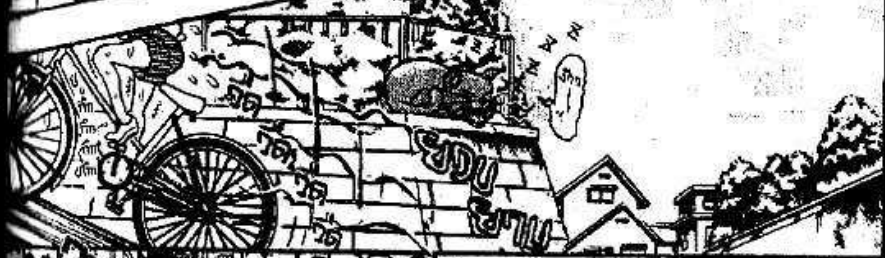

เดี๋ยว
จะ
ไป
ไหน
นะ
คิด
จะ
หนี
อะไร

แฉก

แฉก

ไม่มี
ทาง
!!

แฉก
เป็นไป
ไม่ได้
แน่นอน
!!

แต่
เดินขึ้น
ยัง
เหนื่อย
ขนาดนี้

ถึง
เขาไป
หยอด
น้ำมัน
มาก
ก็ไม่มี
ทาง
!!

นี่ คุณ
โนโนมูอะ
งานหนัก
อยู่ที่ถนน
ทาเคชิคะ
เทอล!?

แหมม~
ฮารากุณ
นาไปจัง
เลยนะ
!

เอาไว้ไป
ที่คนศึกษา
ที่โตเกียว
แล้วฉัน
จะพาไป

จริง
จริง
นะ
!?

เอา...
ยังเหลือ
อีกตั้ง
ครึ่งทาง
นะ !!

แหงหาย
ไปไหน
หมดพะ
อะ อะ อะ
!!

คน
โตเกี่ยว
พาดิ
ทีเหลว
นี่นา
!!

อ่า ไมไหว
เลย
เด็กแถวนี้
แยจธษา
!

คุณ
โนโน
มูระ
อย่าไป
ใส่ใจ
เลย
นะ

อ๊าด
อ๊าด
อ๊าด
อ๊าด

อะ อะ อะ
คูลี
น้ำตา
มันไหล
พราก
เลยพะ

อยาก
ร้องไห้
ก็ร้อง
ออกมา
เถอะ

กลับ
บ้านไป
พามม
ดีกว่า
ไป
กัก
ตัว
ซะ!!

คิ้ว

ไปทางนี้
ดีกว่า

เป็น
อะไรร
อยู่ดี
ก็!?

โอเอ
เอ
เอ

เซต...
งกับ
ขาด
เขียว
อะอะ

อ้าว?
คุณ...
โนโนมูระ
...!!

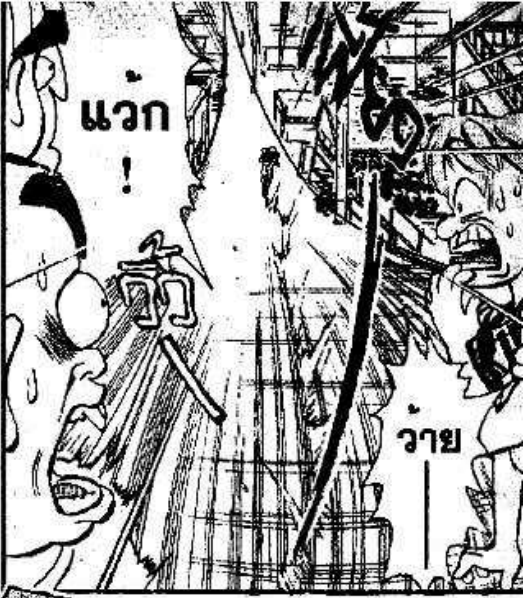
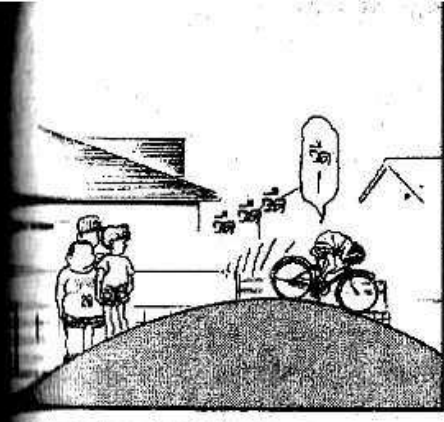
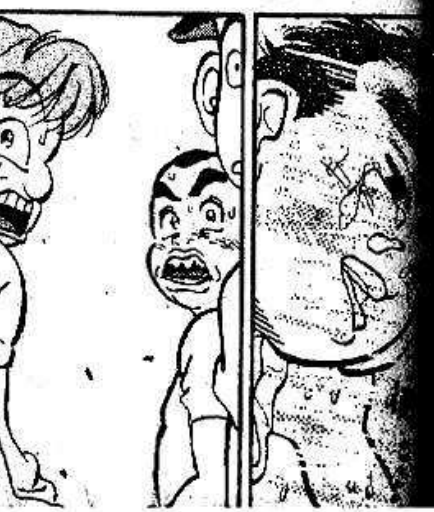
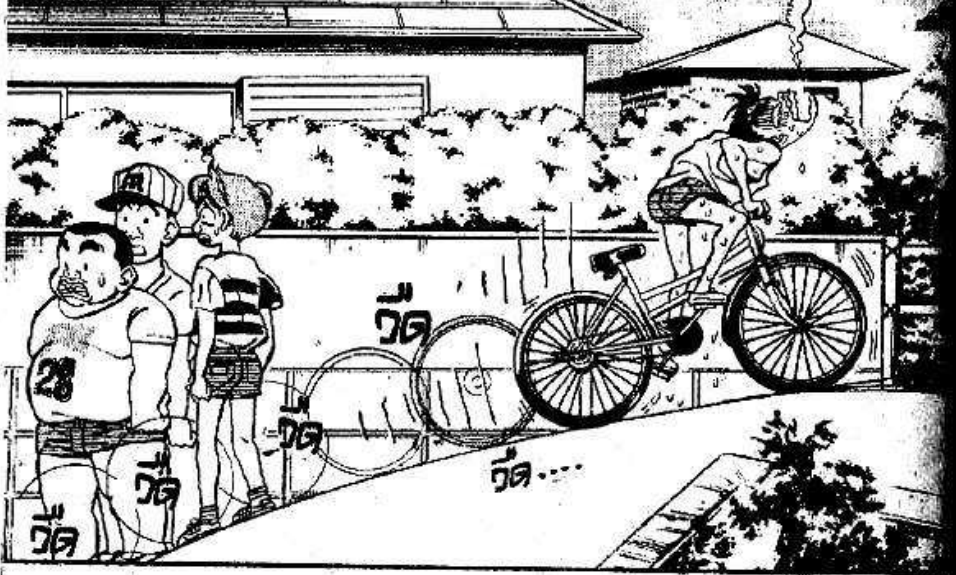

โฮย
เทรู!!

คึกคัก

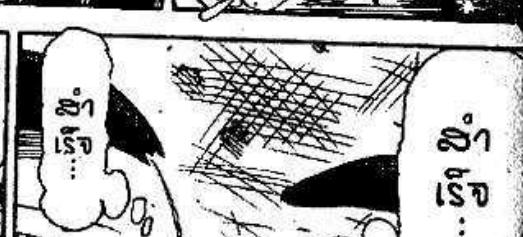

ท...เหตุทำใจตาเอาไว้

อ๊า...

น... น... น...

เฮ... เฮ... เฮ...!

ฮ่า... ฮ่า... ฮ่า...

ทำ... เกิน... ไป... แล้ว... มั่ง...

อ... อ... อ...

ฮ่า... ฮ่า... ฮ่า...

ฮึ้น... ไ้... แฉง... !!

ดู... มั่น... ยั่ง... ยิ้ม... ได้อีก...

สติ... ยั่ง... ตือ... อยู่... รี... เปลา... ?

พ่อก

พ่อก

เหมือน... เมือง... อ่าง... แล้ว... เอ้อ...

ฉัน... ฉัน... จะ... ไม่... ข่า... แก... โป่ง... ยักร... ยาน... ก... แล้ว...

ที่... หถึง... อย่า... ทำ... มี... ำ... อึก... นะ...

ถ้า... แก... อยาก... ให้... ขอ... โทษ... ฉัน... ก็... จะ... ขอ... โทษ...

นี่... ถ้า... แม่... รู้... ว่า... ฉัน... ทำให้... แก... ต้อง... ทำ... ถึง... ขนาด... นี้... ฉัน... โดน... ต่า... ยับ... แน่... ..

ไม่... ต้อง... ขอ... โทษ... ก็... ได้...

บอก... ฉัน... มา... อย่าง... เดี่ยว... ก็... พอ...

เนิ่น
ที่ยาว
ที่สุด

เนิ่นที่
อยู่
ที่ไหน
?

ถ้า...
เธอ
ไปทำ
แบบนี้
ที่นั่น

ฉันก็
ไม่
ต้อง
ไป
ร.ร.
กัน
พอดี !!

เนิ่น
ที่
อยู่
หน้า
โรง-
เรียน
ม.ต้น

ที่
นี้
ละ

เนิ่นที่
ยาวกว่า
เนิ่นที่
2
ประมาณ
เท่านี้
ได้

แม่
แต่
ผู้-
ใหญ่
ยัง
ขึ้น
ไม่
ได้

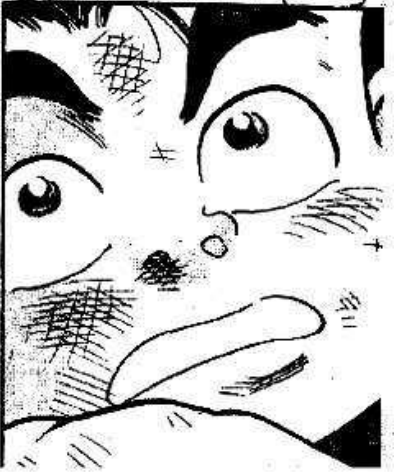
นัก-
เรียน
ที่ต้อง
ผ่าน
เนิ่น
นี้

ก็ไม่มี
ใคร
ขี่จักรยาน
ไป
โรงเรียน
เลยสักคน

เข้า
ใจ
หรือ
ยัง !!
เหตุ

ถ้ายัง
ไม่
ขึ้น
ม.ต้น
เฮงก็
ไม่มี
ทาง
ขึ้นเนิ่น
นี้ได้ !!

ทุกอย่างที่
มันใจ
ได้ว่า
ไม่มี
ทาง
...

ม...
ไม่มี
ทาง
หลุด
นะ

ลืม
ต่อให้
พยายาม
ทำยังไง
ก็ไม่มีทาง
ทำได้
แน่!

แต่ทำไม
มันถึงได้
ต้นเต็น
ขนาดนี้
นะ!?

ไม่มี
ทาง
!

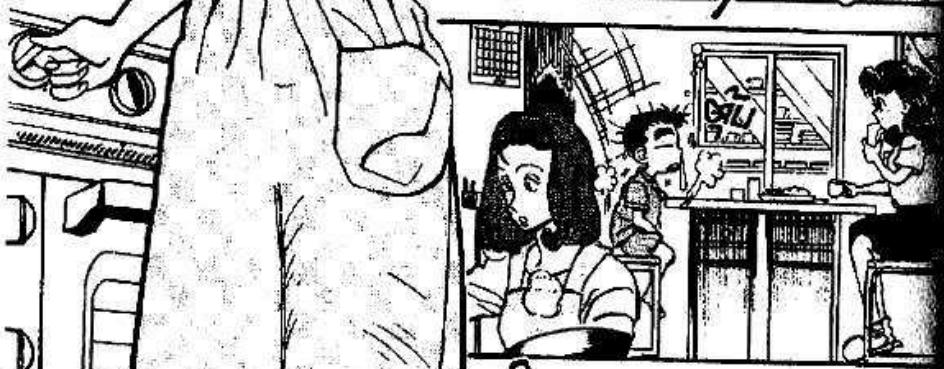

แน่...
สายแล้ว
นะเทอ
ตั้งแต่
7โมง45
เข้าไป
แล้ว!

วันนี้
เป็น
วันแรก
ที่จะได้ไป
โฮตเฮียน
ใหม่
ทั้งที
อย่าให้
สายเลย
!

เฟี้ยว

แผล
อิม!
ที่หน้า
ตี่ขึ้น
เยอะ
แล้วนี่

ถ้าเธอ
ต้องไป
โรงเรียน
ทั้งหน้า
เย็นๆ
พี่คง
อายเค้า
แย่!

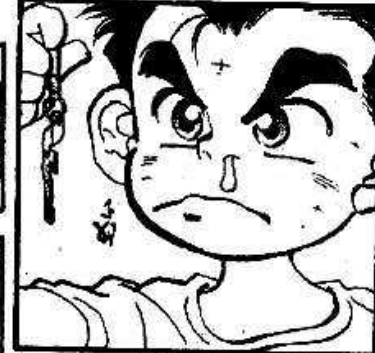
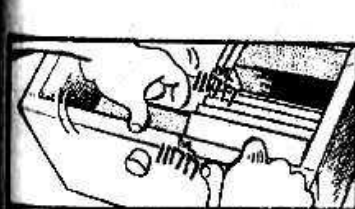

อึด
ใจ
เว๊ยย

แว๊ก
!!

ทำอะไร
กันนะ
ปืทไต่เฉย
แต่เข้า
เลขนะ!!

เค้า เทอ
กล่อง
ข้าว

หา
อะไร
อยู่
เทอ
?

ไม่ได้
นะ!
ห้ามซี
จิกฮฮาน
ไป
โฮตเฮียน
!!

แน่
ส่ง
กฤษฎา
มา
นะ !

SHISH

ก็
บอก
ว่า
ไม่ได้
ใจ
เหตุ !!

แม่
สุด
พละ
แห่ง
รียัง ?

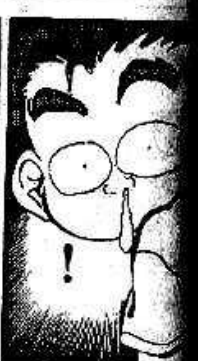
หา?
อ้อ
จะ

ถึงจะพูด
ให้ตาย...
คน
อย่างเธอ
ก็ไม่มีวัน
ฟัง

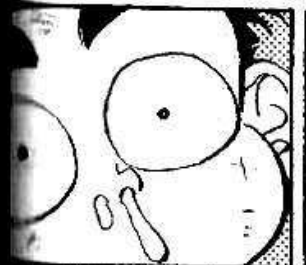
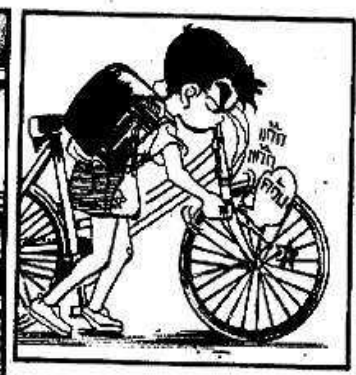
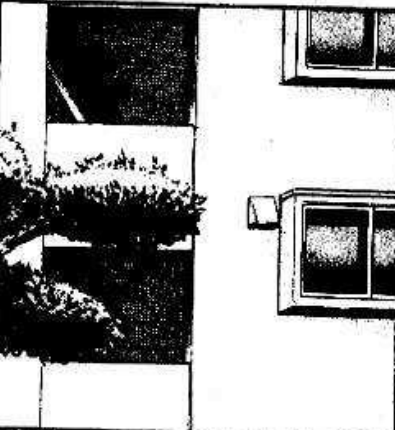

มัน
ทำ
อะไร
อ้อ...
อ้อ...

เรื่อง
เนิ่น
ที่ 2

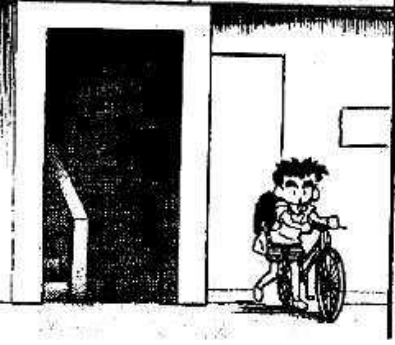
ทำให้
พืด
ที่จะมอง
เธอใหม่
ขึ้นมา
บ้าง

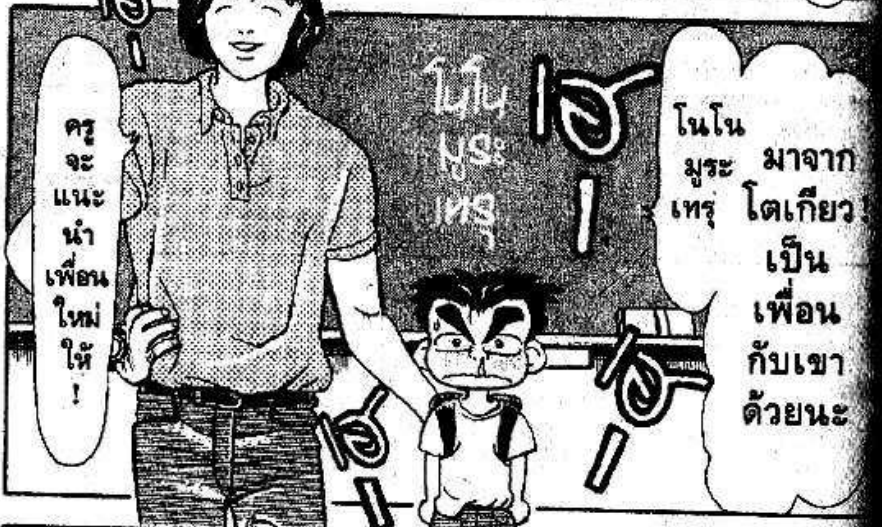

แต่
ถึง
ยัง
ใจ

ก็อย่าเพิ่งได้ใจ
จนคิดขยับเนิ่นที่ 1
อีกล่ะ !!

นี่!
จับ
โดย
ไม่
หยุด
พัก
บ้าง
เลย
เหรอ
!?

อิม~
มัน
แหง
อยู่
แล้ว
!!

เกือบ
จะ
ไม่ไหว
ตั้ง
หลาย
ครั้ง
แล้ว

แต่
เพราะ
พวก
เธอ
คอย
เฝ้า
อยู่
บน
นี่
ก็เลย
สำเร็จ

โนโน
มูอะคุด
เก๋จ้ง
เลย

โนโน
มูอะคุด
พิกมา
ขี้ใจ
เหอ
?

ฉัน
ขี้กอยาก
ขี่จักรยาน
บ้างแล้ว
สิ!!

ชอะ

อะไร
กัน!

มี
พวกเขา
อยู่ด้วย
ชะอย่าง
แค่นี้
ที่ 2 นะ
เอื่องเล็ก
!!

ชิ

แต่
ปาก
จะ
ยั้ง
ก็พูด

ว่า
ใจ
นะ
!?

ฉัน
ไม่
เชื่อ
ที่
แก
พูด
หรอก

ก๊ก

ฉัน
ไม่
เชื่อ
ที่
แก
พูด
หรอก

เพราะ
ฉัน
ยัง
ไม่
เห็น
กับ
ตา

ตัว
กะ
เบียด
แค่นี้
จะ
ขยับ
เงิน
นั้น
ไหว
ได้
ยังไง

ถ้า
เก่ง
จริง
ก็
ลอง
ชน
เงิน
ที่
2
ให้
พวก
เรา
ดู
สิ

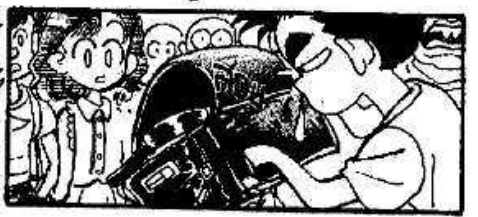
แต่
คำ
พูด
จะ
เชื่อ
ได้
ยังไง

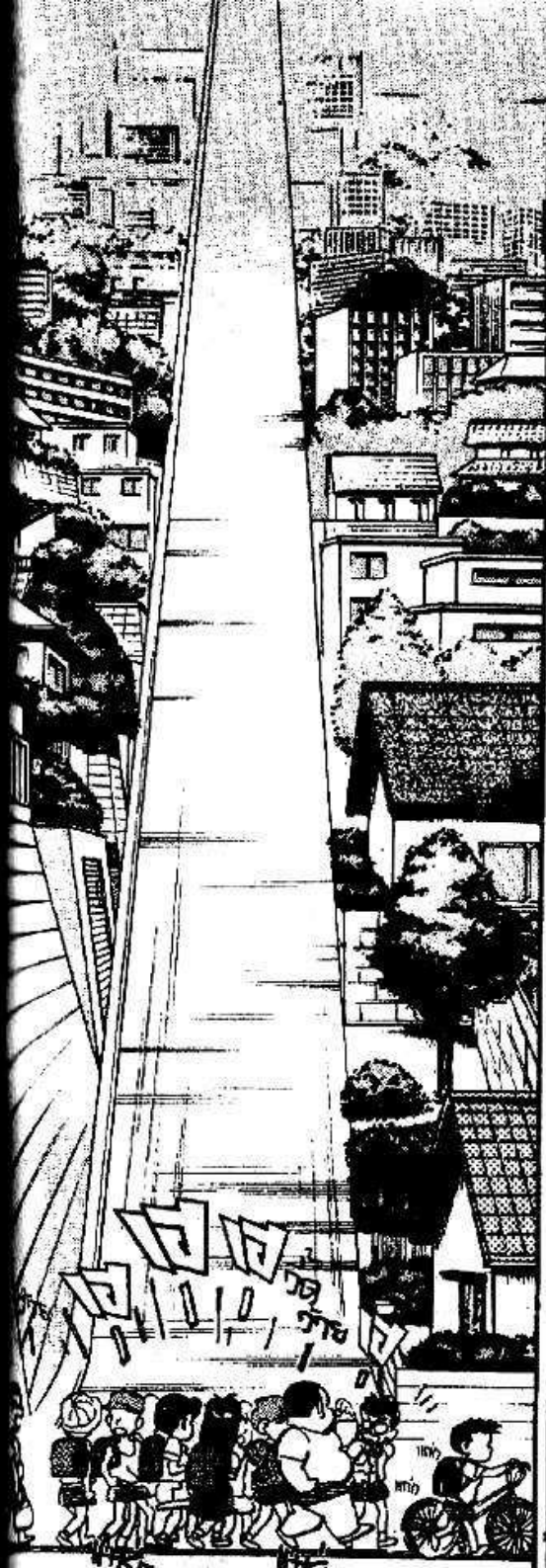
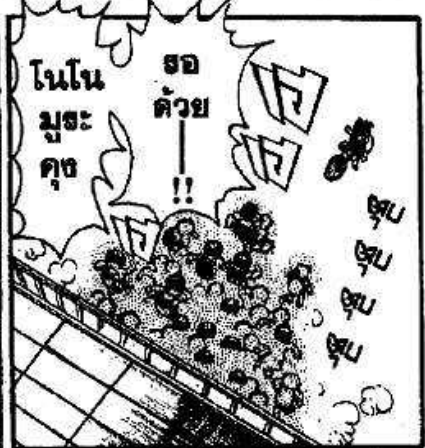
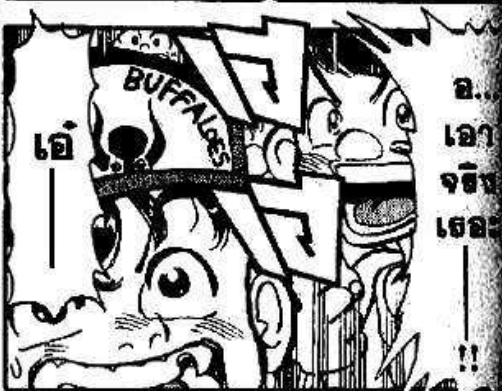
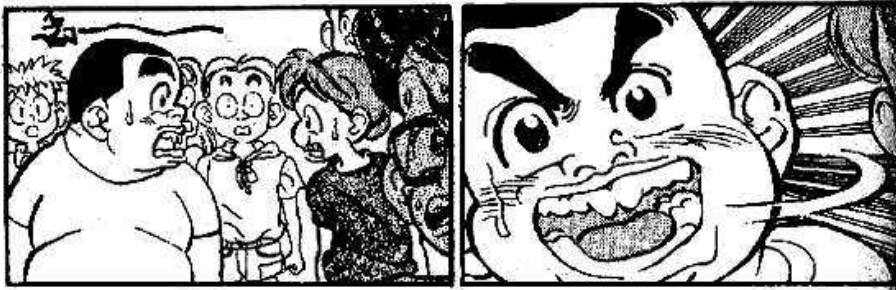

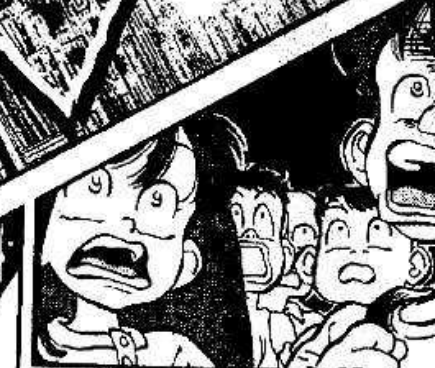
ต...ตี
ขึ้น
แสดง
ให้ดู
อีกที
ก็ได้
!!

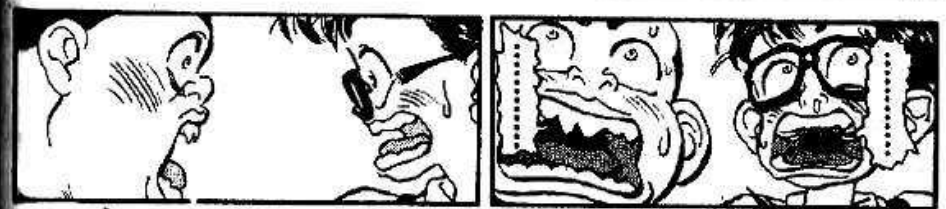
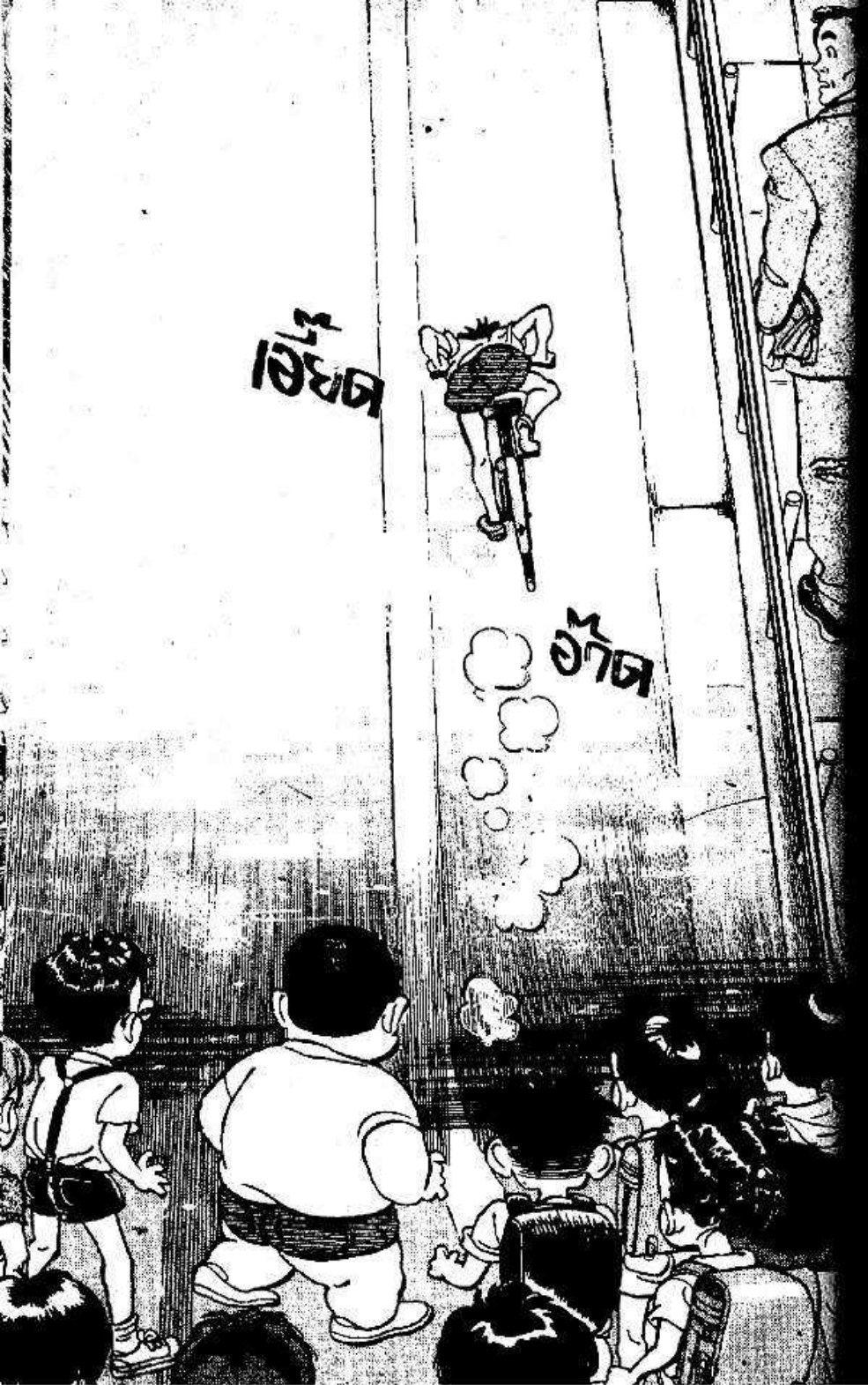

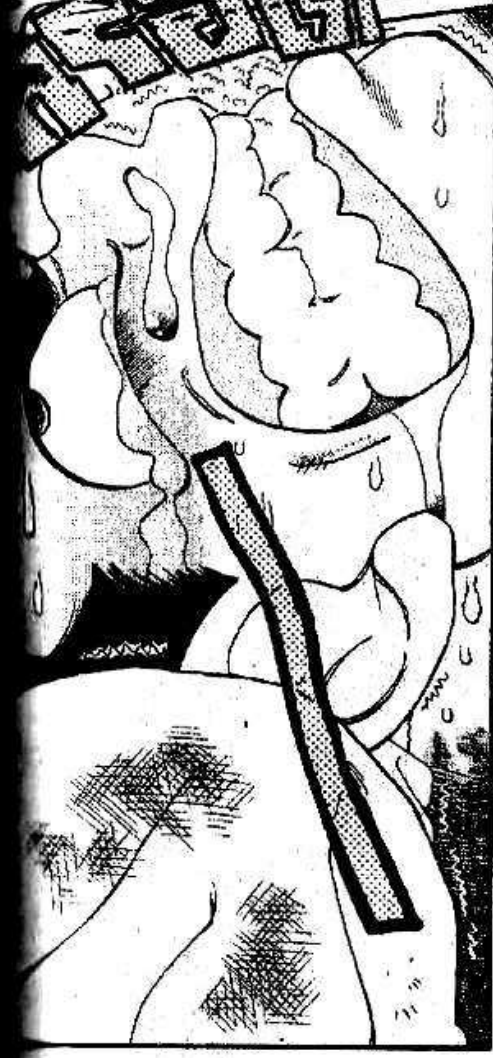
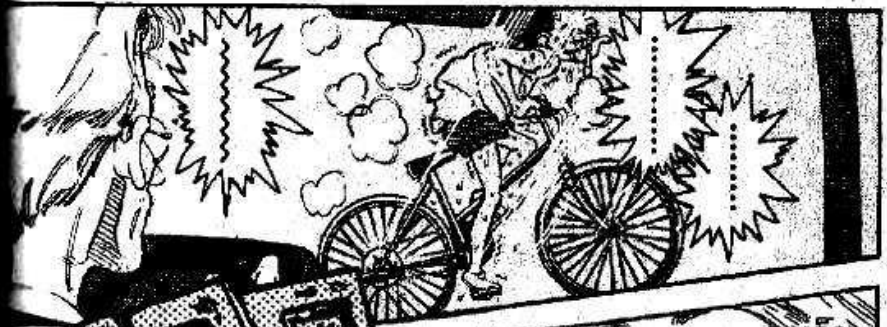
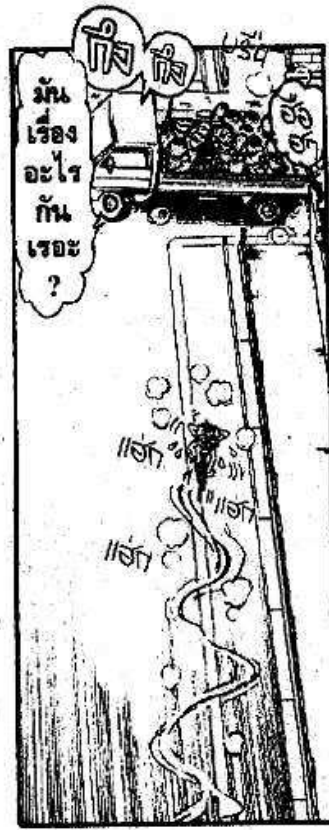
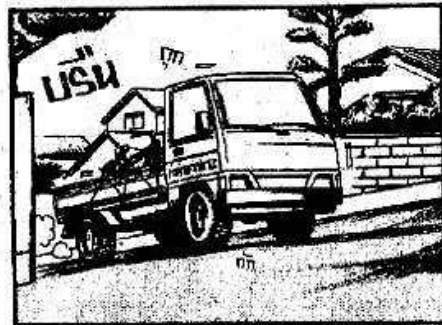
เนิน
ที่ 1

!!!

บริษัท ไลน์ไทยเคส
บ้านจิกอทยานพุดาบะ
 โทร. (02) 252-XXXX

ตอนนี้
ขึ้นมา
ได้
ครึ่ง
ทาง
แล้ว!

แค่นี้ก็
เท่ากับ
ความ
ยาว
ของ
เนิน
ที่ 2
แล้ว

จ.
เจ้านี่

จ
จากรางาน
ขึ้นมา
ถึงนี้
ชั้น
บน
เธอ:
!?

โศก

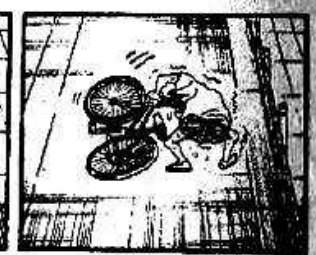

อ้อ!!

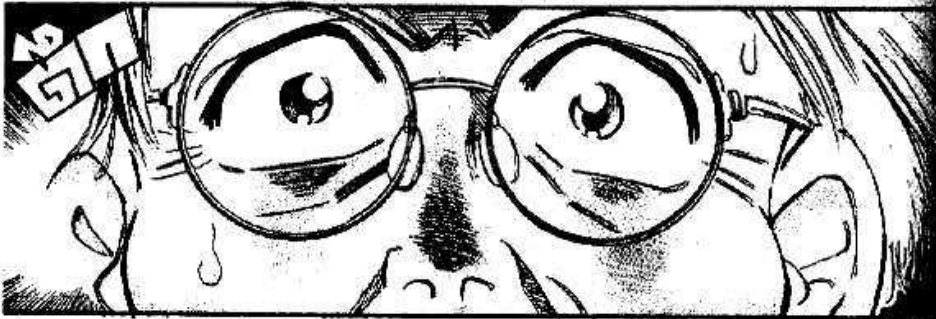
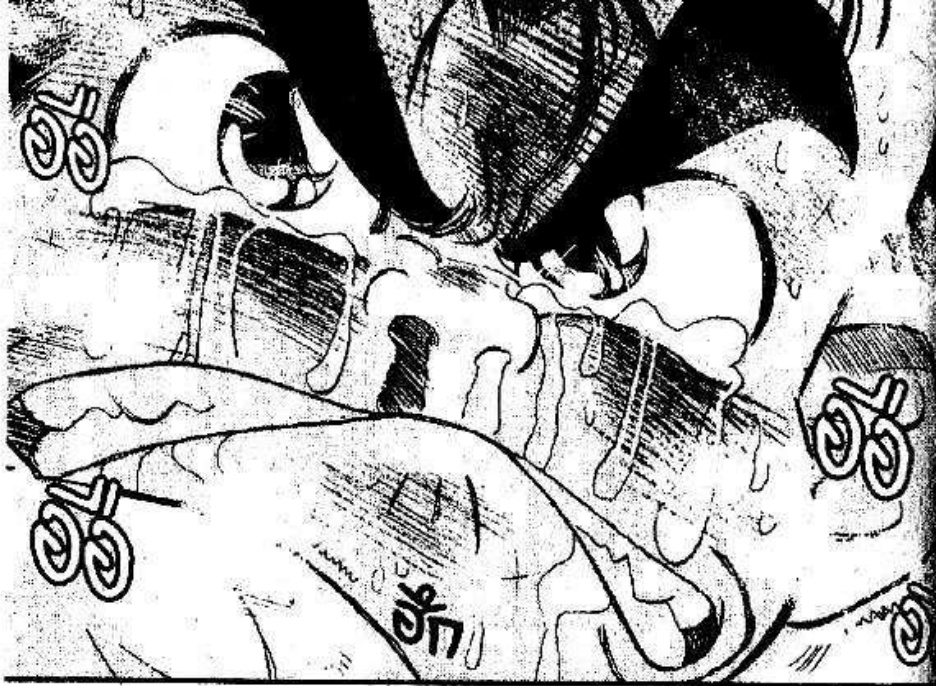
พยา-
-ยาม
ไป
ทำไม
สำเร็จ
พออก
หน!

พอ
ได้
แล้ว
ละ!

ฉัน
เชื่อ
แล้ว
พอ
เดชะ

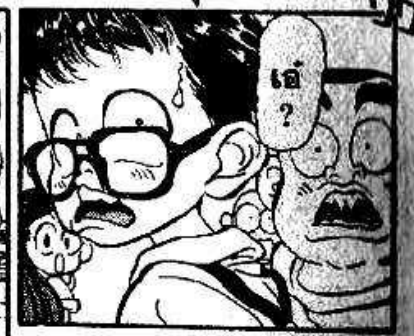

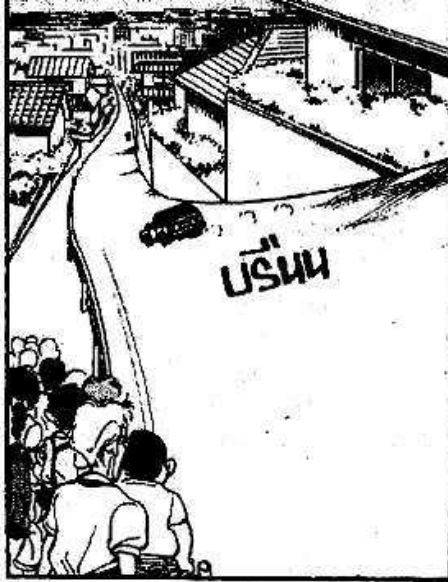
อ...
เอาเลย
เทอ
ถึงเท่า
จะตะ
พินบ้างก็
ไม่เป็นไร
!!

ไป
มา-
ตาม
หา
ใน
ที่
ๆ

เทอ
!!

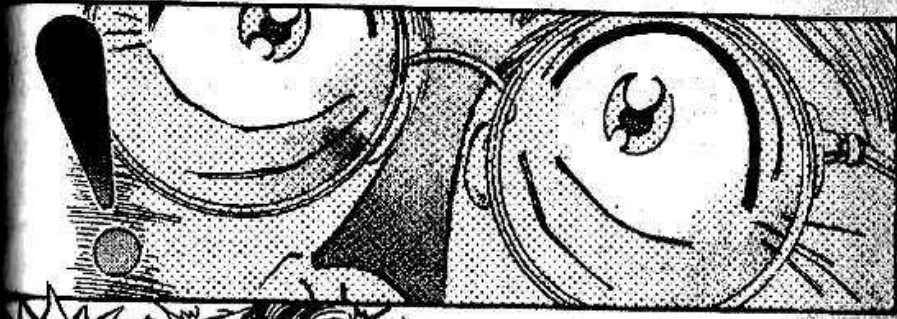
คงจะ
ไม่กล้าอชู่
สู้หน้า
เพื่อน ๆ ที่
ดองเซ็งส์

เลิกๆ
ก็คิดอะไร
ไม่ห้หู้ใหญ่
เหมือนกัน
นี่ นี นี

เฮ้...
ทุกคน
ขึ้นรถ
ลงไป
ข้างล่าง
กันเถอะ
...

เลิก
เล่น
ได้แล้ว

ไม่
เข้า
เชื้อ
...

มัน
คงจะคิด
ไปไกล
จนกูไม่กลับ
ซะแล้ว

แต่
ขึ้นมา
ถึง
ขนาด
ก็ไม่
จะต้อง
หนัก
เลย
.....

คิดว่า
ตัวเอง
จะขึ้น
เนินที่ 1
ได้จริงๆ
รีเปต้า
ก็...ไม่รู้

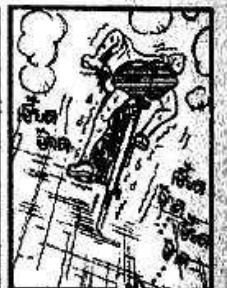
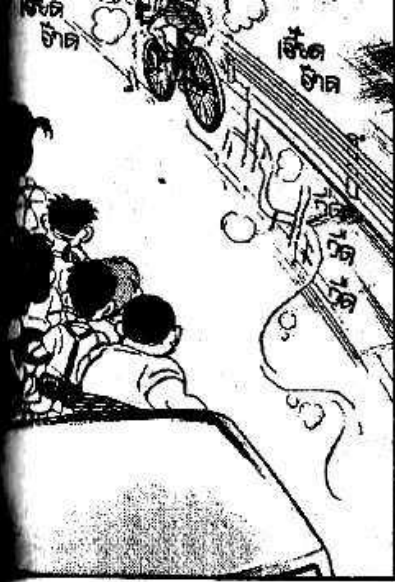
ตะโกน
อะไร
หรอ
ซุง?

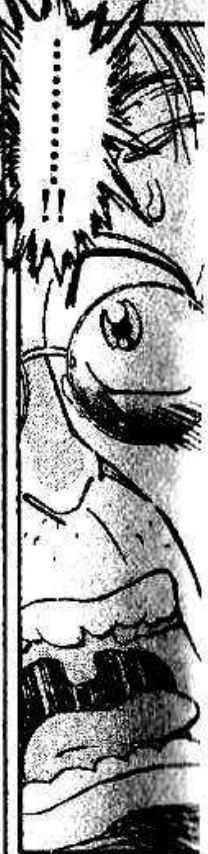
เทอ

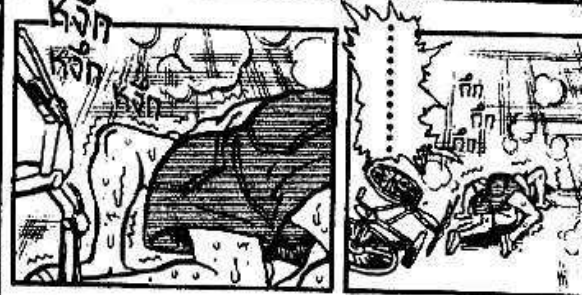

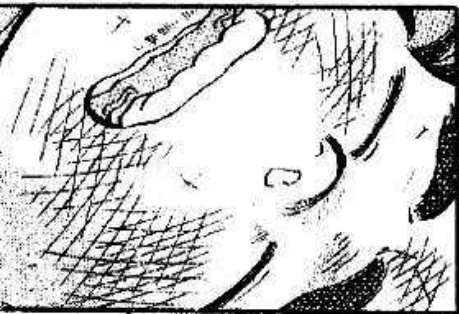
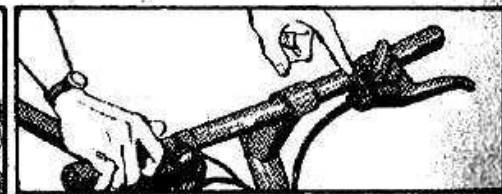
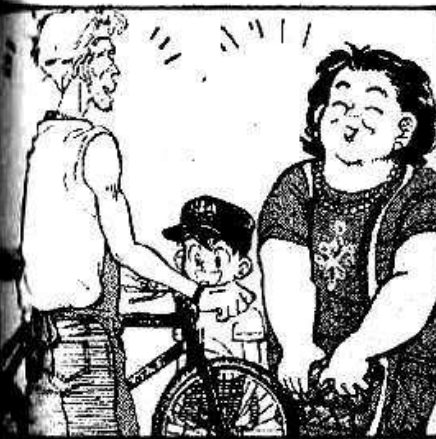
อ... ไอ้เทอ... มันไม่ได้หนีกลับบ้าน...

จ... จธิงสิ เพาะเขาแตะพื้น มันก็เลยกลับไปตั้งต้นใหม่ !!

ไม่น่าเชื่อ.....

เด็กคนนี้
ขอด
จริงๆ
!!

แหม
แต่
เมืองนี้
มีแต่
เนินชัน
ทั้งนั้น
เลย
นะคะ

พอดี
ก่อน
ย้ายมาที่นี่
สัญญา
กับแก
ไว้ว่า
จะซื้อ
จักรยาน
ให้

เด็ก
ตัว
แค่นี้
จะขี่
ไหว
อีแปะ
ก็ไม้อู๋?

ไม่
ต้อง
ห่วง
หรอก
ครับ

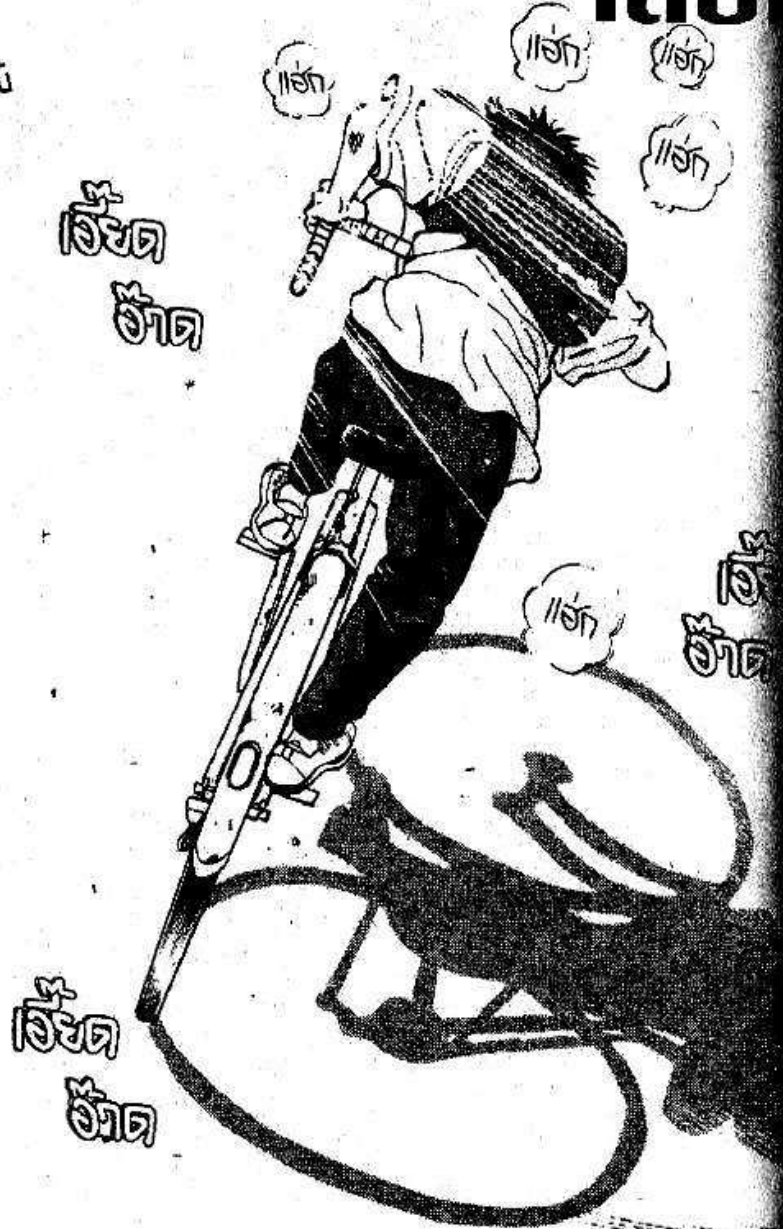
มีเด็ก
คนนึง
ซื้อจักรยาน
มาตั้งแค
เด็ก
ตั้ง 7 ปี
เข้าไป
แล้ว

เข้าๆ
ลองไปดู
ที่เนิน
หน้าร.ร.
ม.ต้น
ก็ได้ครับ

เดี๋ยวนี้
แกเป็น
คนดัง
ของเมือง
ไปแล้ว

ตอนที่ 3 STAGE 1
 “เดิน”

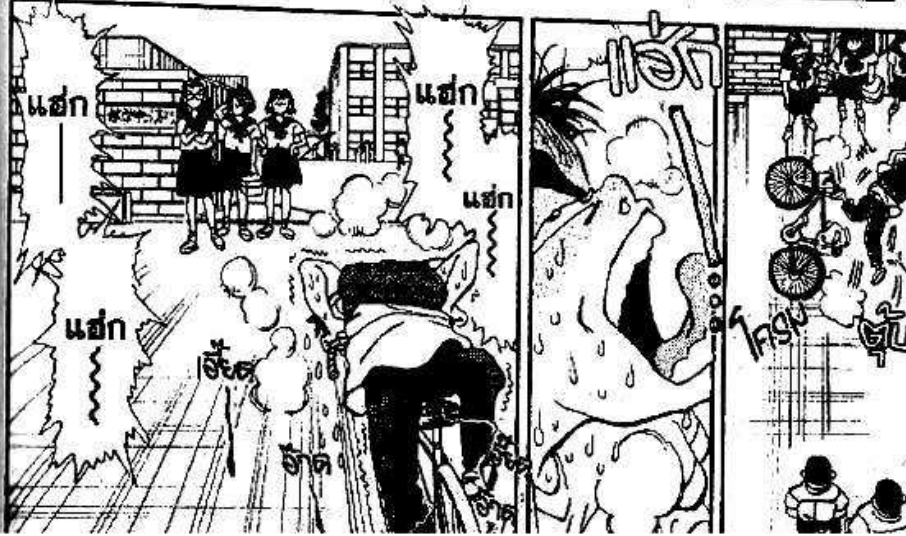

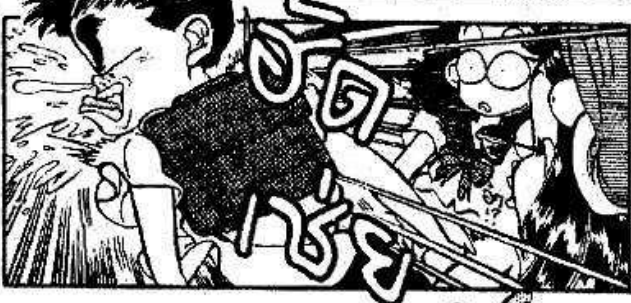
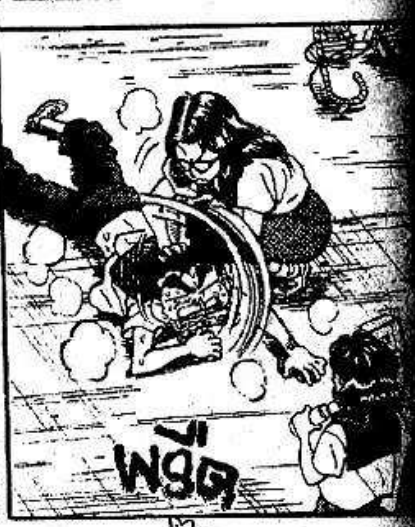
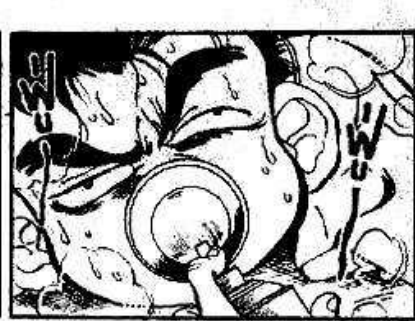
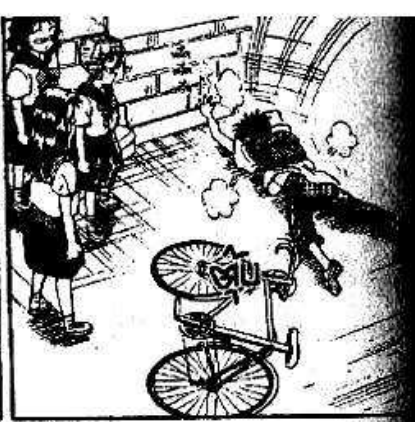
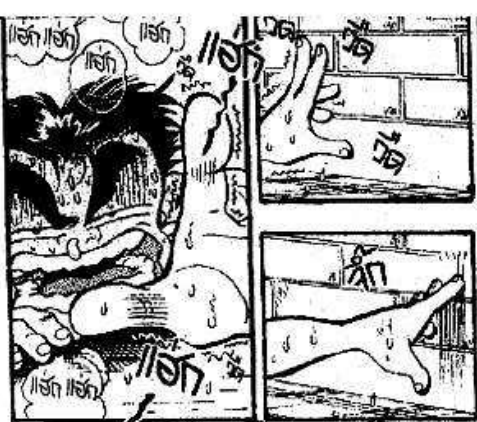
ในโน
 มูระคุช
 บอกก็คั้ง
 ก็หนแล้ว
 !!

เนินที่ 1
 มันชันมาก
 ท้ามขี
 จักชยาน
 เพระมัน
 ลันทราย
 !!

โนโน
มูระ
เทรุ
นักเรียน
น.3
!

อีกไม่นาน
เทรุ
คงพิชิต
เงินที่ 1
ได้อย่าง
สมบูรณ์

ตอนนี้
ก็เกือบ
100%
แล้ว!

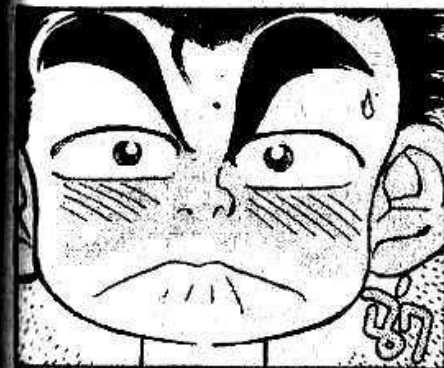

เยี่ยมจริง
จักชยาน
โทสม
จะตามชก
ออสาร์ท
ซึซึนมา
จนได้!!

มีเด็ก
ประถม
จากที่อื่น
มาคอยดู
อยู่ด้วย
นะ!

ดี
เหมือน
กัน
นี่พวก
!!

บอกแล้ว
ไซมัย...

พิน
นะ!?
อย่า
เพื่อ
ล่า
พอ
ใจ
ไปละ
!!

ถึงเรื่อง
ซึซึชชยาน
จะสู้
ไม่ได้
แต่เรื่อง
หน้าตา
มันสม
ม่น
นะ
เห็น
เกินกว่า
!!

โตง
เตง
ซึซึชชยาน

บางวัน
จะมี
งาน
จะ
แนว
การ
ศึกษา
ต่อ
สาย
บุคคล

มัน
ก็
อีก
ไม่
นาน
แล้ว

ฮัง
!

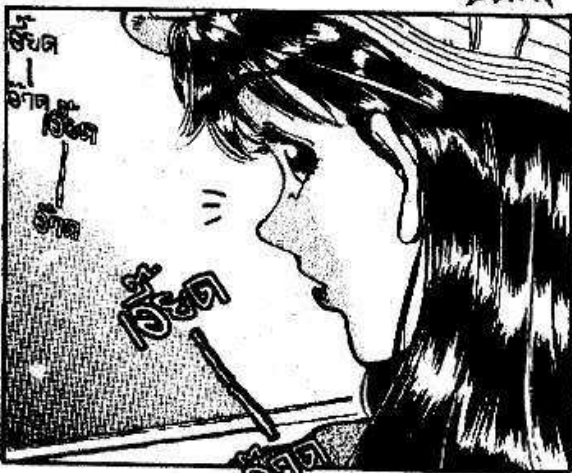
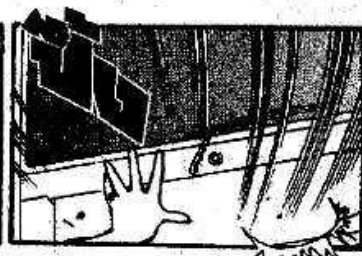
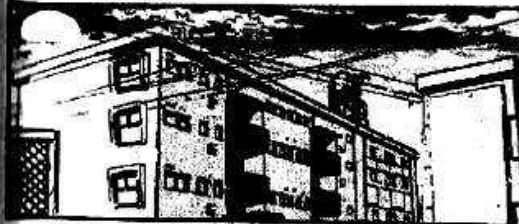
ใคร
ๆ
เขาก็
เลือก
ไซสคูล
กัน
แล้ว
ทั้ง
นั้น

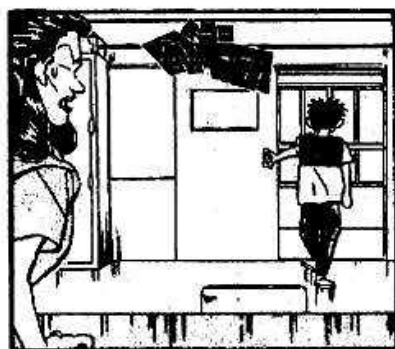
พูด
ตรง
ๆ
นะ
โนโน
มูระ
คง

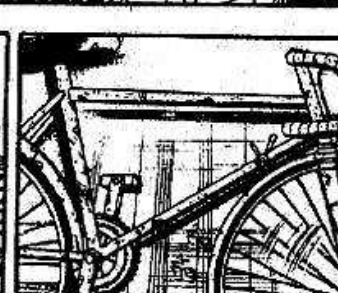
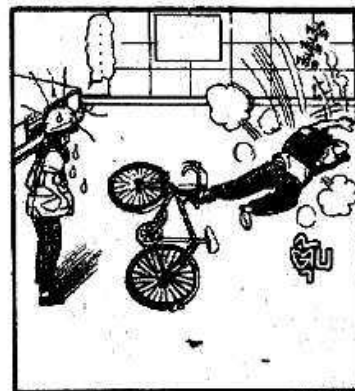
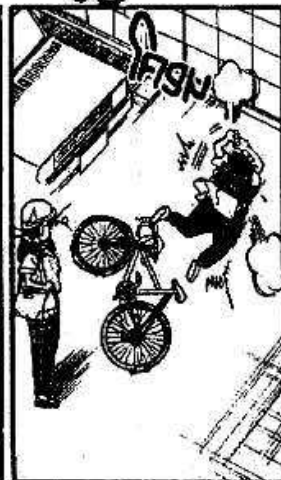
ผล
การ
เรียน
ของ
เธอ
ตอนนี้
คง
จะมี
แต่
นิชิโค
แหละ
ที่
พอ
จะ
ไหว

แต่ ส่วนตัว แล้ว คุณนับถือ ความ พยายาม ที่เฮลขิ้น เนินที่ 1 มาเรียน ทุกเช้า

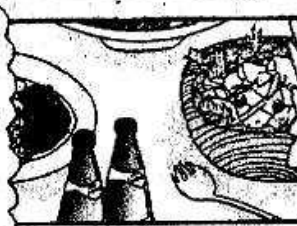

อ้าว
ชายูธิตี
กลับมา
แล้ว
คับ!!

เป็น
ยังใช่
คัมกับ
โยโก
ฮาน่า
ซึซัง!?

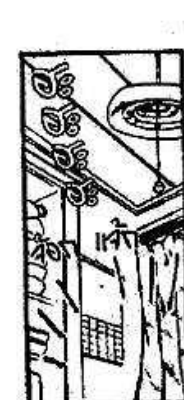
บอซัท
เป็นใจ
มั่ง!?
ชายูธิตี

มี
เจ้านาย
ซีเซ่า
บ้างมัย
!?

ใช่..
ขอหนู
กินข้าว
ก่อน
ได้มัย
!!

โทษ
ที่
!!

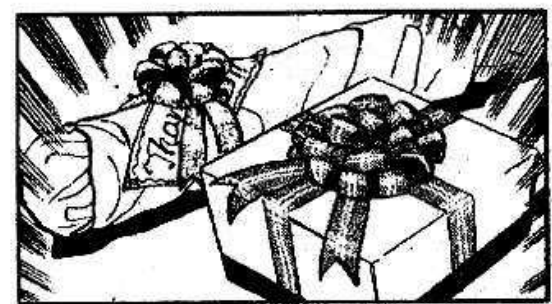

ว่าแต่
รถ
คันนั้น
มันแล่น
ทางไกล
ได้
รีเบต้า
ราคาแค่
? แสนห้า
แมขนน

อิม...
เพราะยัง
ครั้งแรก
ทีกะไรว่า
จะเอา
โมโต
มาซื้อ
ใหม่...

หนู
ก็เดส
ป่ตึสน
ใจ!!

อ่า
:

โอ๊ะ

โอ๊ะ
!!

ช...
ชา...
ชายูธิตี
นี่...
นี่...

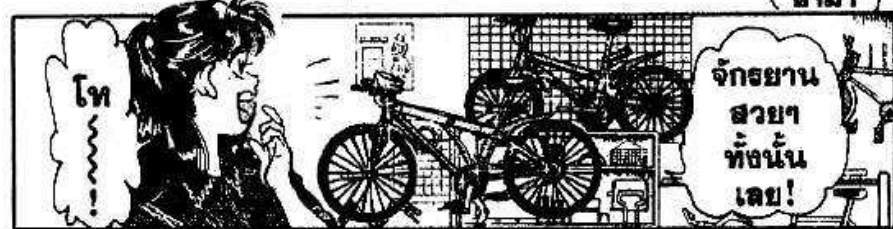
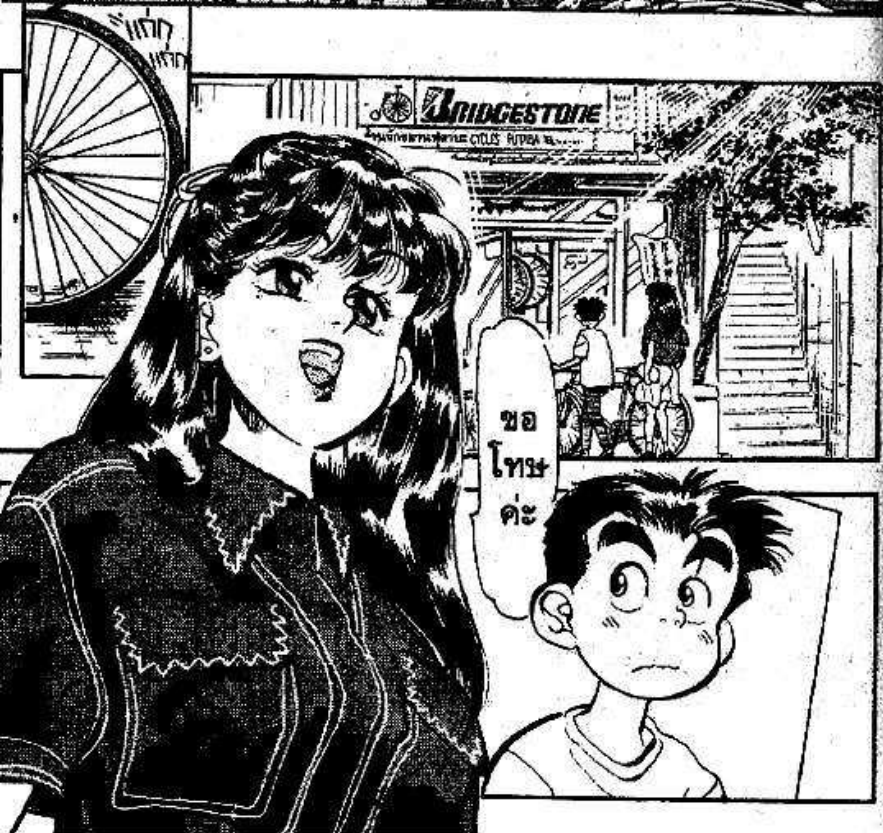
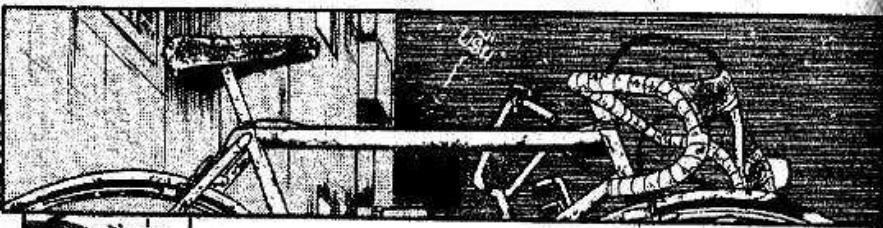
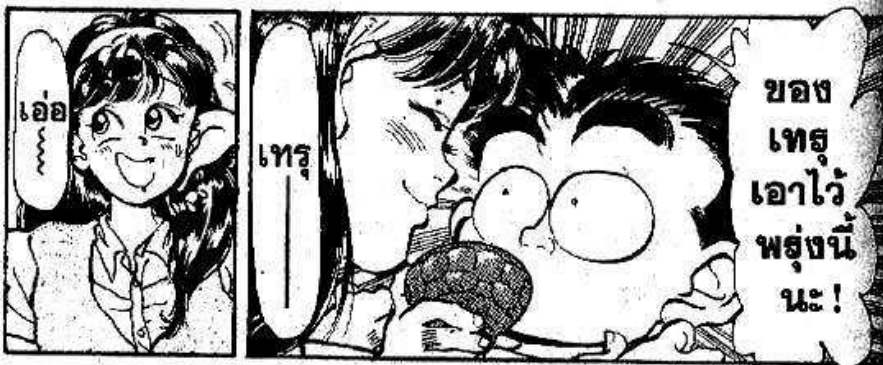
ของเล็กน้อยๆ!
ชุดเซบที่หนู
เอาเงินเดือน
เดือนแรกไป
ซื้อรถกับอะไร
ต่ออะไรหมด
จนไม่ได้ให้
อะไรพ่อกับแม่
เลย♡

ขอบใจนะ
ชายูธิตี
พ่อจะ
ไม่เอา
หัตเตอร์
อันนี้ไปใช้
เด็ดขาด
!

โอ๊ะ
เออะน่า
!

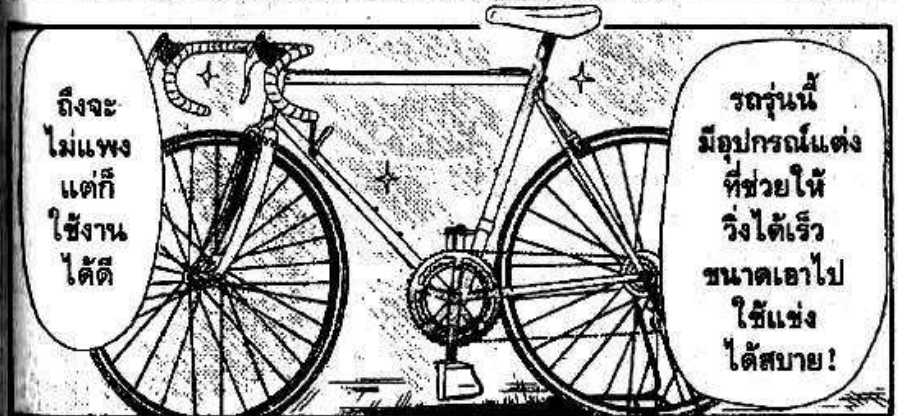
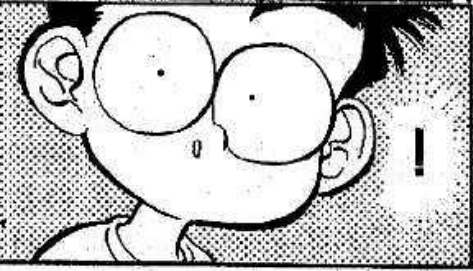

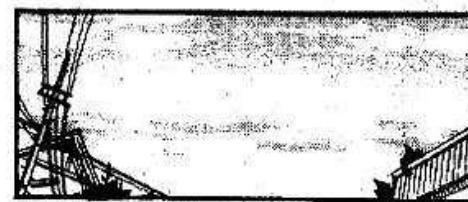
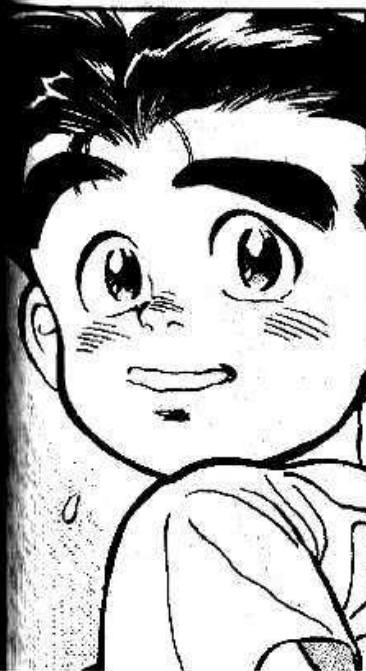
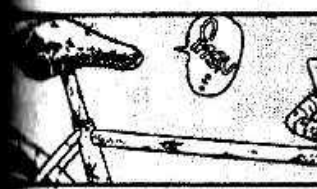
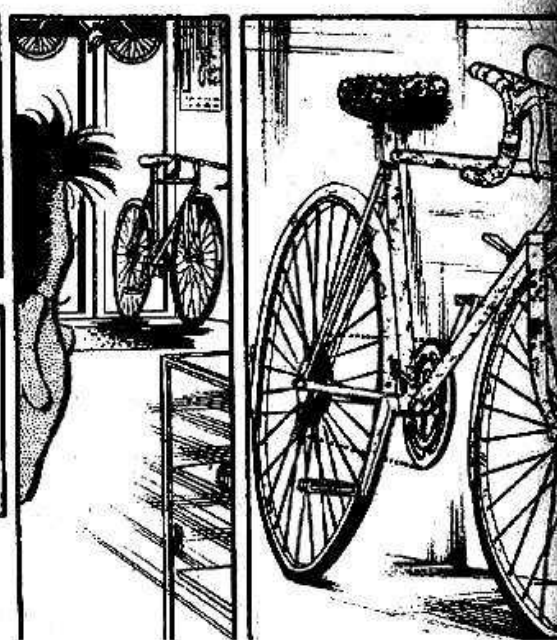
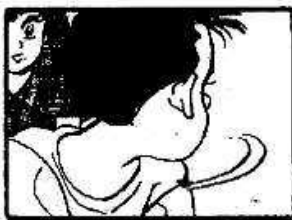
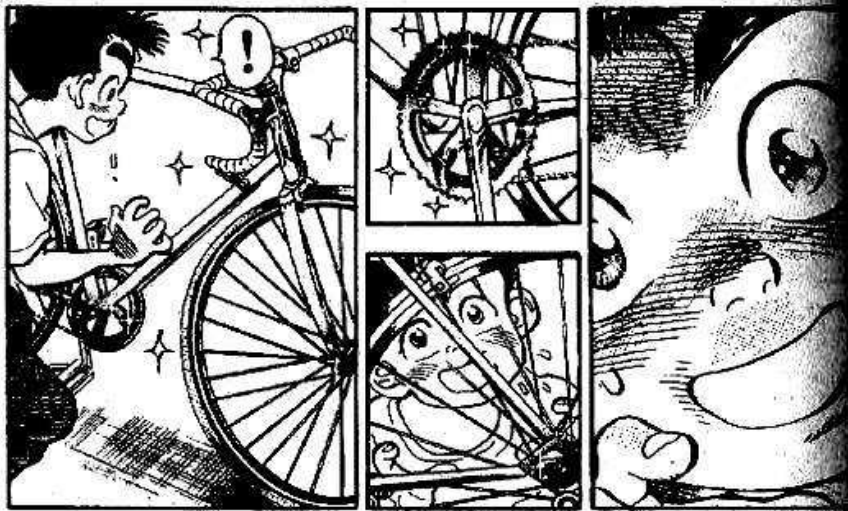

คุณลุงคะ

หนูอยากซื้อจักรยานใหม่เป็นของขวัญให้เทร!

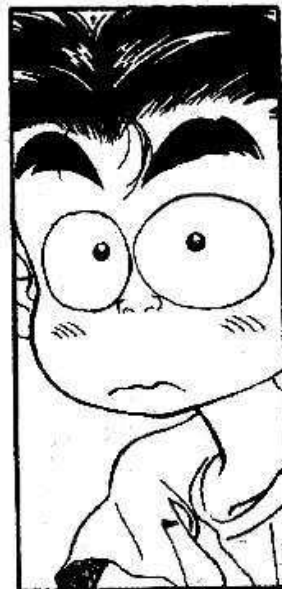

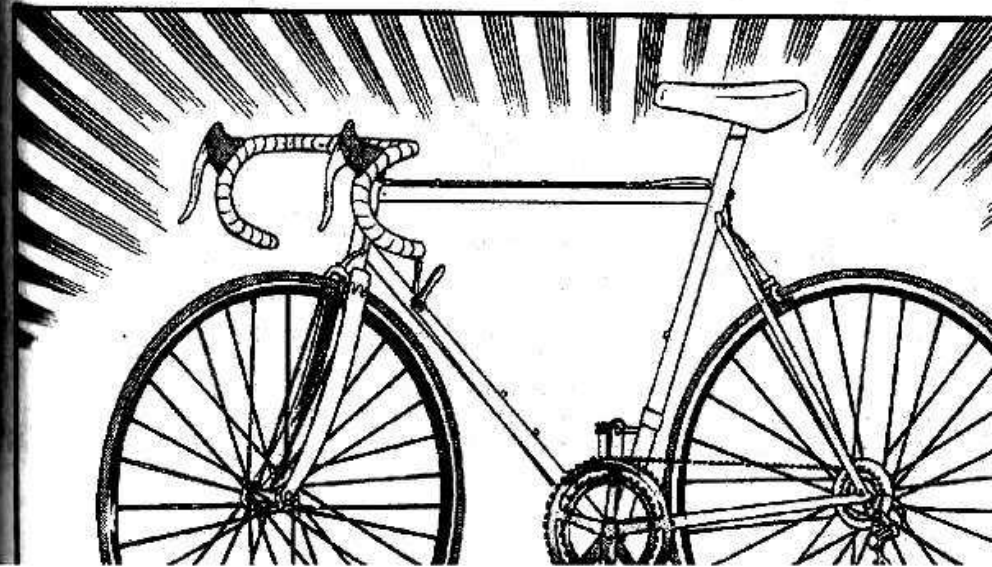
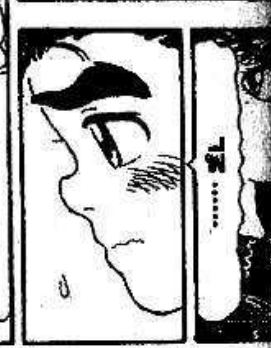
พอเห็น
ซีจรรย์
ขึ้นเวที
มาด้วยท่า
ทุเรศแบบนี้
เมื่อก่อน
ไม่มีผิด

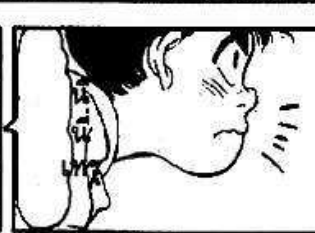
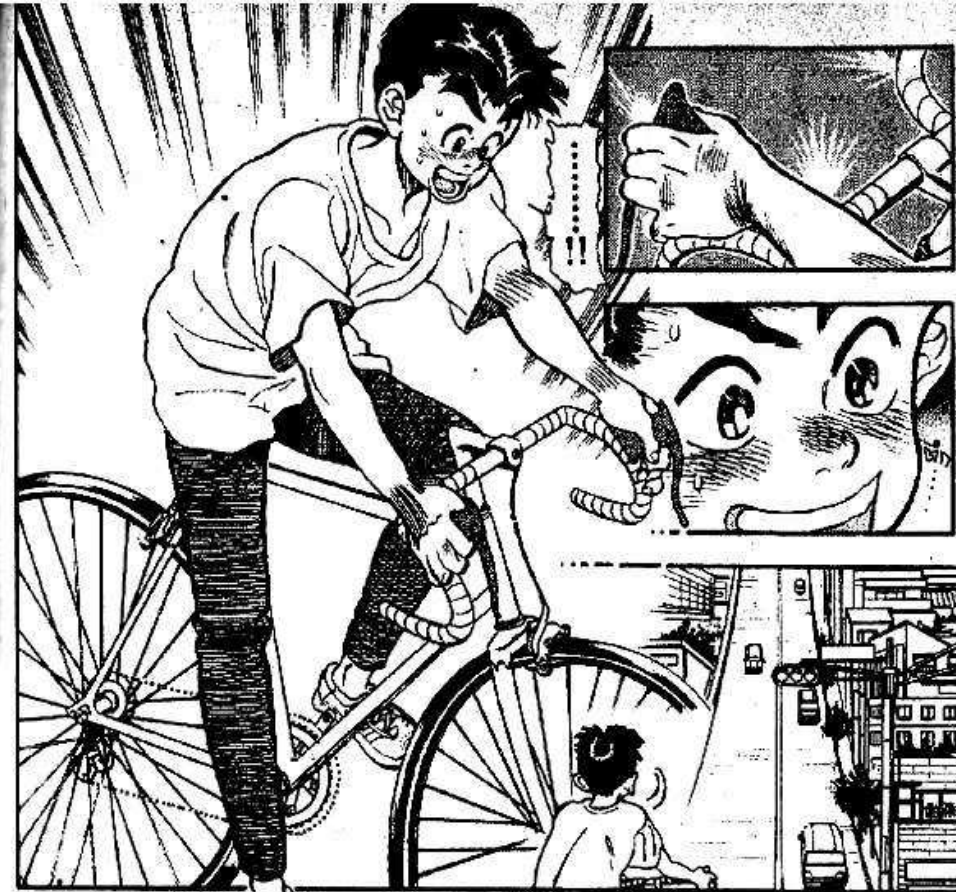
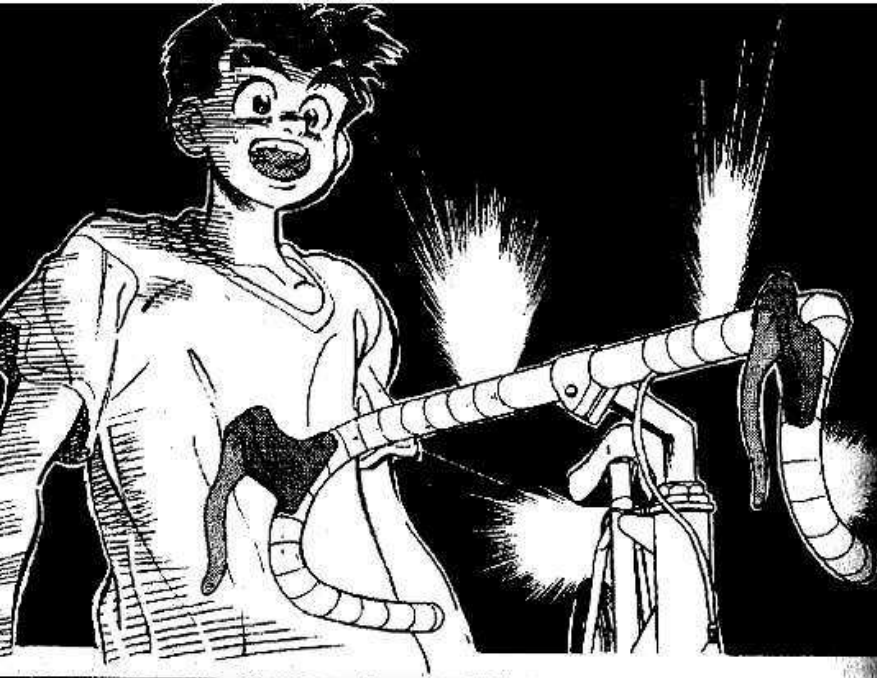

มัน
ทำให้พี่
นึกขำ

เห็น
แล้ว
มันอด
ซื้อให้
ไม่ได้!
เสียด
แม่ต้อง
ค้าที่
อีกแพท

ดูข
อดหลับ
อดนอน
ประกอบ
อยู่ตั้ง
2คืน

คุณลุง
ชอบคุณ
มาก
นะตะ!
ที่
สุดส่าห์
ทำเพื่อ
เหตุ
โดย
เฉพาะ
!!

อาไร้
ถึงใจ
ลุงก็
ไม่มี
งานอื่น
อยู่แล้ว
นะ!

นี่
นี่
เหตุ
เอา
ไป
ขี้
เหว
เถอะ
!!

เรอนี้
พอซัน
ค่อมอาน
ทีโ
ก็เลืงนัต
ยอดเนิน
ทุกที
เดยนะ!

จกอฆาน
เค้า
ไมได้
มีไว้
ซันเนิน
อย่าง
เดยว
ดูฮึเปล่า

จริงสิ!
ที่อิมแมน่า
ซากามี
ใจ!!
ที่นั่น
มีซัง
ได้สนาย
!!

เอาให้
เร็วขึ้น
สูงขึ้นไป

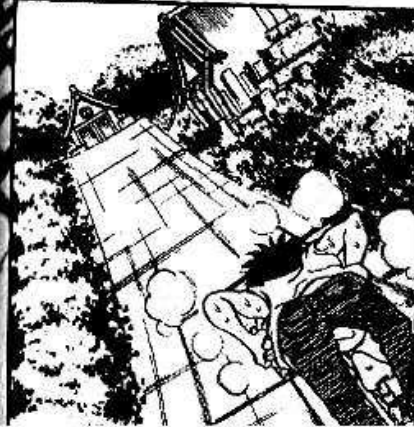

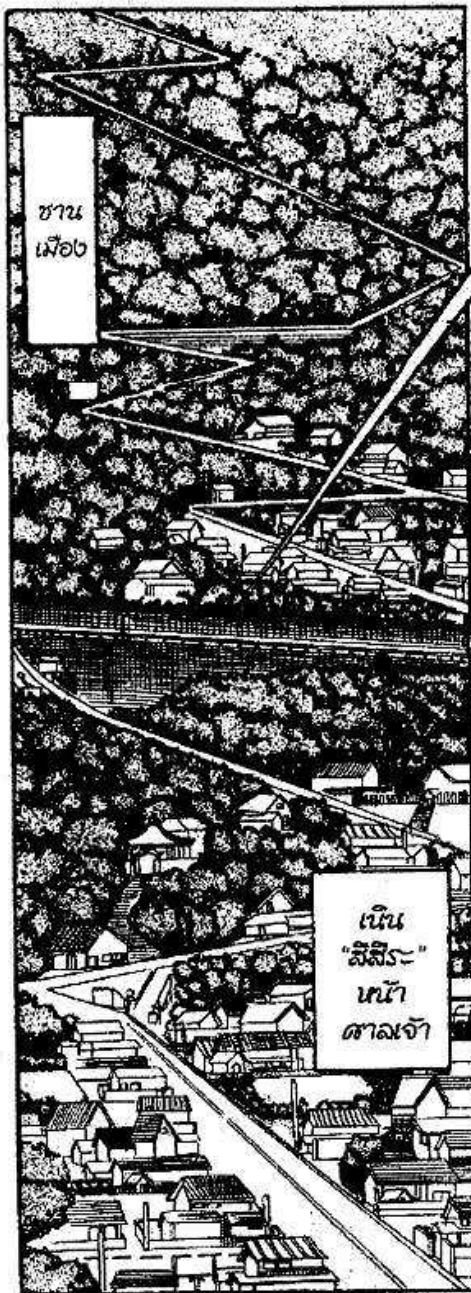
ที่จักรงา
ขึ้นไปให้
สวรรค์เลย
ก็แล้วกัน
!!

ตอนที่ 4 STAGE 2

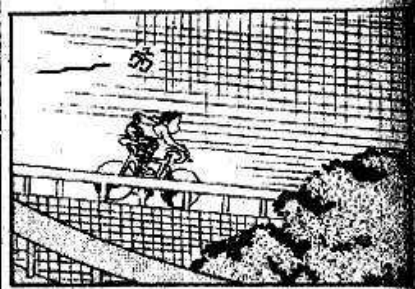
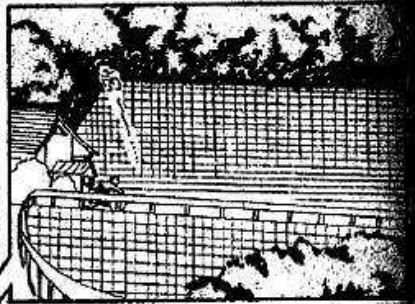
“ยุทธ”

ซาน
เมือง

เนิน
"สิสิระ"
หน้า
ศาลเจ้า

นั่นละ
คนที่ชื่อ
โนโน
มูตะ !!

จ้อง
เพอร์
!!

เขาจะ
ขี่จักรยาน
ขึ้นเนินนี้
จ้องๆ
เพอร์เนีย
!!

จ้องสิ!
เขานี่ละ
ผู้เชี่ยวชาญ
การ
ขี่จักรยาน
ขึ้นเนิน

ถ้าเธอ
ขึ้นเนิน
ละก็
เขาไม่
แพ้ใคร
ทั้งนั้น
!!

นี่
เรื่อง
ขึ้น
เนิน
ละก็

นี่
เรื่อง
ขึ้น
เนิน
.....

จ้อง
จ้อง

จ้อง
จ้อง

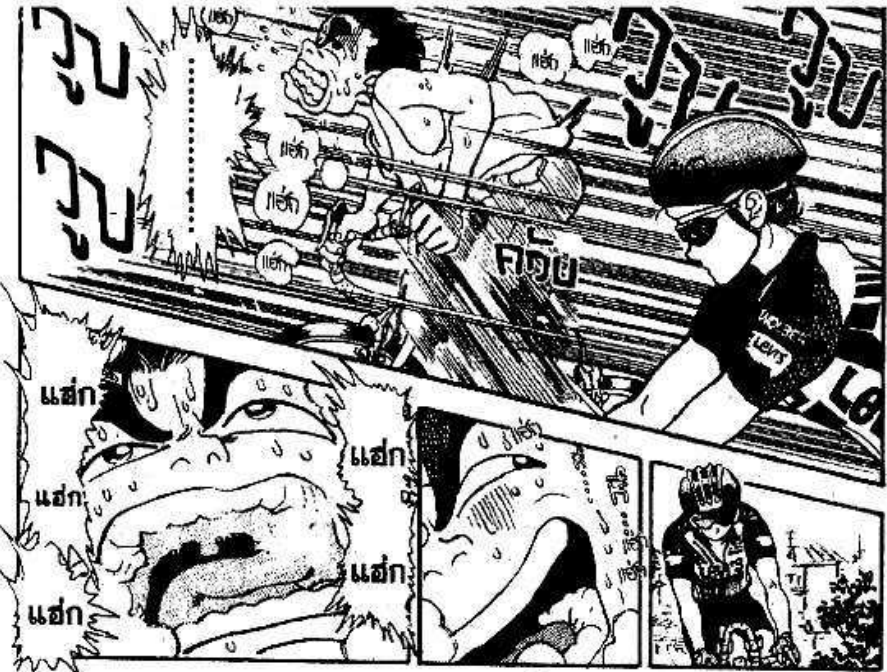

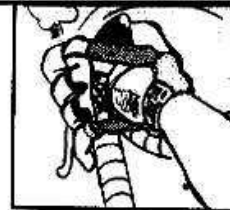
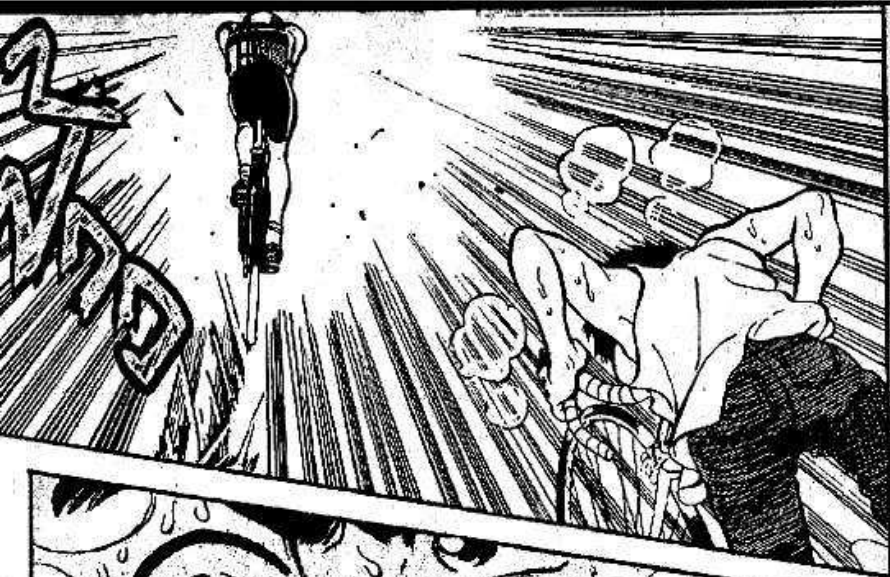
จ้อง
จ้อง

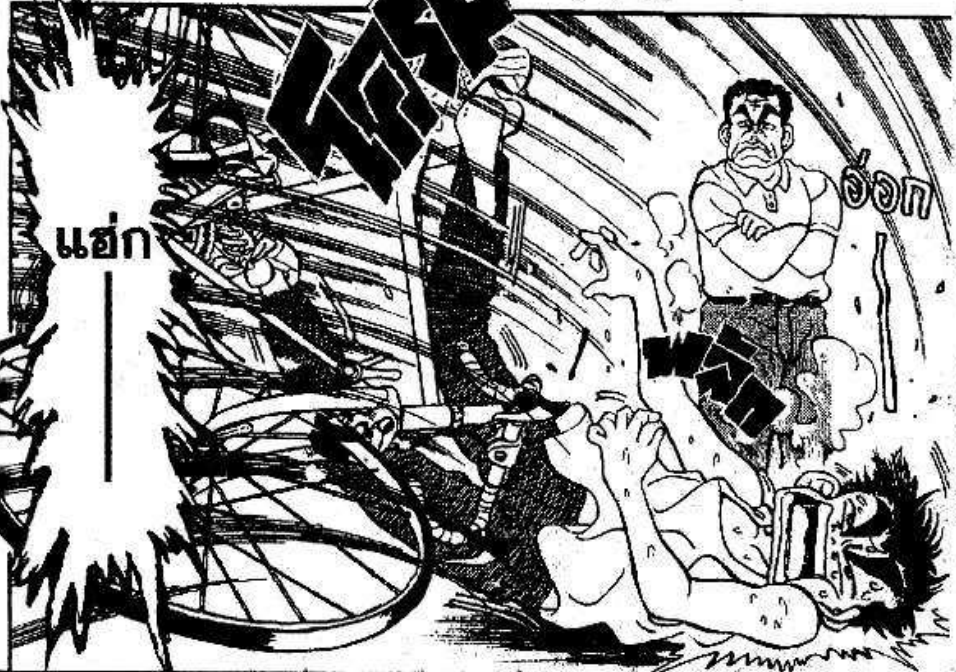
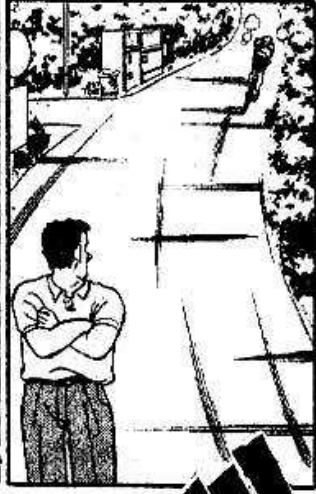
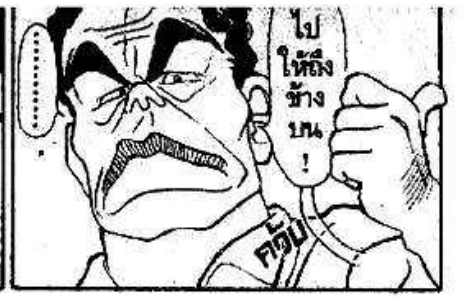
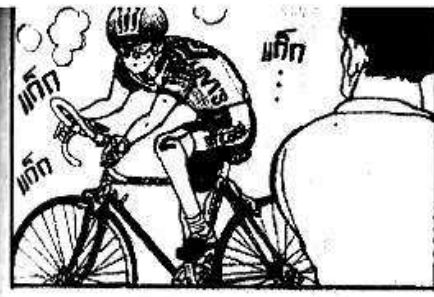
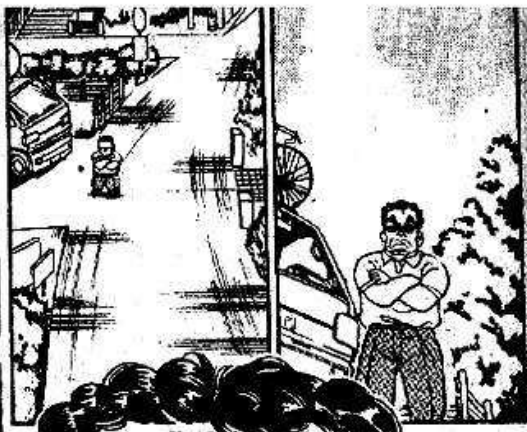

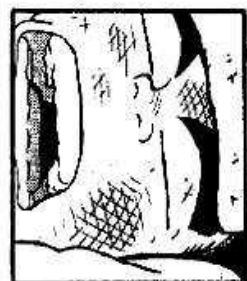
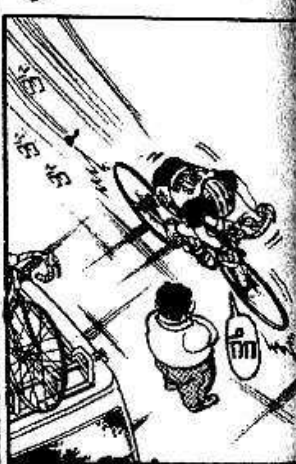
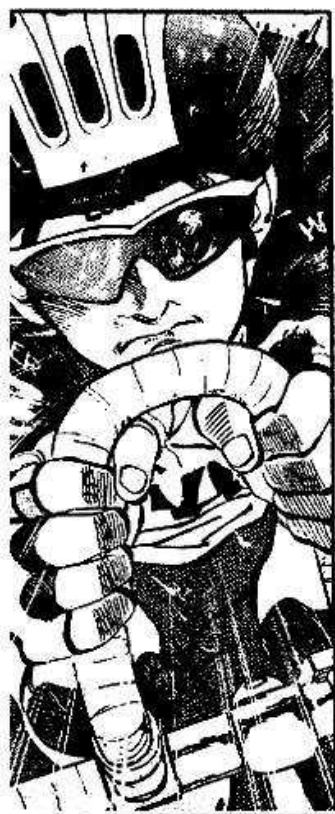
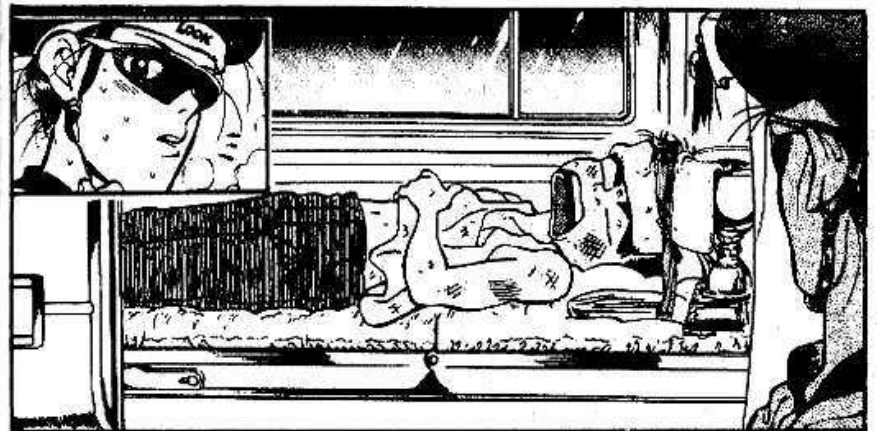
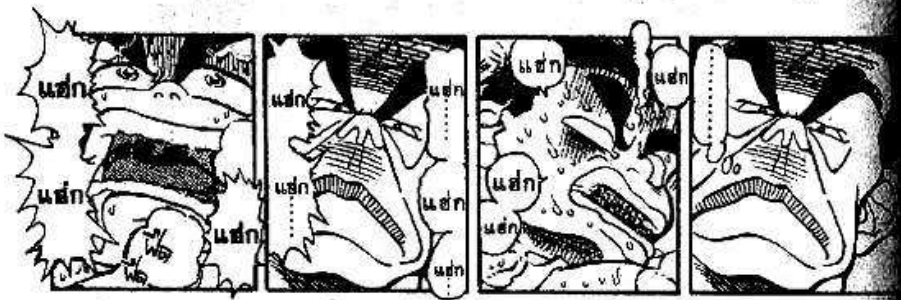
จ้อง
จ้อง

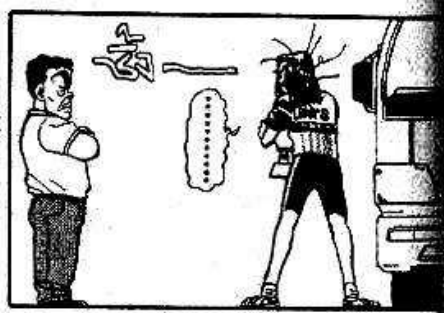

ทำ
อะไร
นะพ่อ
จี๋เช่า
!!

ด้วย
ธำ
วัล
ของ
ผม
!!

พวกเรา
ไม่ได้
แข่ง
ไปเพื่อ
สิ่งนั้น
!

พวก
เรา
อะไร
กัน
อืม...

จับเวลา
แต่
ละช่วง
เอาไว้
รีเพลย์
?

การ
แข่งขัน
คราวนี้
ทำให้ฉัน
รู้ว่าจุดอ่อน
ของแกคือ
การขั่นเนิน

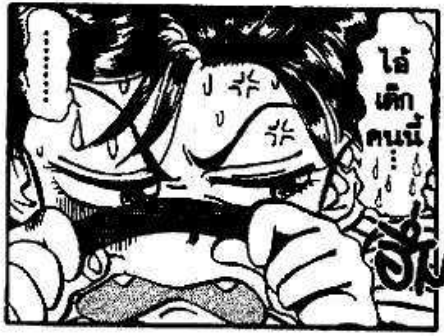
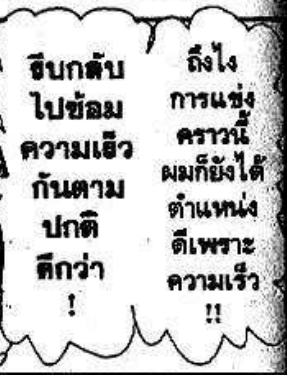
ก็
เท่า
นั้น
แหละ
!

พวกหนู
ที่คราวนี้
ผมมาแข่ง
ถึงคันไซ
ก็เพราะ
อยากได้
ประวัติ
ทางแข่ง
มันมากขึ้น

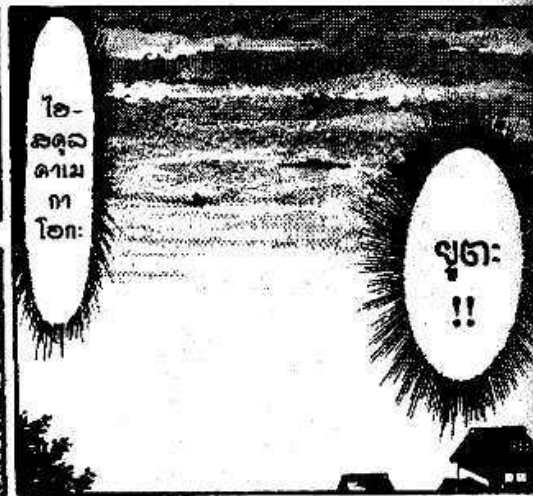

ใคร
เขาจะได้
รู้
กันว่า
ทีมเข้า
แคม-
ป์
ไหน
จะได้
แข่ง
ชิง
แชมป์
ได้!

ไม่ใช่
เพราะ
มีพ่อ
ที่เป็น
อดีต
นักแข่ง
จักรยาน
ระดับ
โอลิมปิก

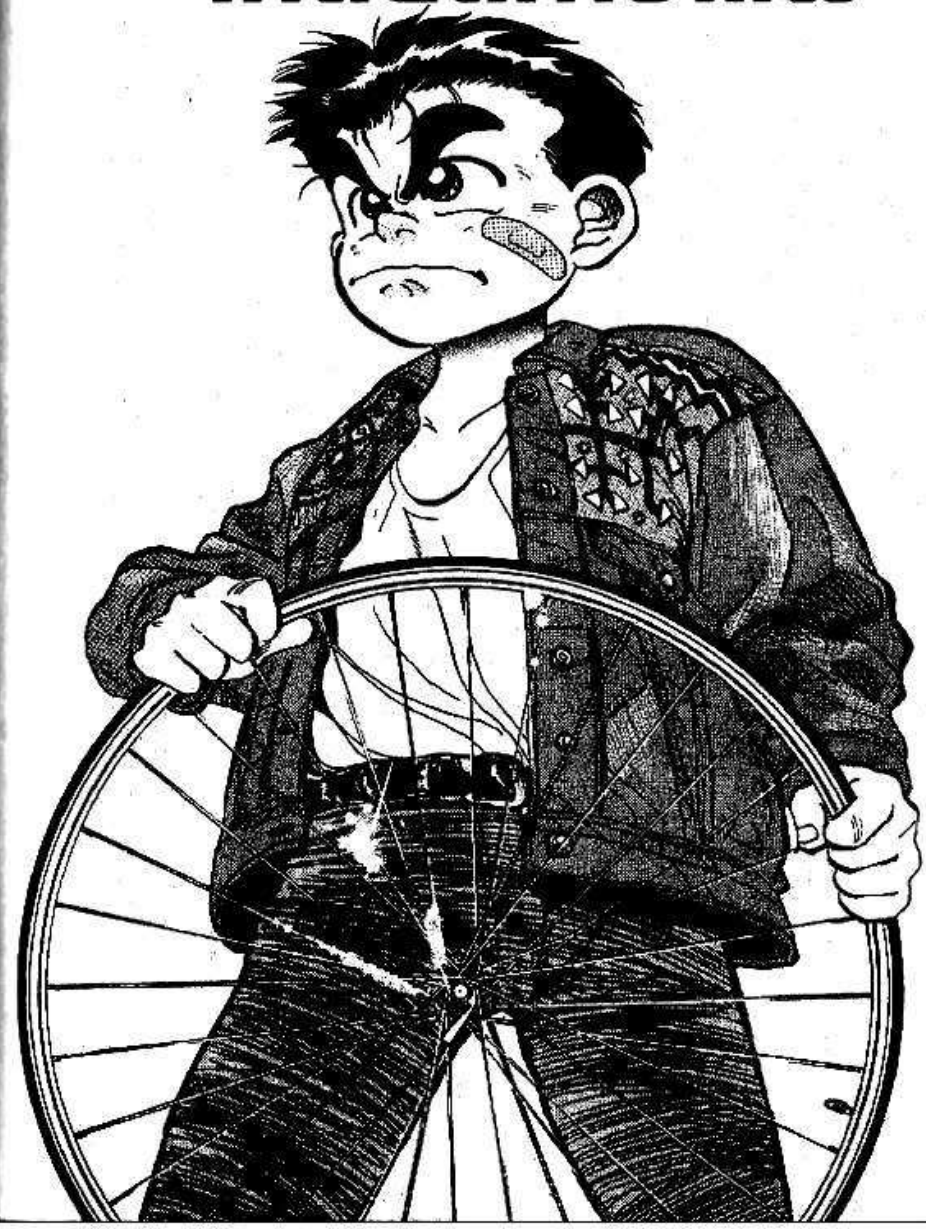

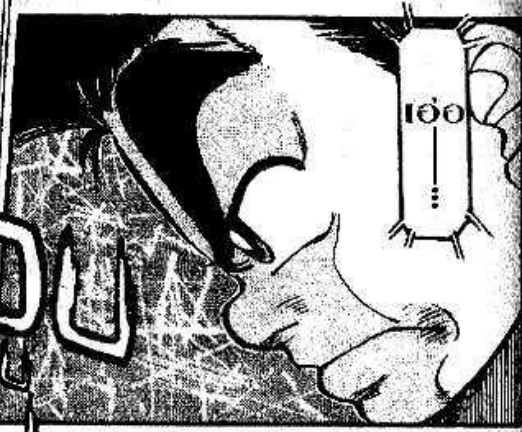

ตอนที่ 5 STAGE 3

“เกลียดคำว่าแพะ”

ระดม
ปีนทอง
ครุจะไม่
รอด
ขอพรให้
พวกเธอ
ทุกคน
ที่มาร่วม
มือ
"เนชั่นส์"

เพราะ
จะเป็น
ขอให้
ทุกคน
จ
พบ
ยาม
ได้มี
ที่สุด

เฮ้ย
ยัยสา
คา
วะ
มีบ
หน้า
ตา
พะ

ด้าน
หน้า
ยัง
งั้น
สวย
ฉัน
ก็
ไม่
รู้
จะ
พูด
ยัง
ไง
แล้ว

อ้อ
ก็อย่าง
ที่อ.จ.
ชญา
ภา
พูด
ไป
แล้ว
นี่
อ้อ!

ดังนั้น
ขอ
ให้
ทุกคน
มา
เรียน
พิเศษ
กัน
อย่าง
พร้อม
หน้า
!!

หึ
หึ
หึ
หึ
หึ
หึ

เข้าใจ
แล้ว
นะ!!
ถ้า
มี
แต่
ขี้
มึ
น
ยา
เพราะ
ความ
แ
ว
ร้อน
พวก
เธอ
จะ
ต้อง
เสีย
ใจ
มาก
เลย!!

ครู
เชื่อว่า
ตอน
นี้
ไม
ใช่
ของ
ทุกคน
คง
จะ
คิด
ถึง
แต่
เรื่อง
"สอน
เข้า"

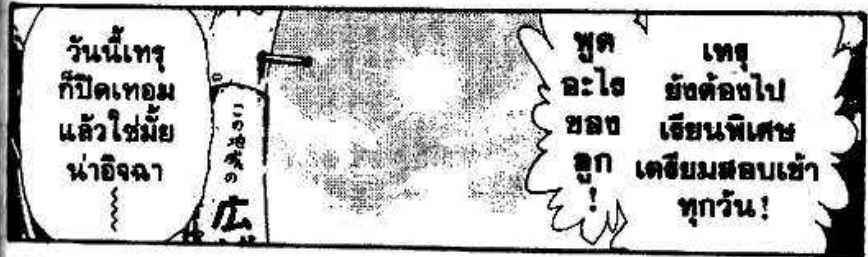
งู
ตะ
...

งู
ตะ
จาก
ใจ
โก
ฮาม่า
!!

โอ...
แล้ว...
ชวางกู
ชวางตาสิวก
เป็น
บ้า
กา...

โอ...
อะไรกัน
ตอนหนู
เพิ่งกลับมา
ไม่เห็นพูด
ยังงี้เลย

วันนี้เทร
ก็ปิดเทอม
แล้วโซมัย
น่าอิจฉา

พูด
อะไร
ชอง
ลูก!
เหตุ
ยังต้องไป
เขียนพิเศษ
เตรียมสอบเข้า
ทุกวัน!

อ้อ
กรจต
กรจต

ชายูชิ
เล็ก
ขี้เกียจ
ซะที
ได้มัย
!!

ตั้งแต่
หักข้อ
กลับมา
ก็เล่า
แต่ตอน
หลังยาว
ยังช้
ทุกวัน...

ไม่
เห็น
เป็น
ไร
เลย

ถึงโซ
พุดนี้
หนูก็ตอ
กลับไป
โยโก
ฮาม่า
แล้ว

ถึงจะช้า
ไปหน่อย
แต่เทร
ก็คงเริ่ม
ดูทงนี่
บ้าง
แล้วละ

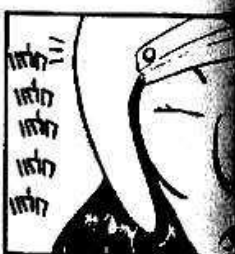

แตก

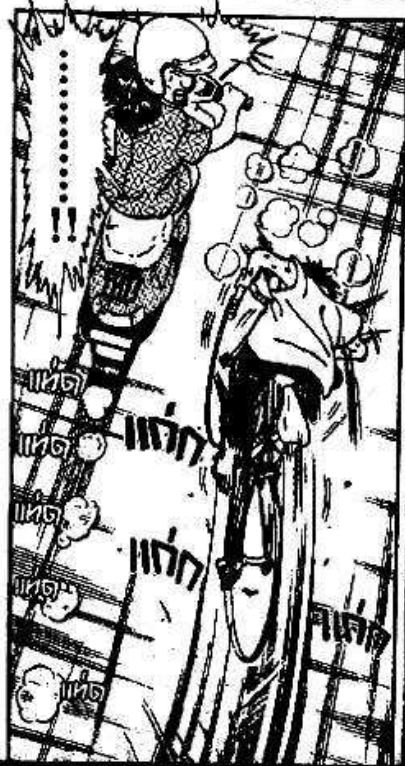
แตก

แตก

!!

ทำไม
ถึงได้คือ
ยัดขึ้นนะ
!!

ทำไม
ไม่ไป
เด็กา
แล้ว
นะ

น่า
จะรู้ว่า
ช่วงนี้
.....

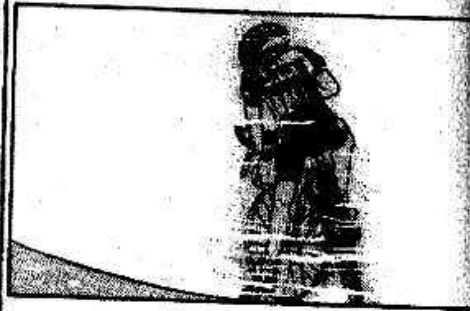
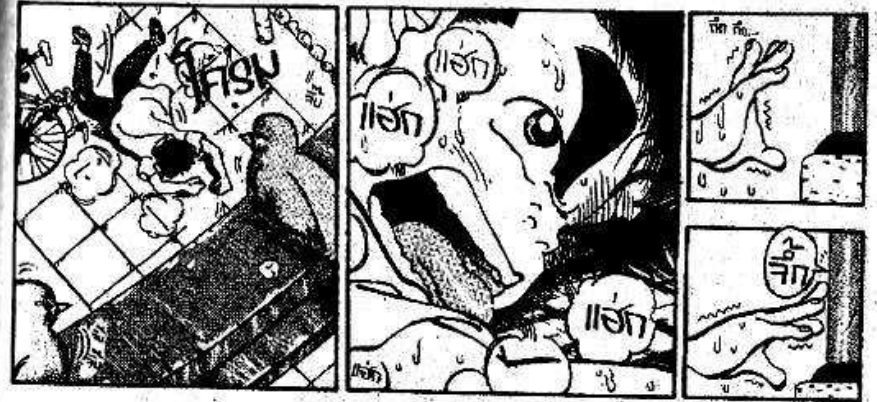
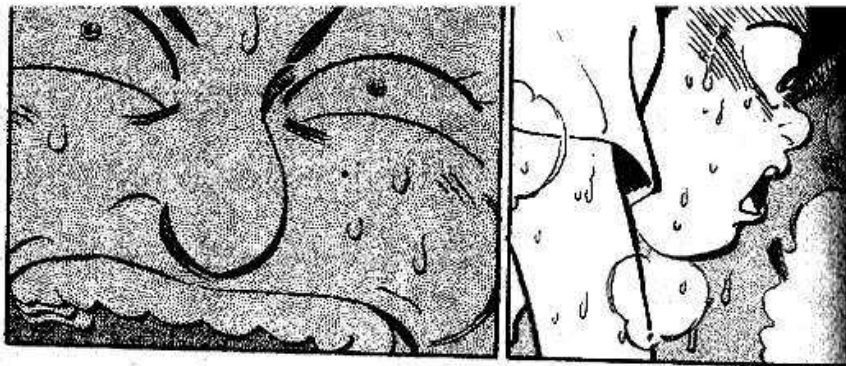
เขานี่ละคือ
ผู้ใจจรรยา
การ
ซันเนิน
!

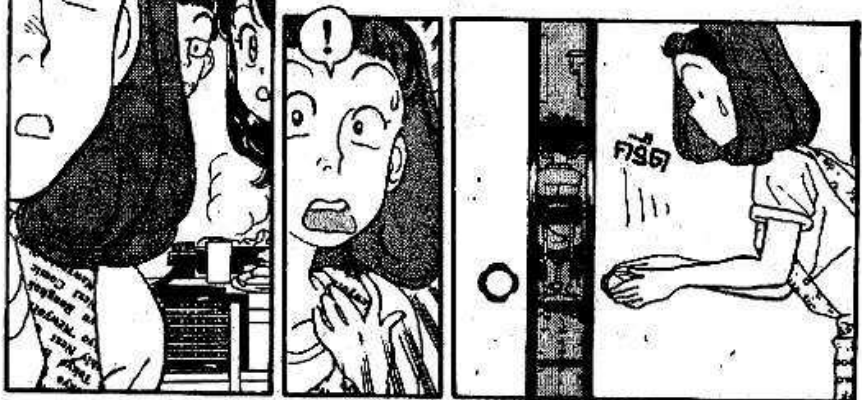
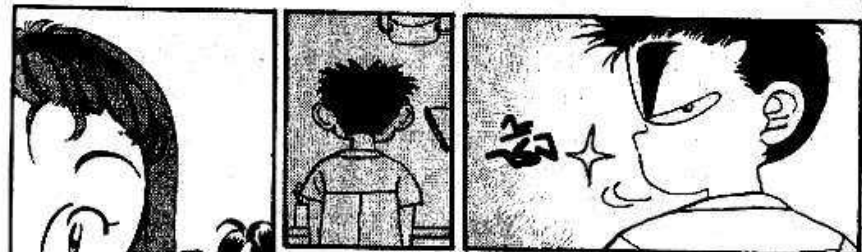
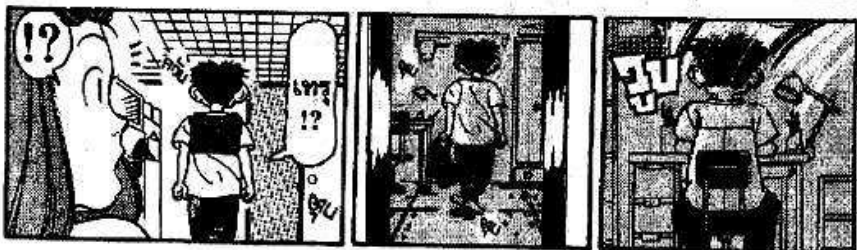

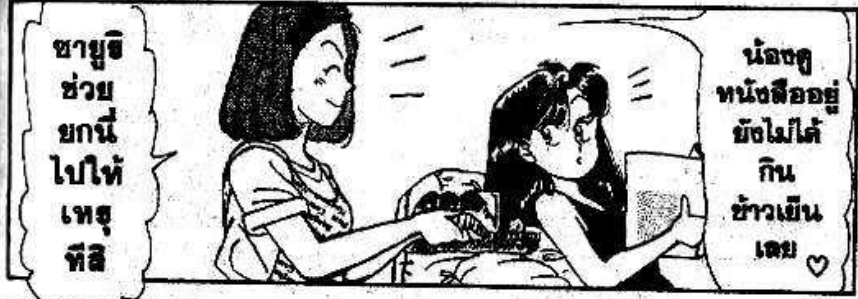
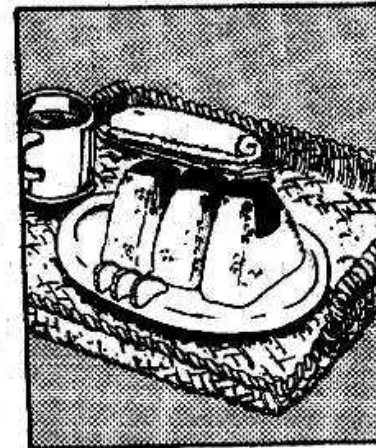
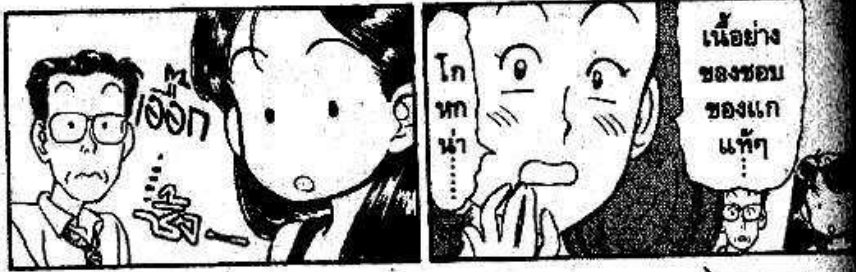
ถ้าเรือ
ซันเนิน
ละก็เขา
ไม่แพ้ใคร
ทั้งนั้น
!!

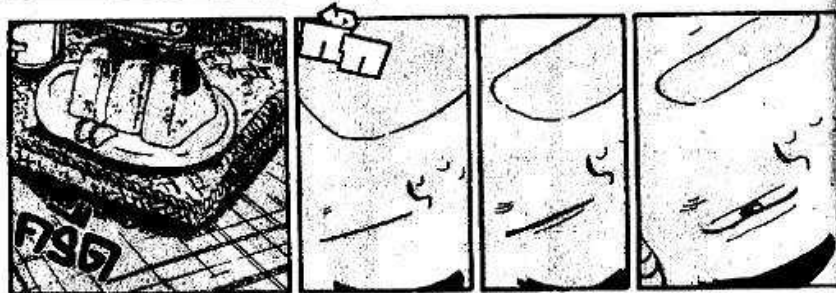
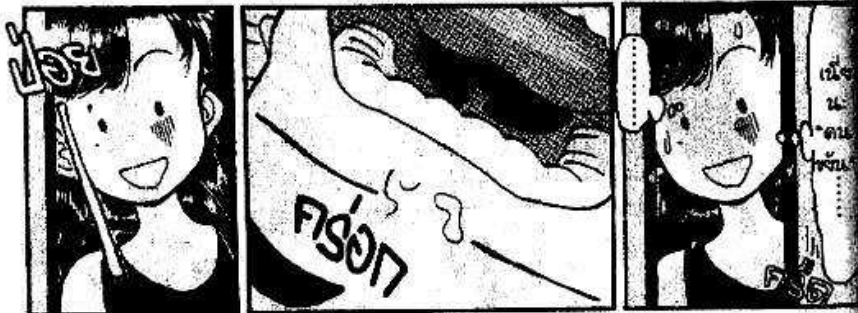
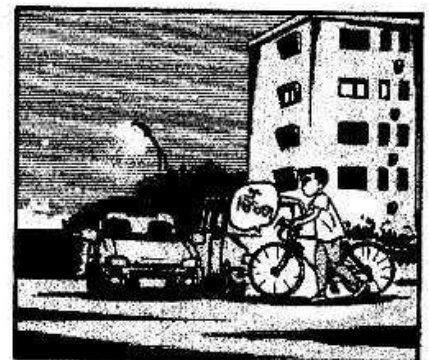
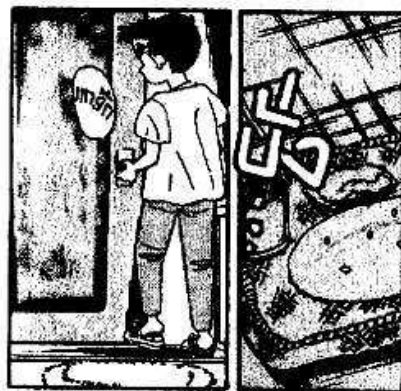
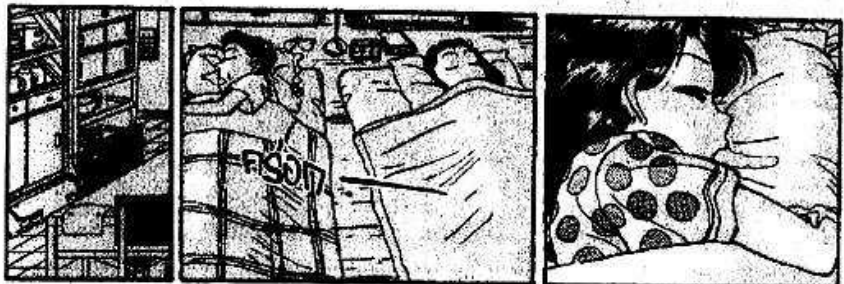
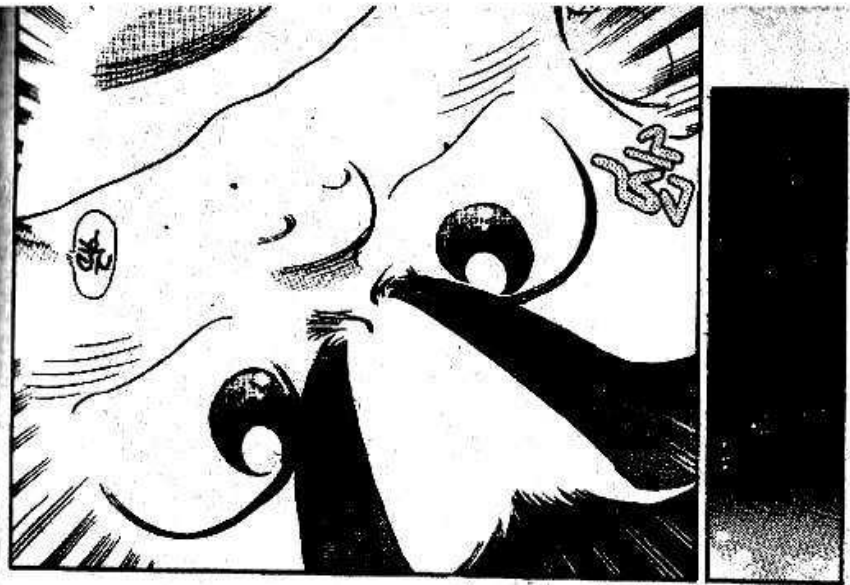
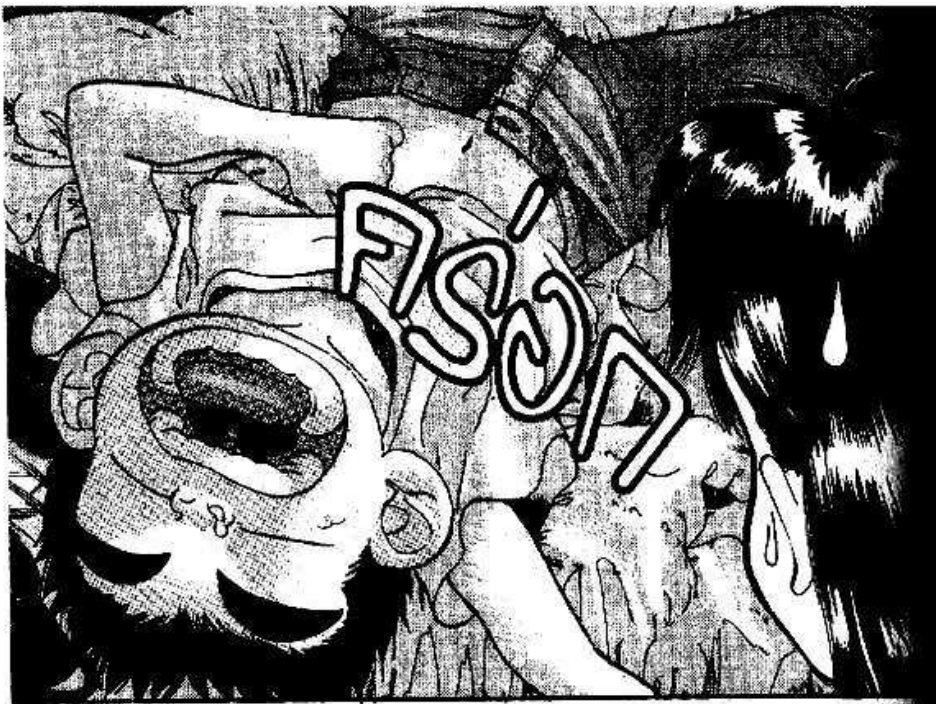

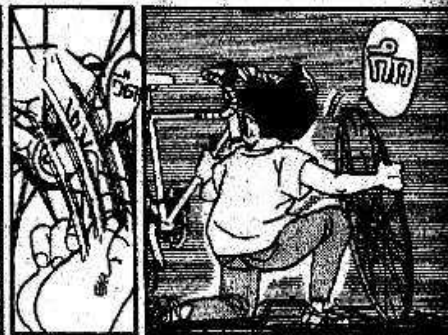
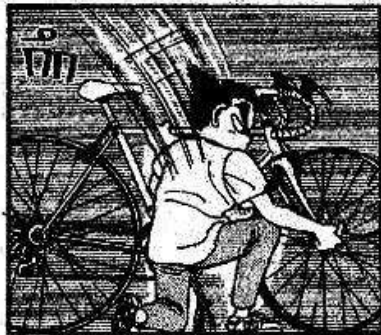

พูดจากใจโกฮาม่า !!

横浜50
64-25

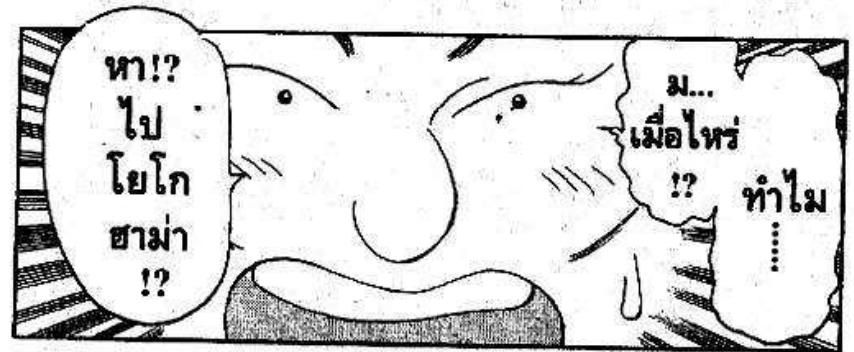
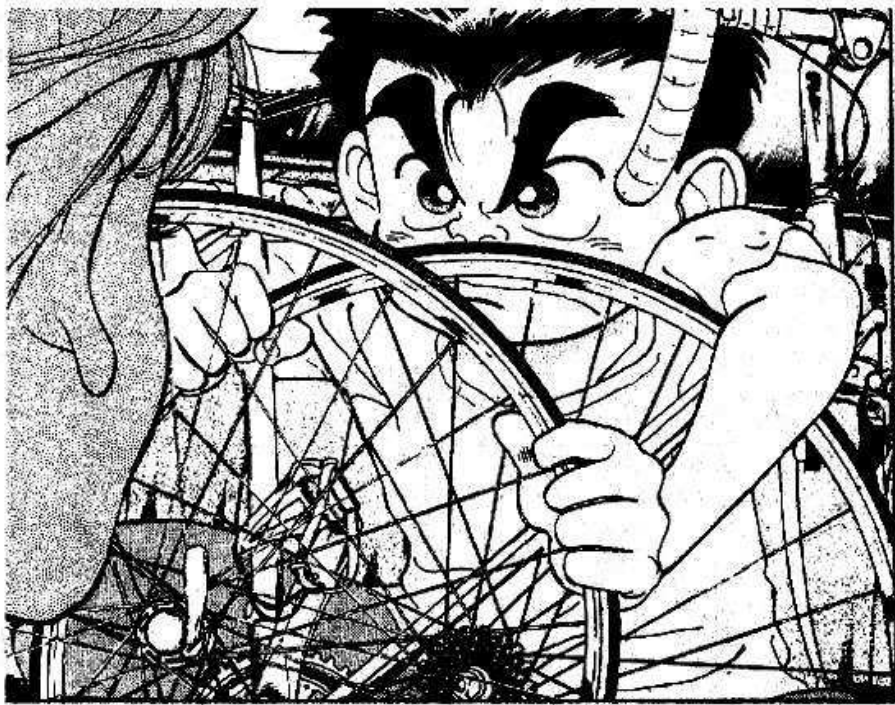
ไปเถอะ ระวังตัวด้วยนะ ซายูริ !
อิม ?
ถึงโยโกฮาม่าแล้วโทรมานะ

เสียดายที่ไม่ได้เจอเธอก่อนไป...
เขาไปเรียนแต่เข้าเลย ไซมัย

ช่วยไม่ได้นี่นา รู้สึกว่านี่คงจะไปตั้งแต่เข้ามิตเลยละ
เวลาเธอลืมชื่อมาตอนนั้นก็ไปหาเหมือนกันนะ !
เมื่อคืนก็รู้สึกว่าจะดูหนังชื่อ 'ทัชคิน' !

ซายูริ ระวังไว้กะปอง คั่นโน่นจะไปพักกลางทางนะ !!
เด็กเล็ก บอกอดหนาวว่ากะปองซะก็ได้มัย !
ใช่

ทา!?
ไป
โยโก
ฮามา
!?

ม...
เมื่อไหร่
!?
ทำไม
...

โห...

จาก
โยโก
ฮามา
!!

ปุงปิบ
เมื่อวานแก
ก็ไปนะคะ
อาจารย์
ฮามาควะ
...
ดิฉัน
ก็เลยติดต่อ
ลาทาง
โรงเรียน
ไม่ทัน
ต้อง
ขอโทษ
ด้วย
นะคะ

เห็นแก
บอกว่า
อยากไปดู
ไฮทูลที่
โยโกฮามา
...

แต่
ในเมื่อเหตุ
สุดวิสัยมี
เป้าหมาย
ในการสอบ
ขึ้นมา
ดิฉันก็เลย
...

ไปดู
ร.ร.
!?

คนอย่าง
โนโน
มูระคง
นะเหรอ
!?

ฮึบ...
เป้าลัด
ขอโทษ
...

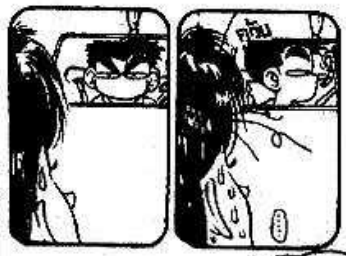
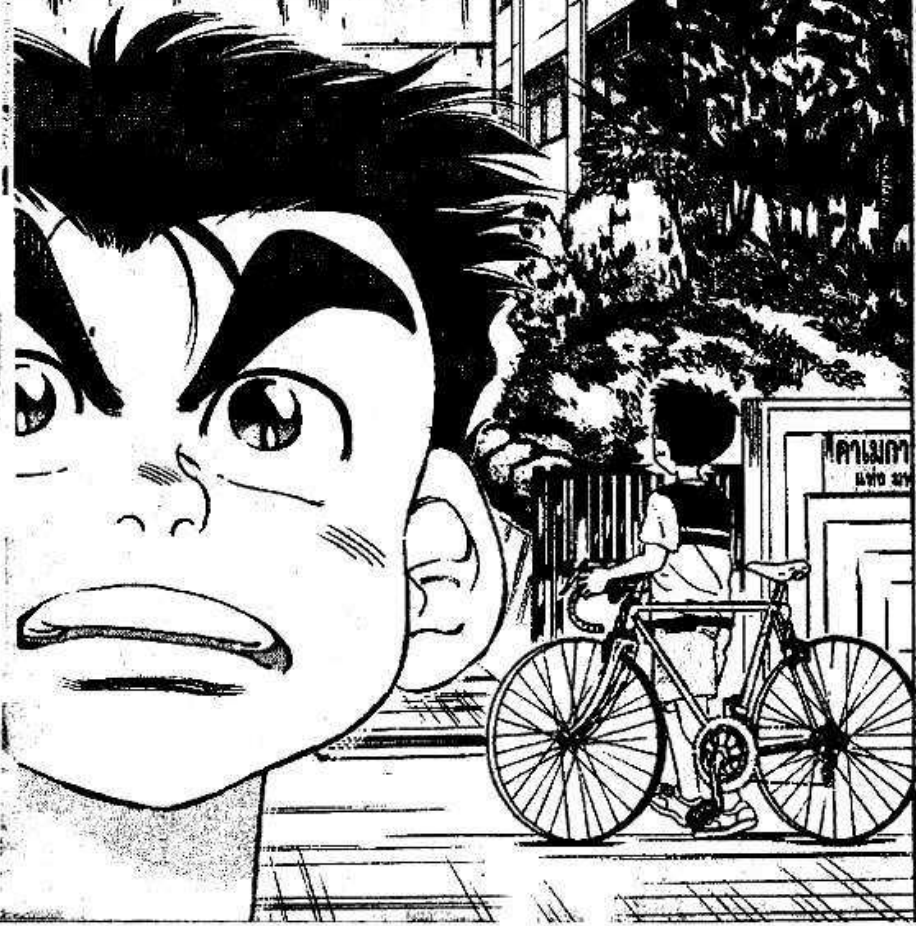

แปลก
จริงๆ!
เด็ก
คนนั้น
...

ต้องคิด
งทำอะไร
ดีนะ
อีกนะ

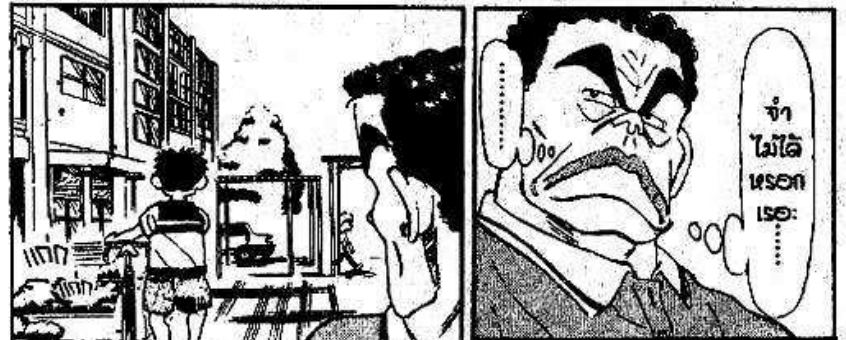
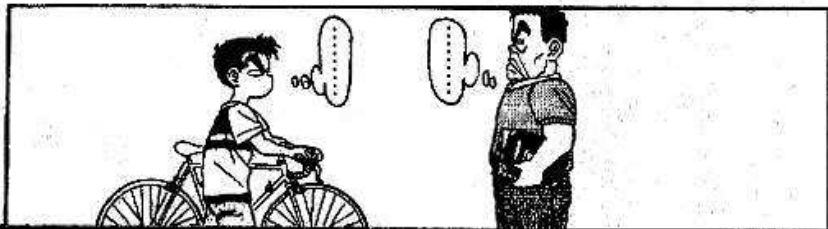
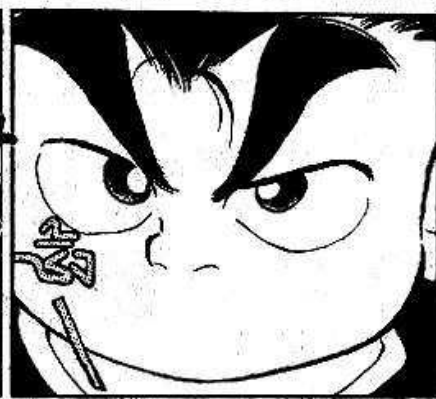
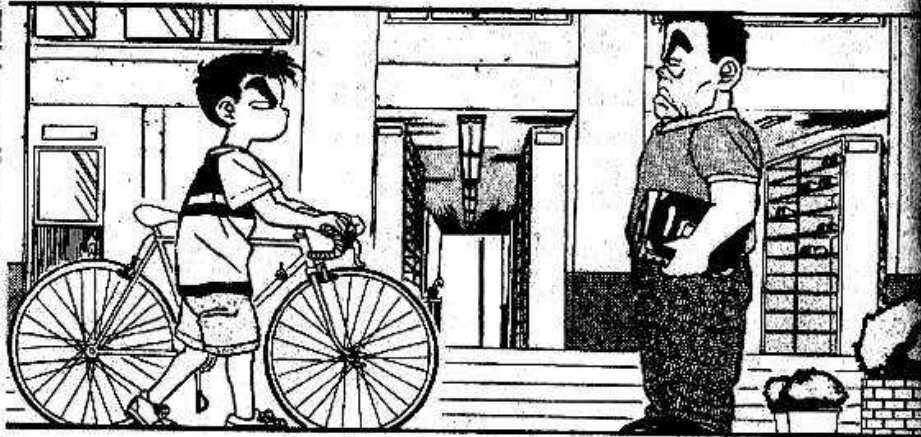
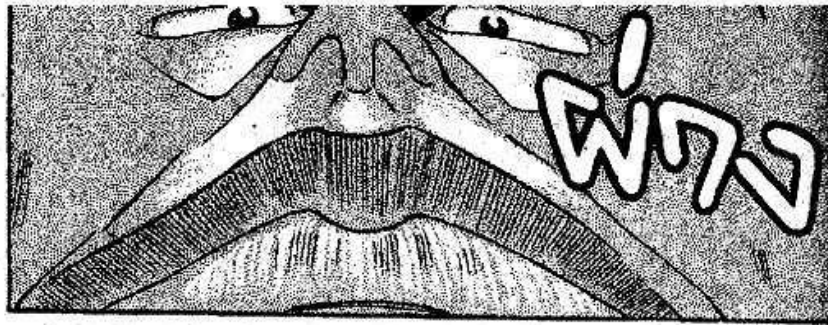
ตอนที่ 6 STAGE 4
โรคเกิดภัย

คาเมกาโอกะ โฮสคูล
 แห่ง มหา'ลัยชิโนไมโตะ

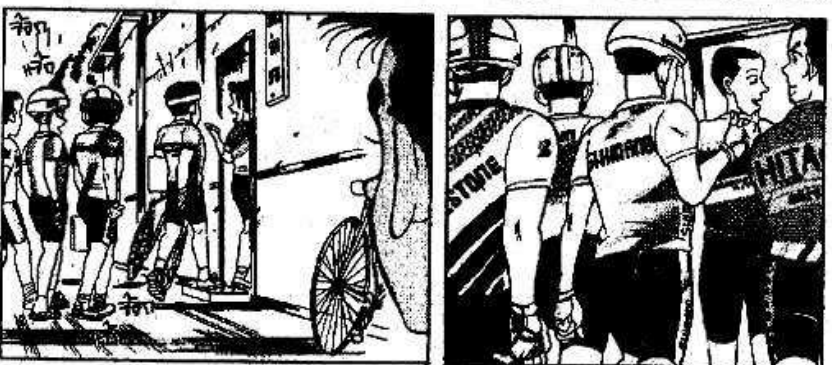
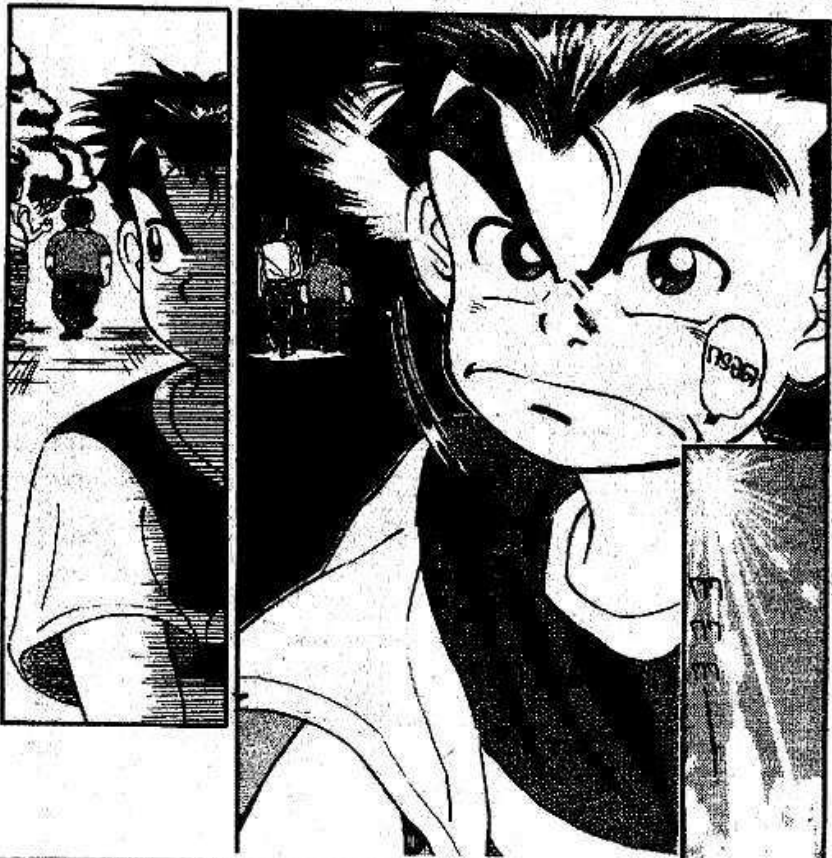

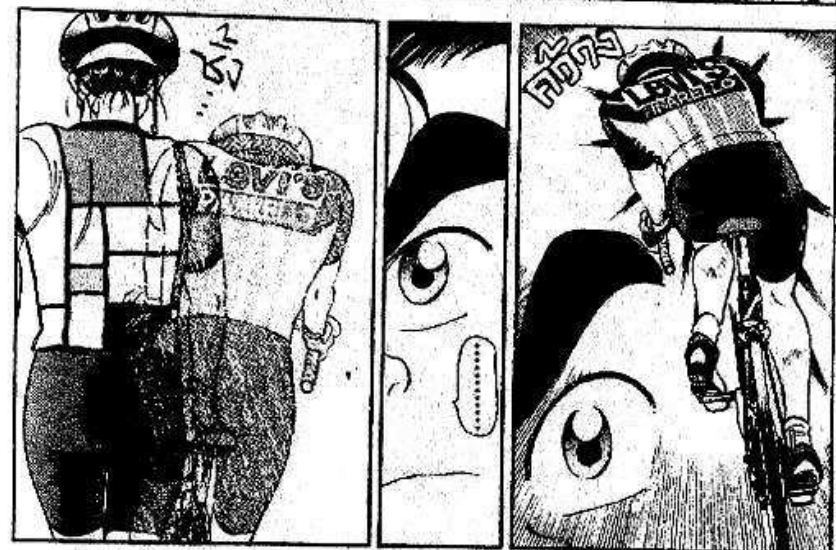
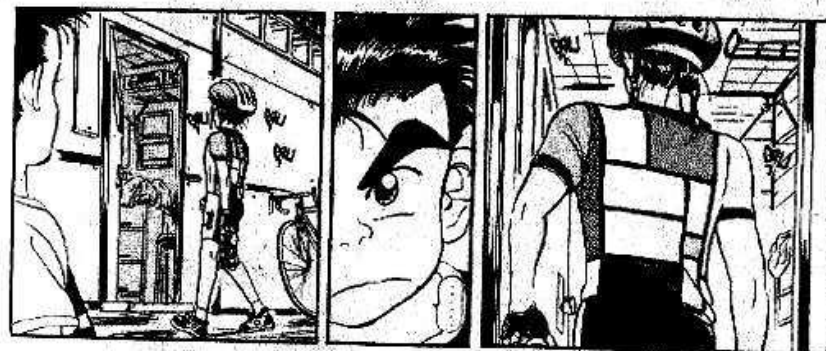
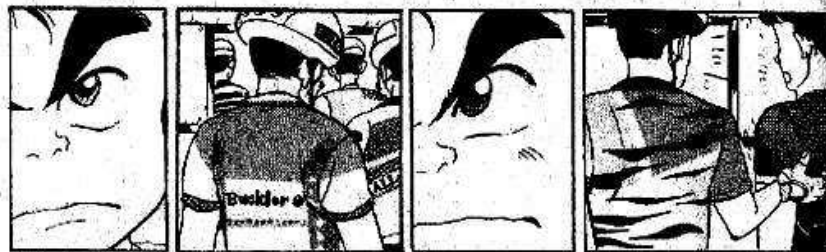
คาเมโค อยู่ไม่ไกล ที่พิภพ เท่าไหร่ หรอก

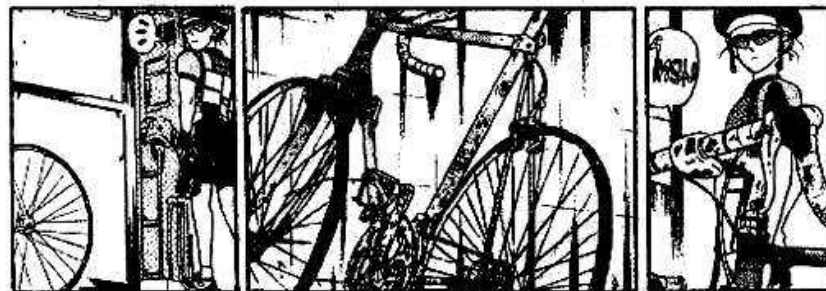

พวกเขา
เข้าใจ

ถึงจะเป็น
พ่อลูกกัน
แต่เธอก็คง
ไม่อยากถูก
เอาไปเทียบกับ
นักกีฬา
โอลิมปิก
หรอกเนอะ

ฮา?

พวกเขาผู้นำ!
แม้แต่พวกเขา
ได้ขยับขยาย
ให้ไปถึง
ระดับโลกเลย!!

ซัด
ซัด
ซัด
ซัด

เฮ้ย
ทำอะไร
กันอยู่
อดได้
พอดมแล้ว
นะ!!

ฮีบ
ออกไป
สิ

.....

เฮลละ
ทำตัว
ตาม
สบาย
นะ
ยูคะคุช
!!

วันนี้คนมา
ไม่ถึงครึ่ง
เพราะติด
สอบซ่อม
การซ่อม
แบบทีม
จึงต้องงด

ขอให้
ทุกคน
ก็ไปตาม
ระดับ
ของ
ตัวเลข
!!

ซัด
ซัด

ทางวิ่ง
วันนี้
เป็น
ทางราบ
รีปเปล่า?

หือ?

ผม
ชอบ
ทาง
ราบ

เพราะ
มันทำให้
ผมเป็น
"รีคเก็ต"
ได้!!

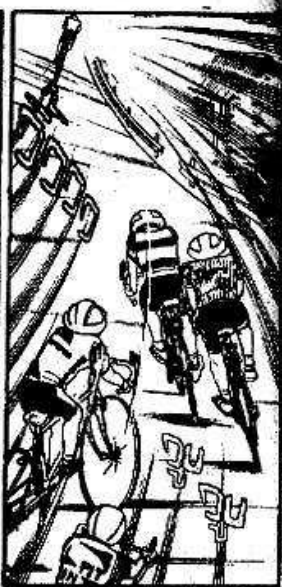
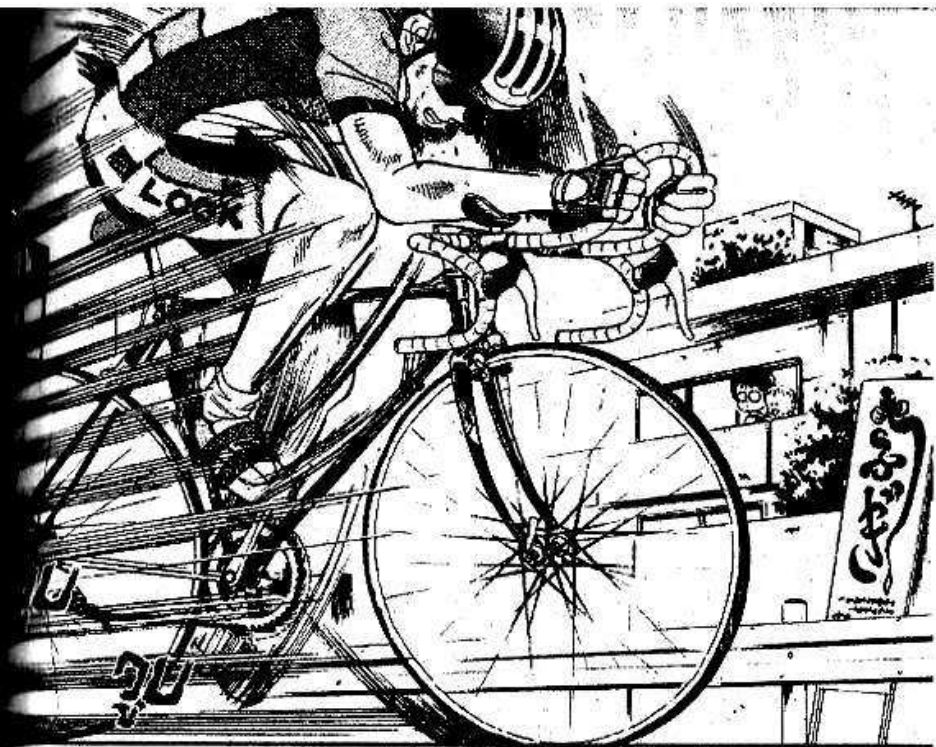
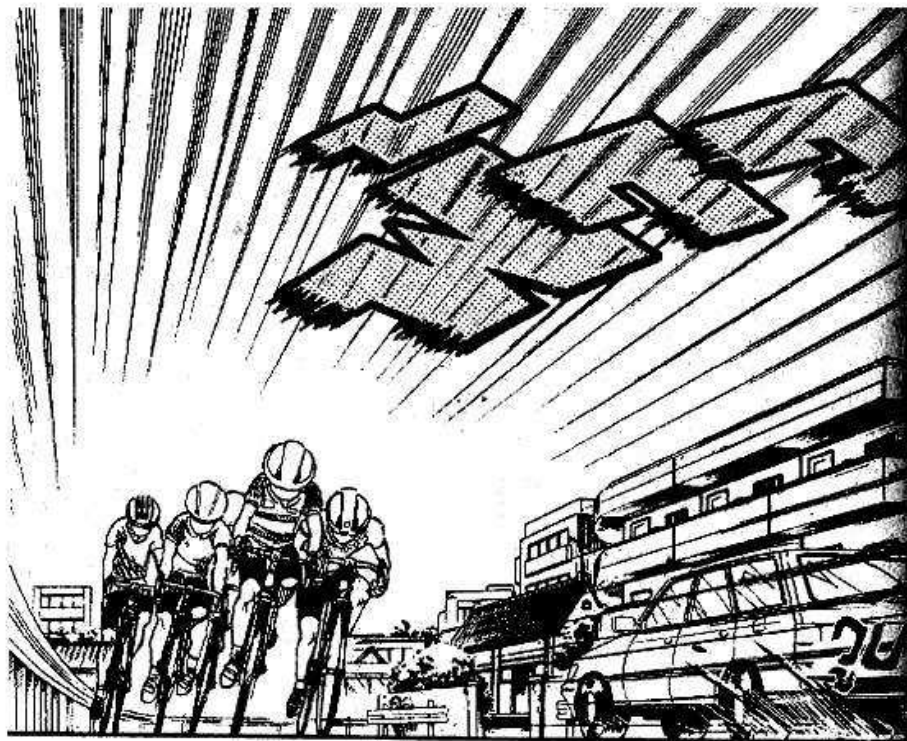
เอ?

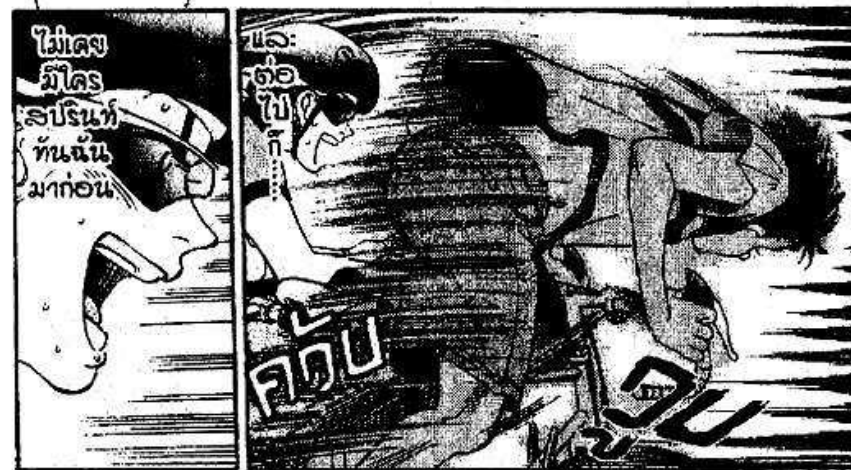
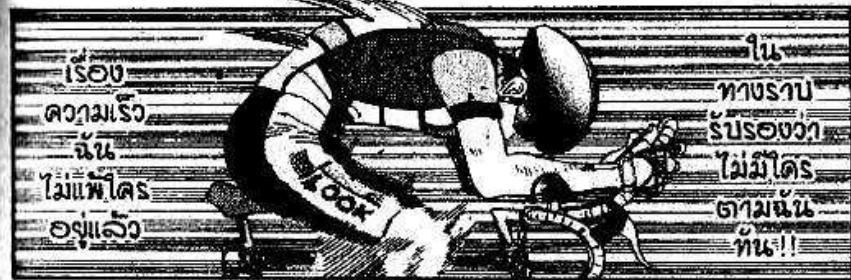
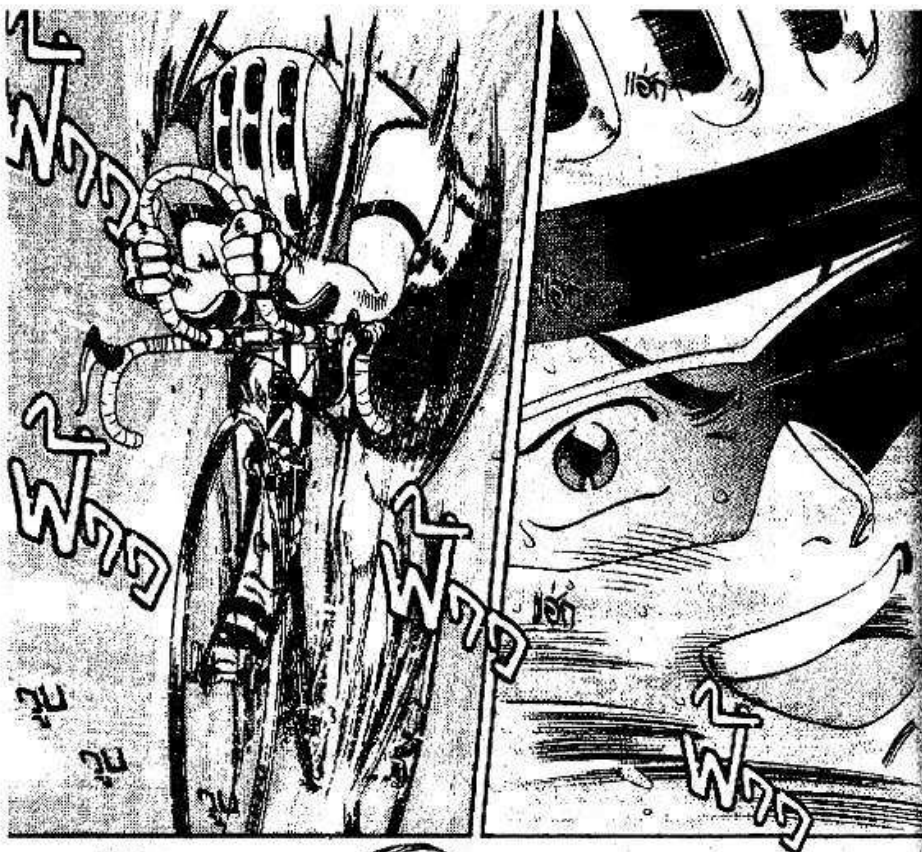

เฮลละ

ไปคุย
กับ
ติกว่า

อะไร
กันนี่ง
!?

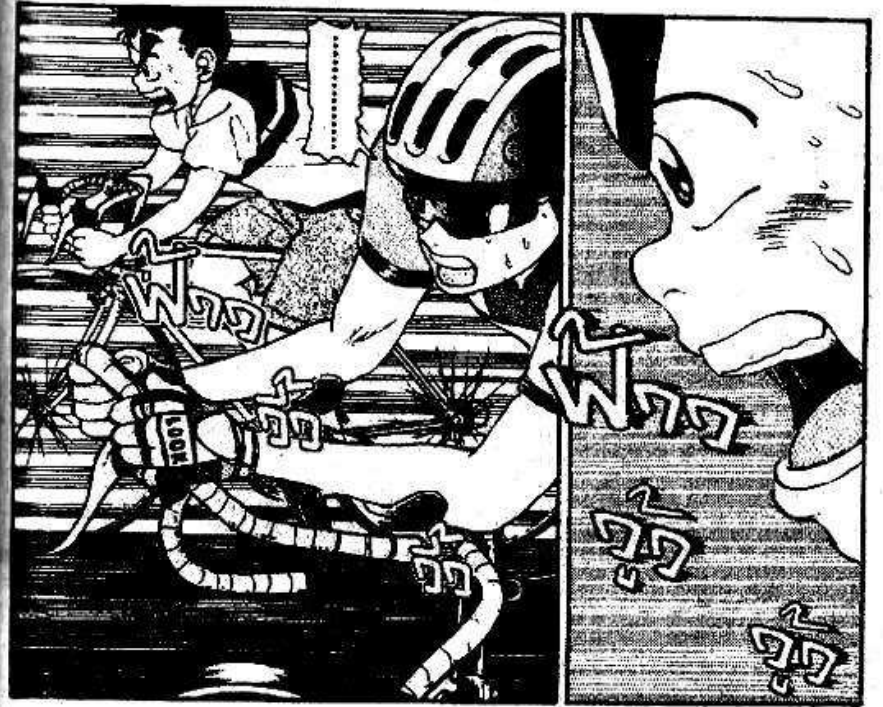
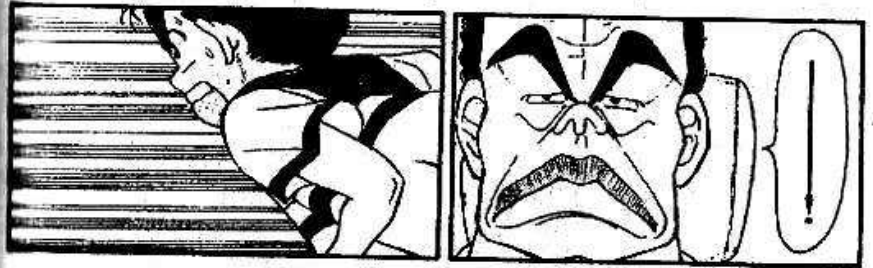
ตอนที่ 7 STAGE 5
“พลาด”

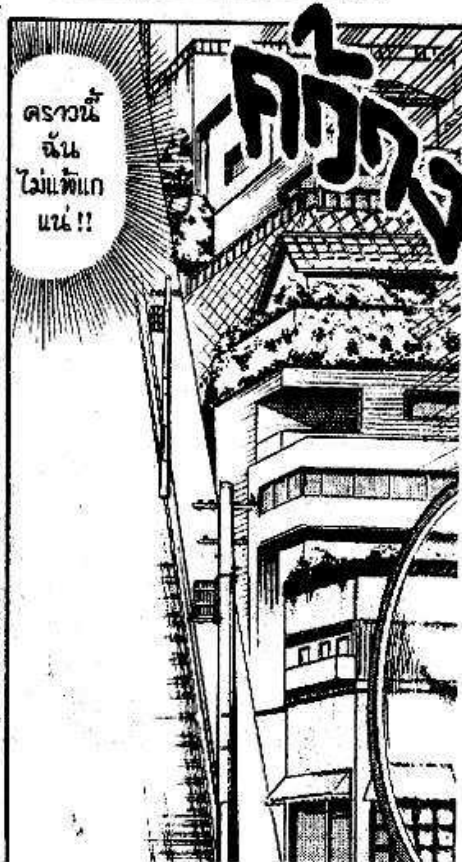
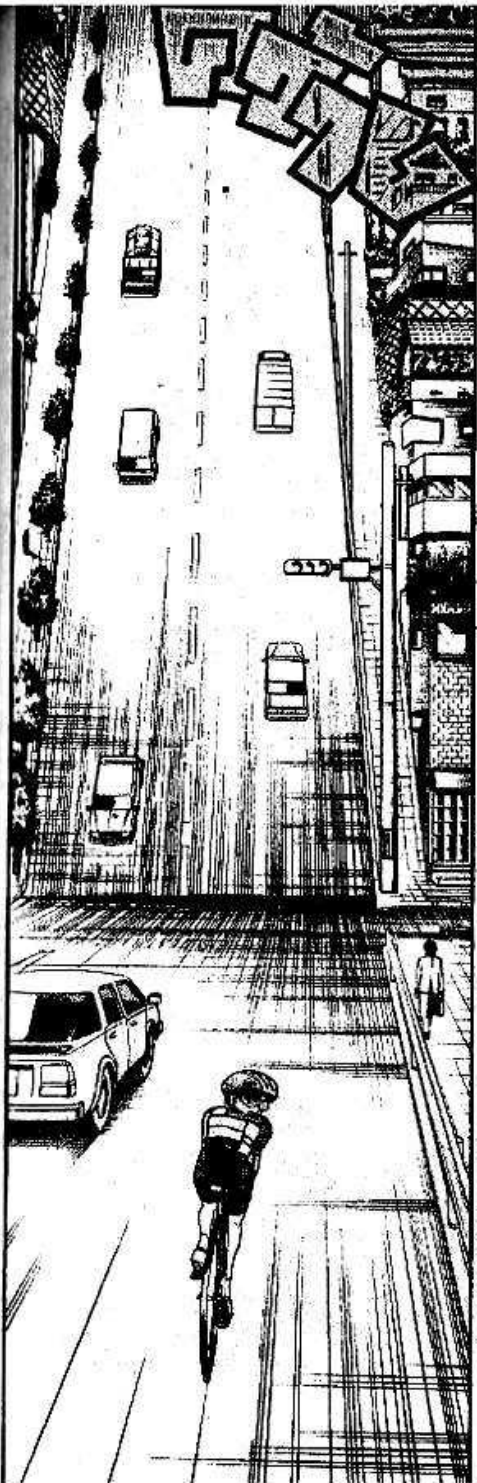
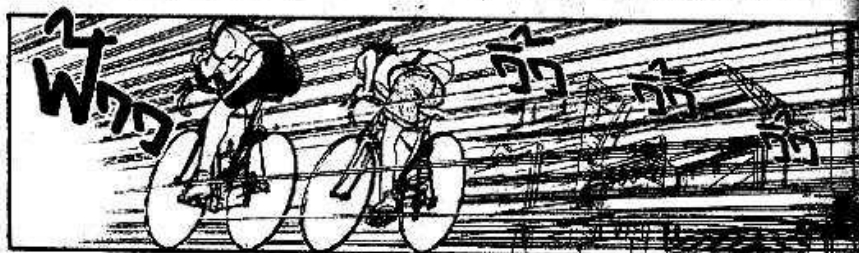

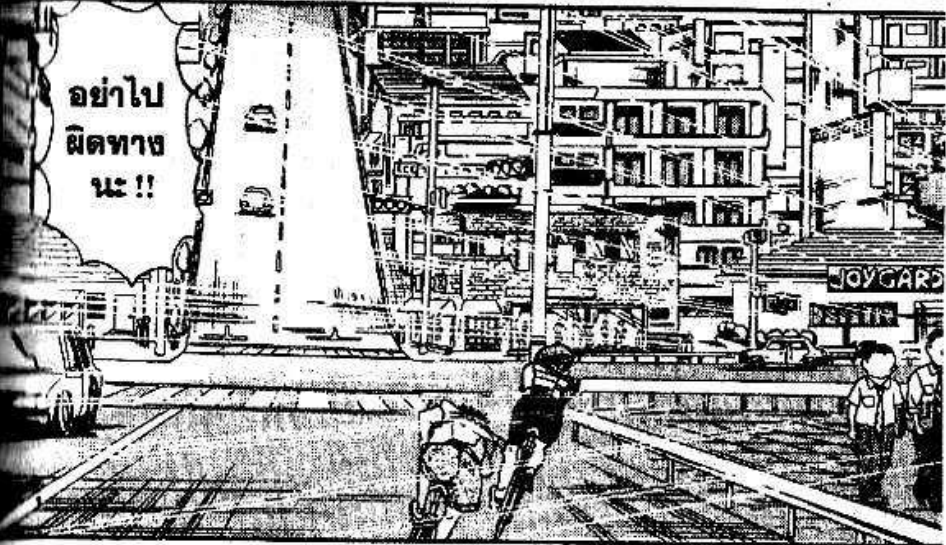

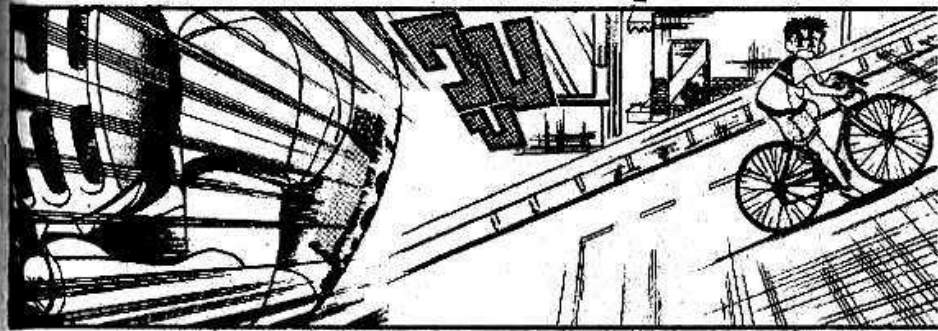
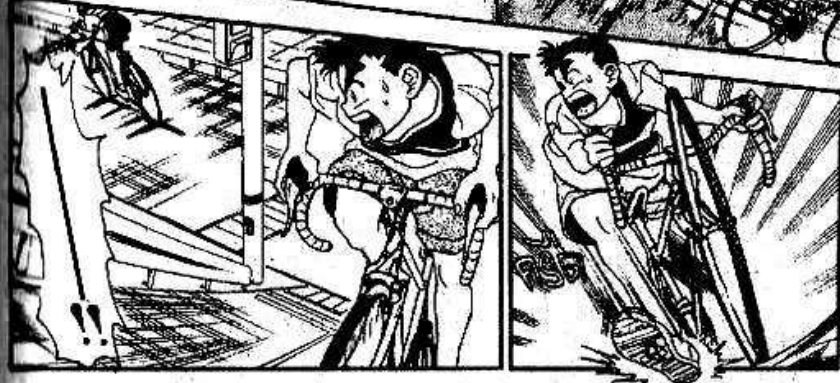
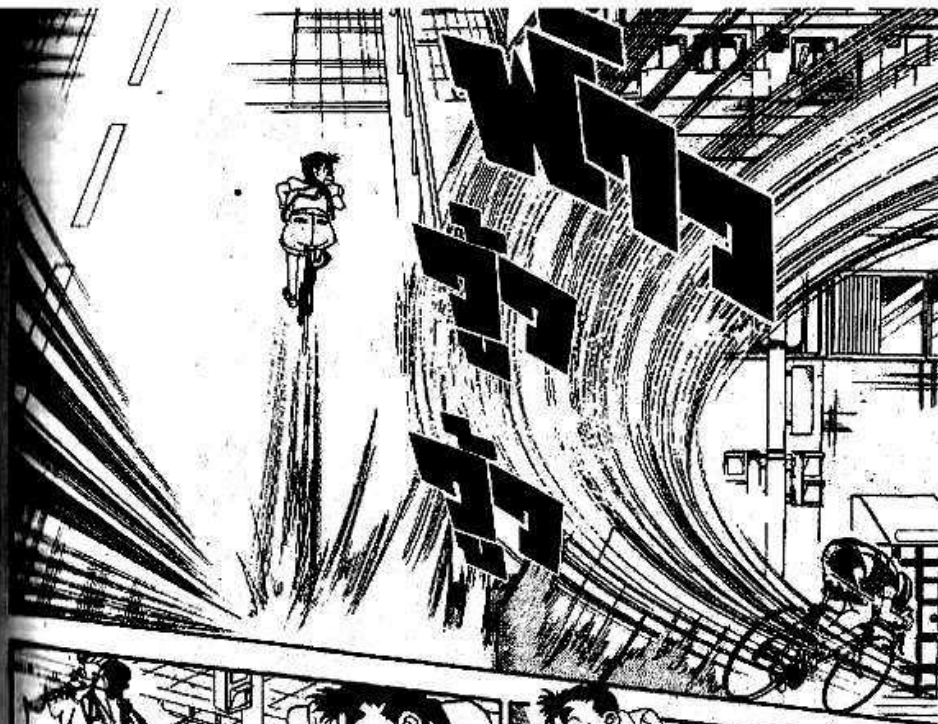
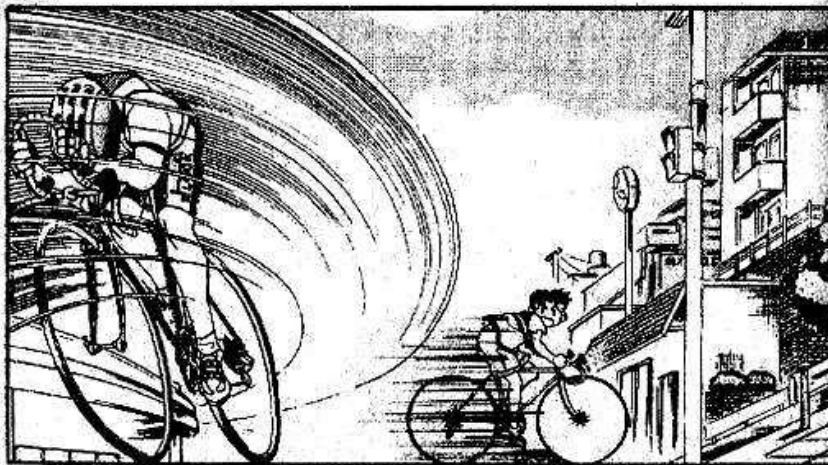
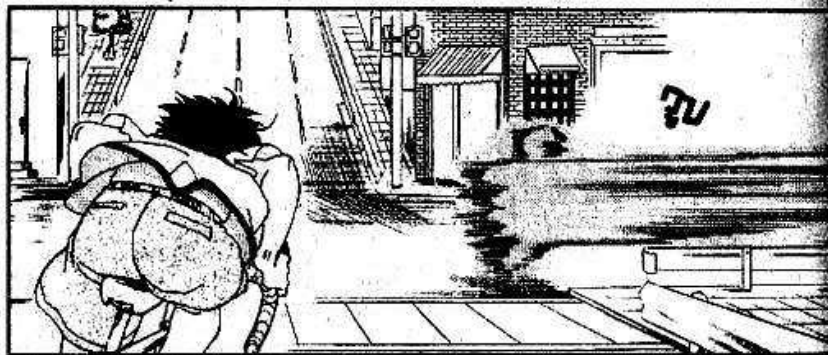

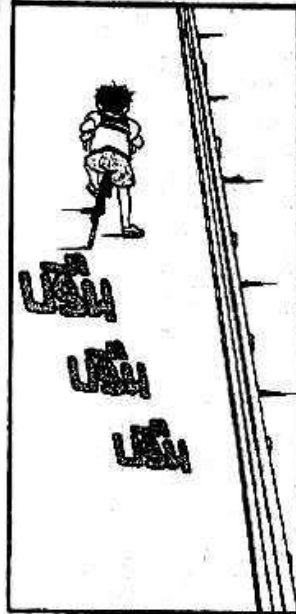
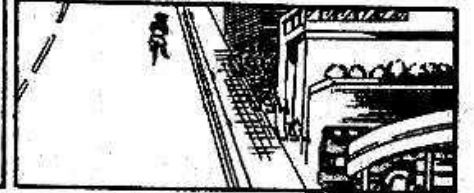
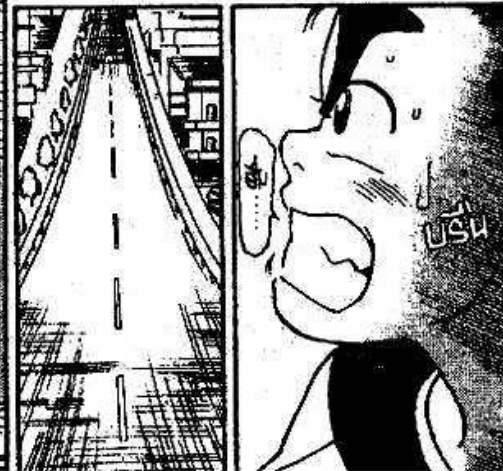
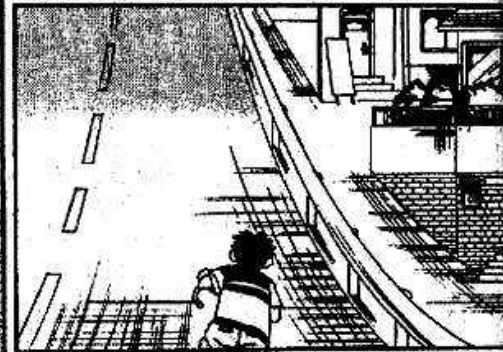
อะ
ไรงี้
กัน!
!?

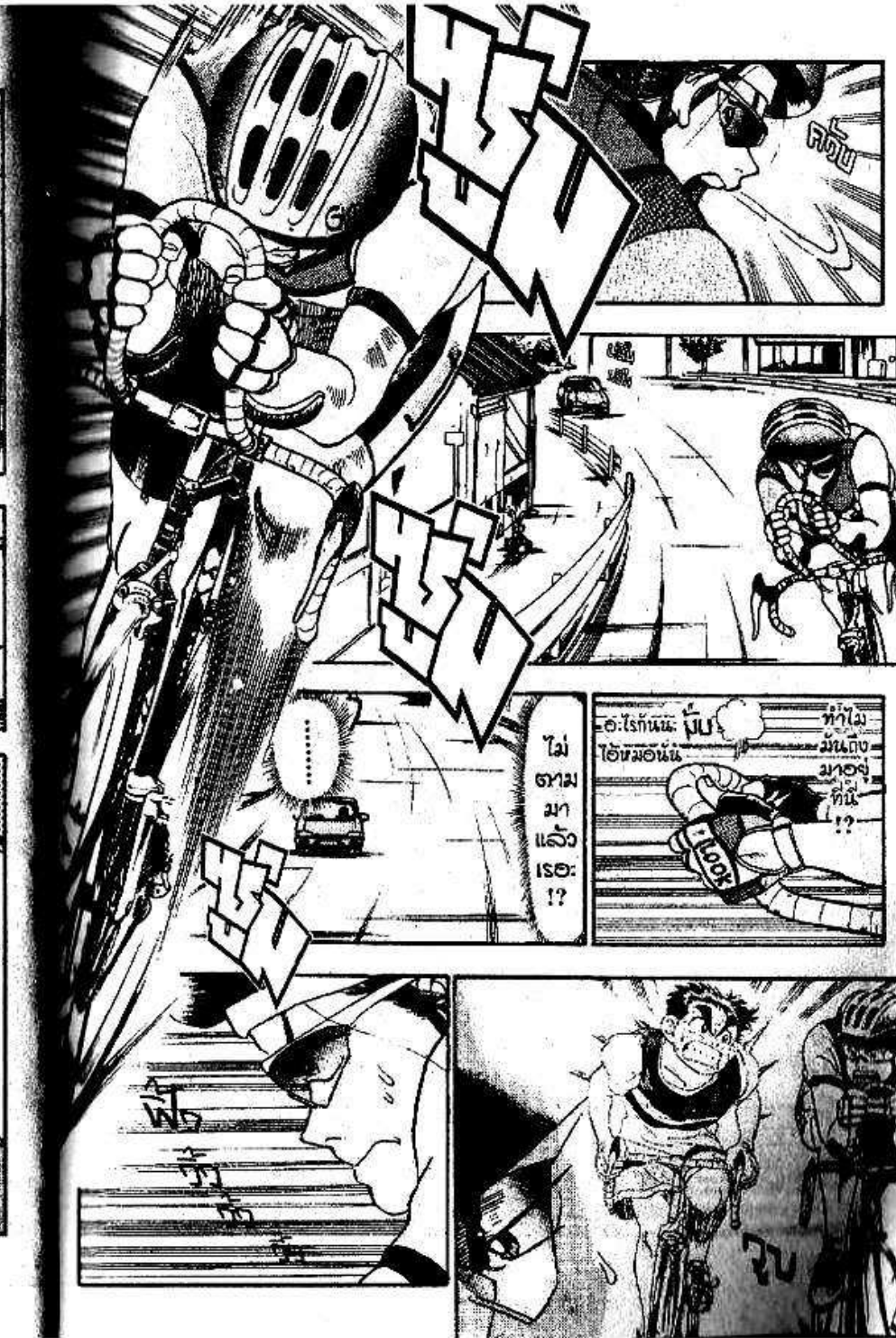
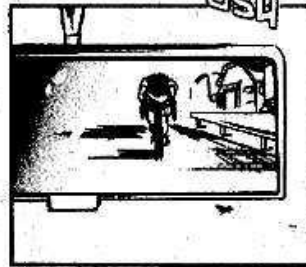
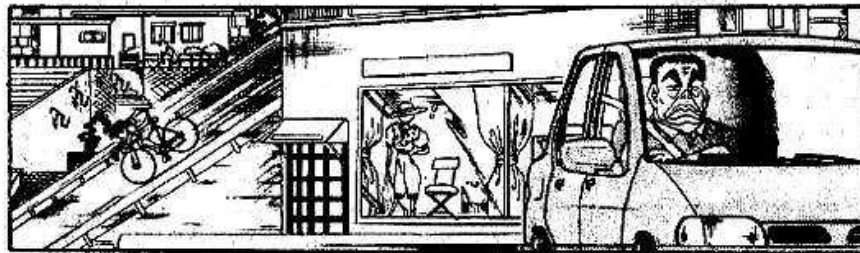
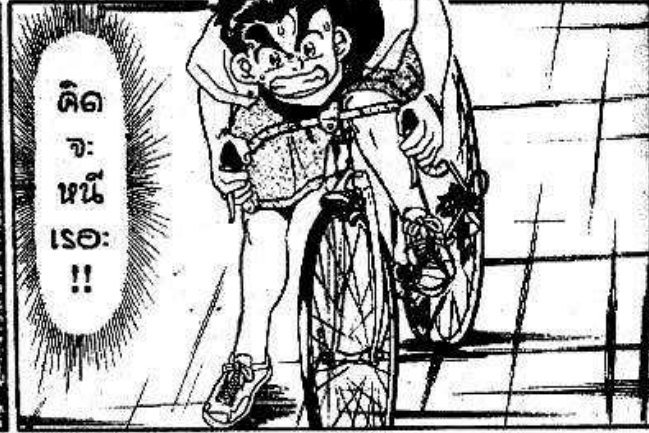

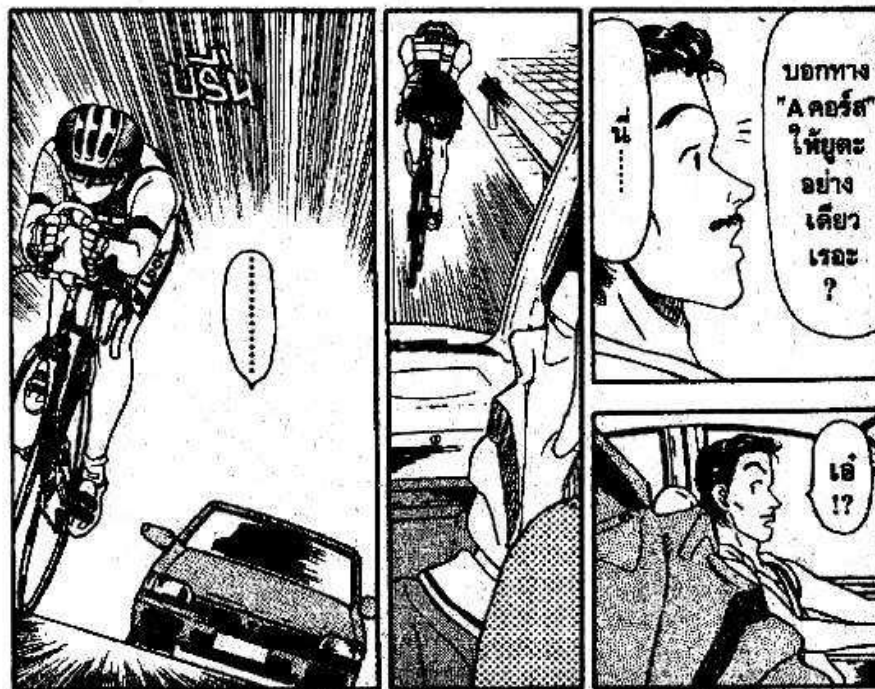
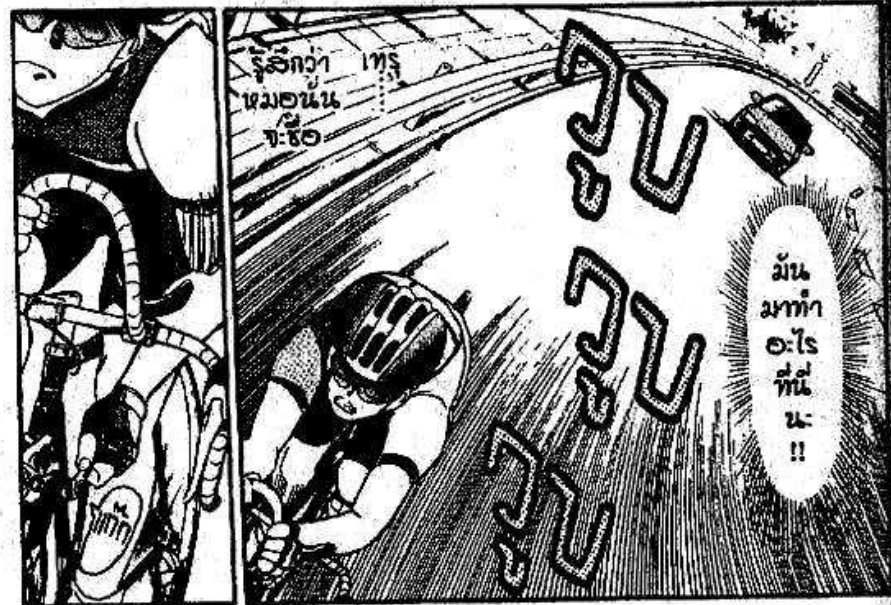
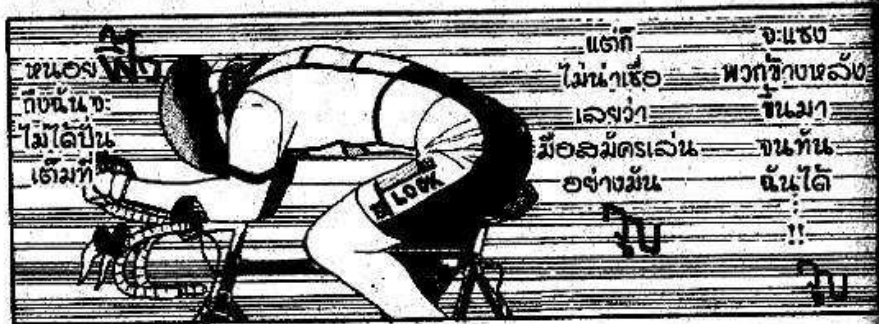

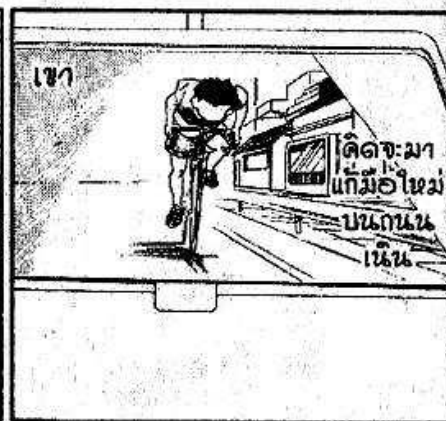
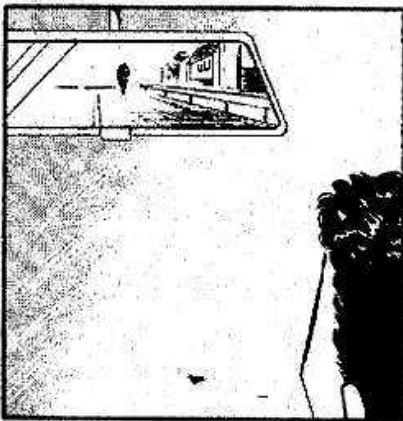
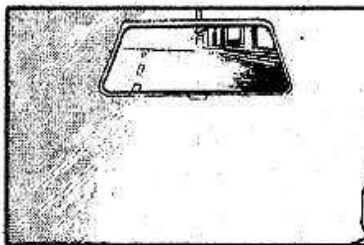

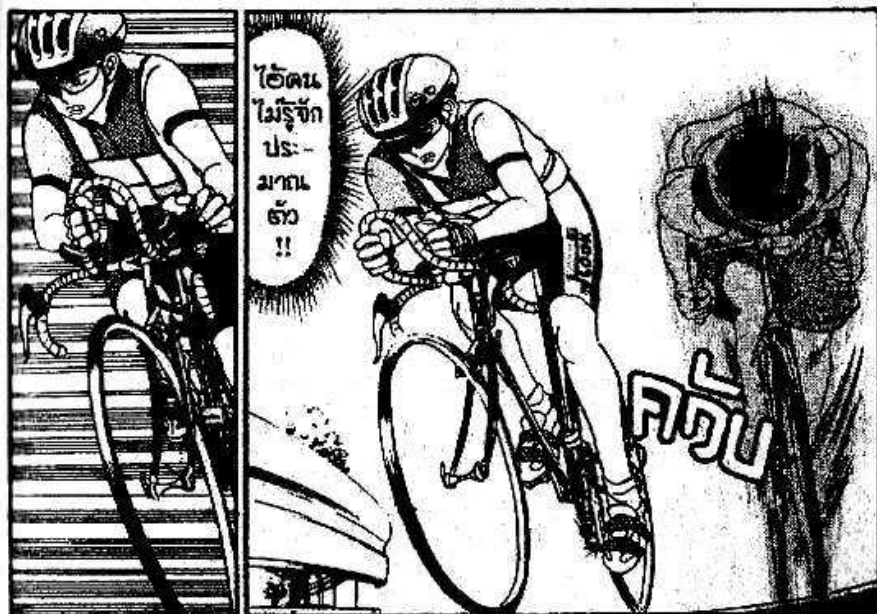
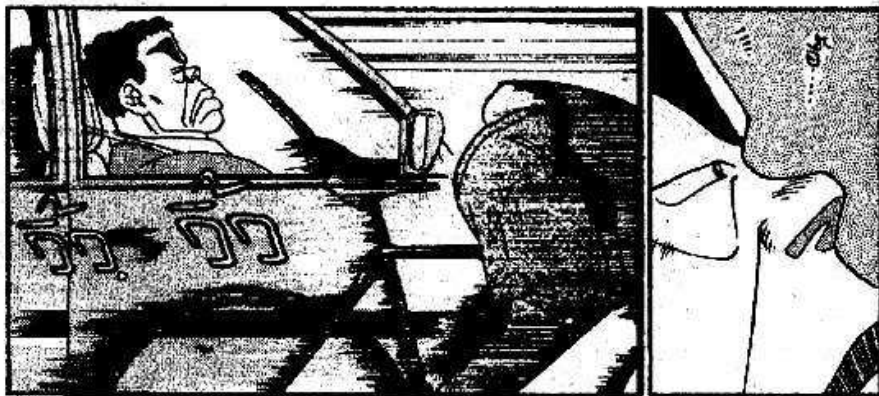
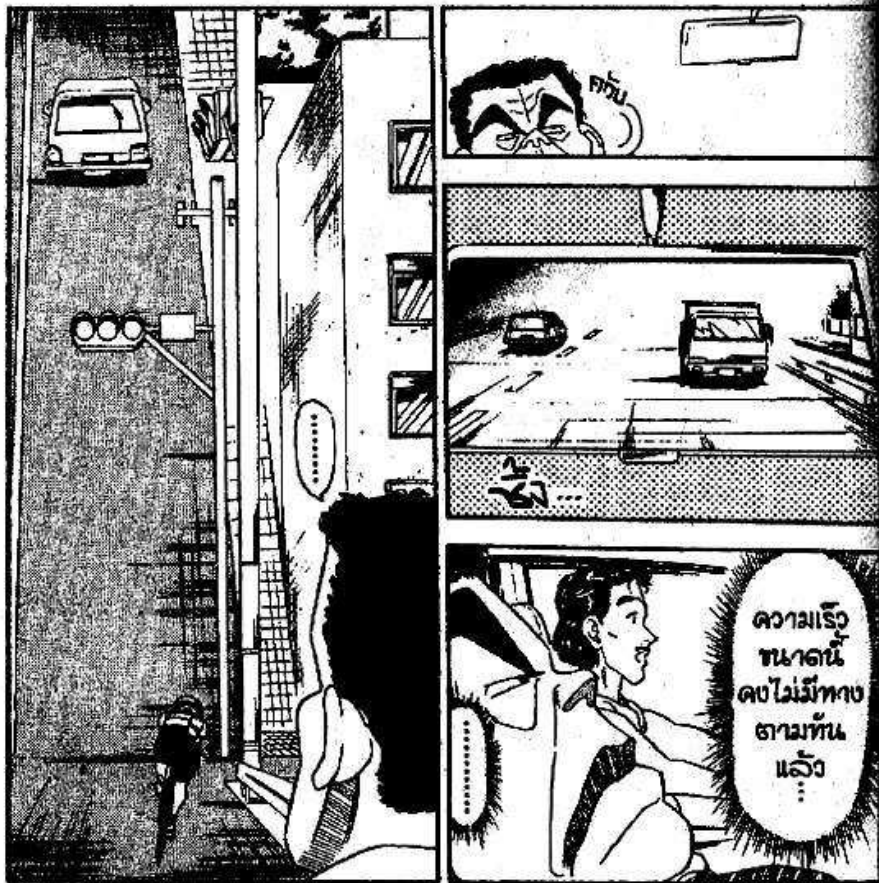
ไม่
สาม
มา
แล้ว
เรอ:
!!?

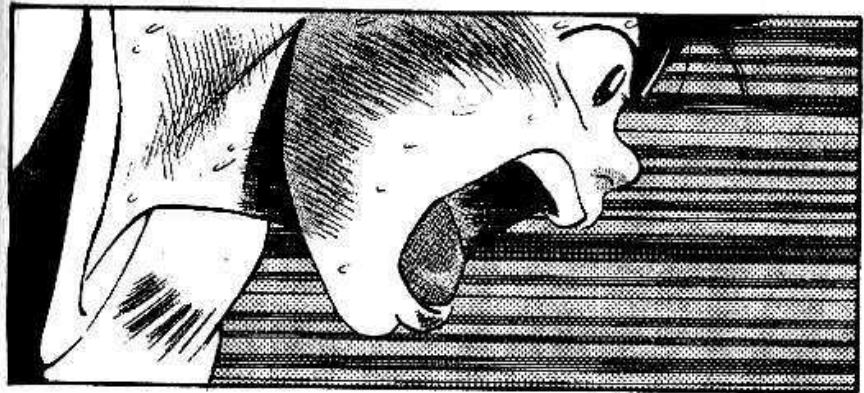
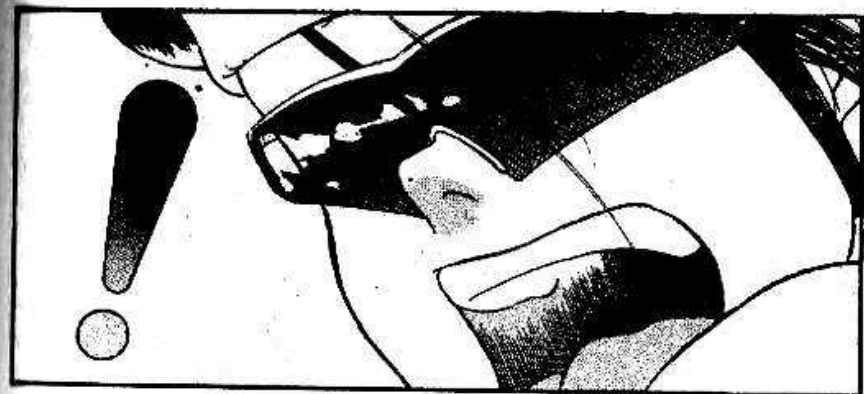
ชื่อ:ไรกันนะ: ปุ๋น	ทำ(ไม่)
ไอ้หมอนั่น	มันถึง
	มาเอง
	ที่นี้
	!!?

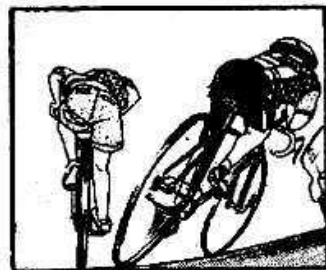
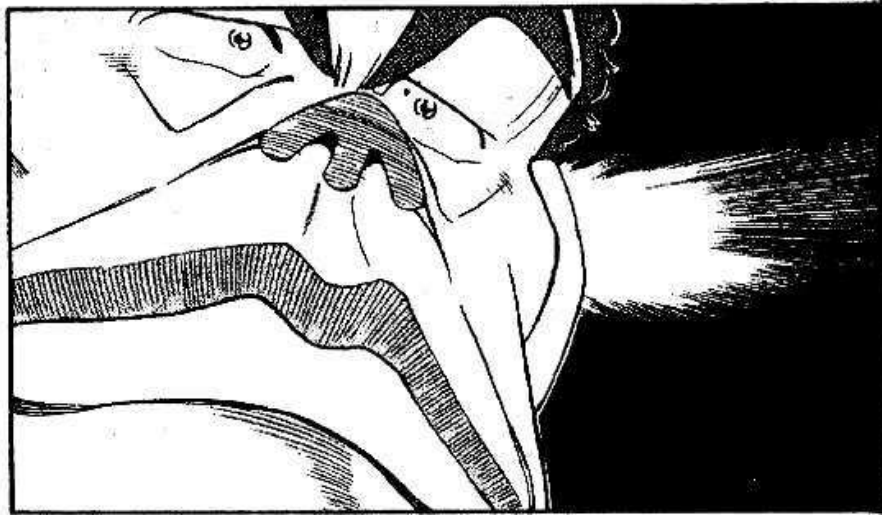

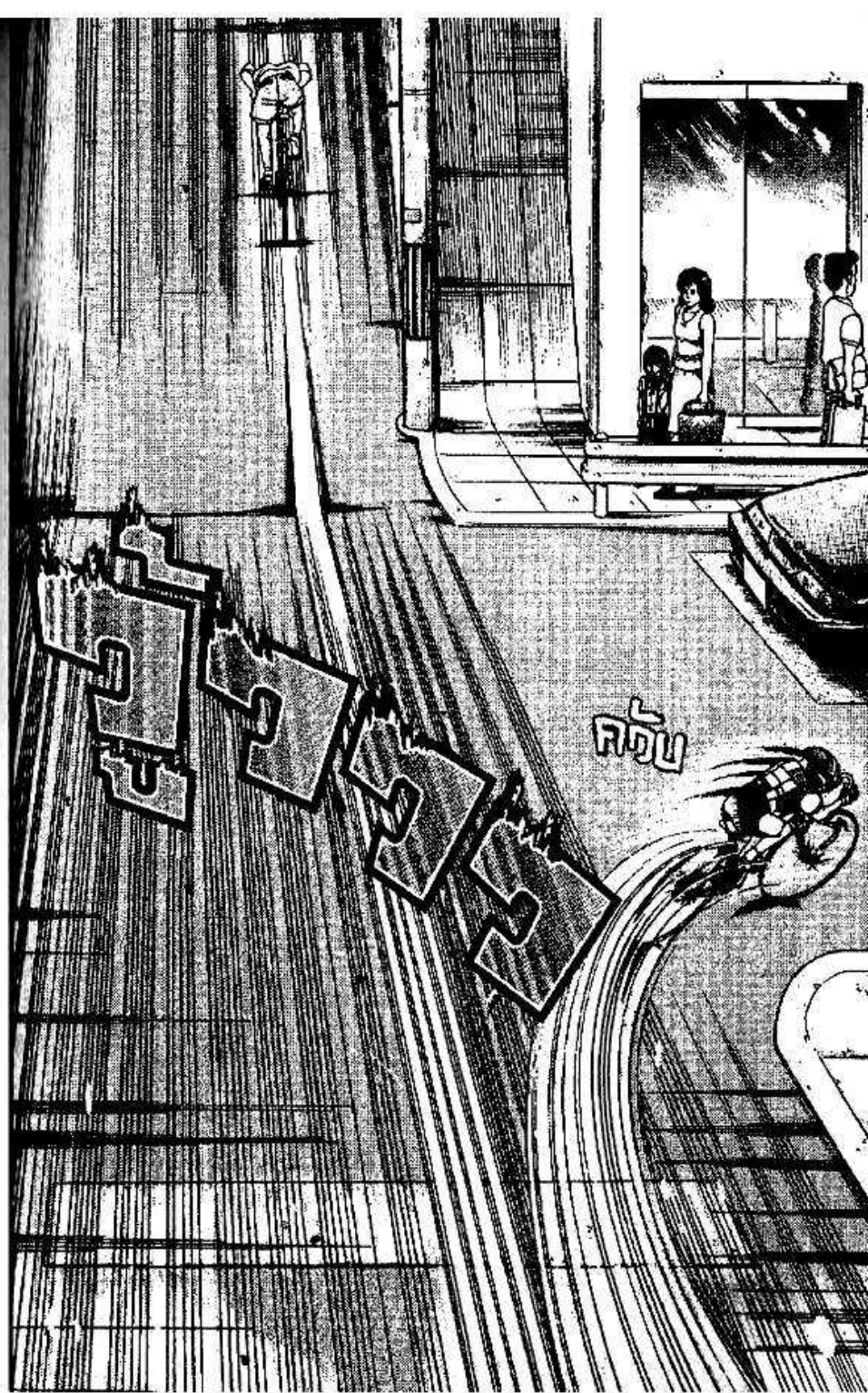

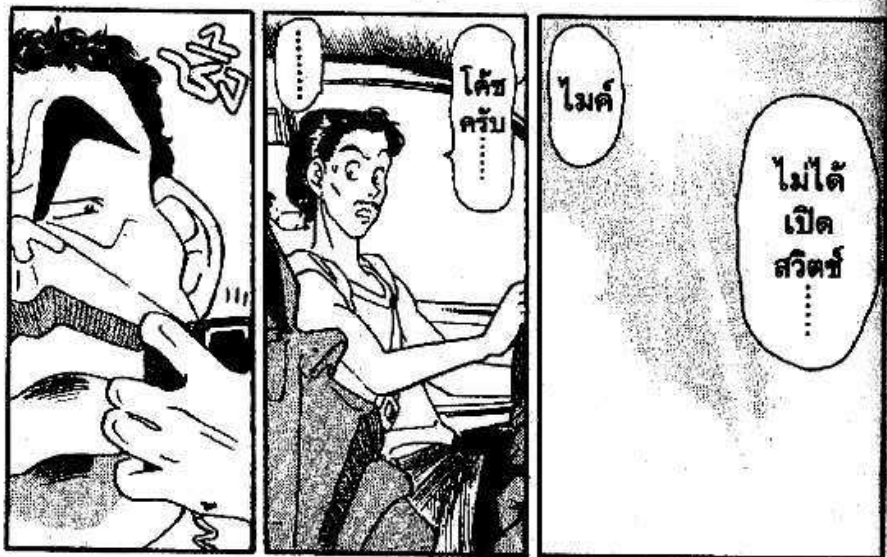

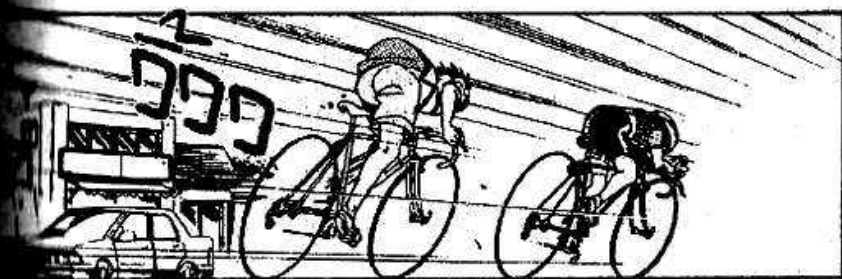
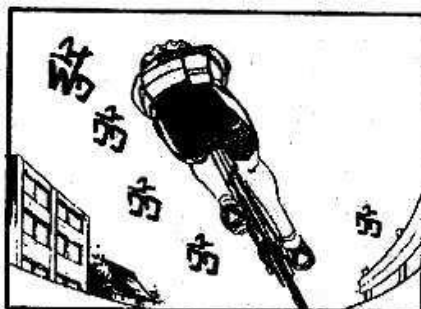
ฮือ
ฮือโกะ
ตรงไป
!

ฉันสั่ง
ให้เปลี่ยน
เส้นทาง
เป็นกรณี
พิเศษ
!

ขึ้น
เนิน
ไป
เดี๋ยว
นี้.....

ไม่น่าเชื่อ

เป็นแค่
มือสมัครเล่น
แต่กลับ
ตามมาได้นาน
ขนาดนี้

อะไร
กัน
.....

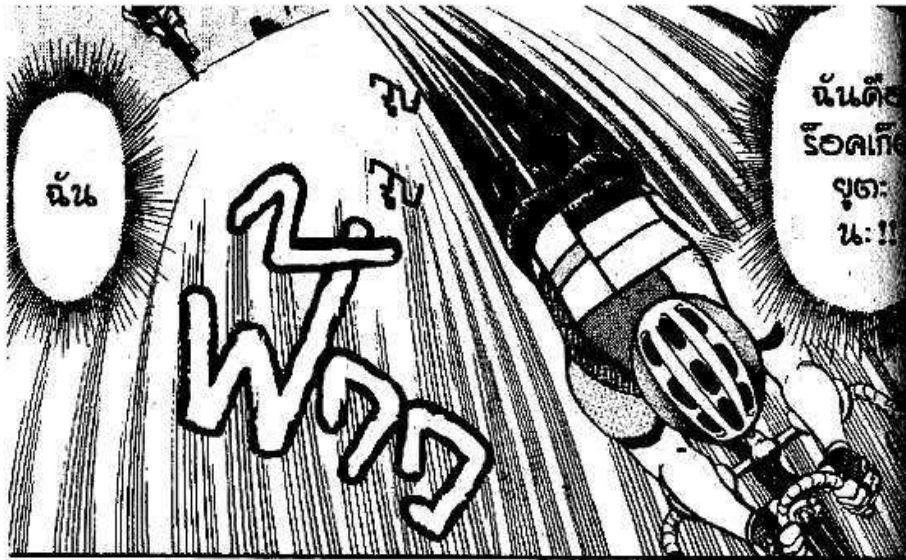

ความเร็ว
เราก็
ไม่ตก
นี่นา

สมารถ
ในธรรม
คนอื่น
ยังตามมา
ไม่ทัน
สักคน
!!

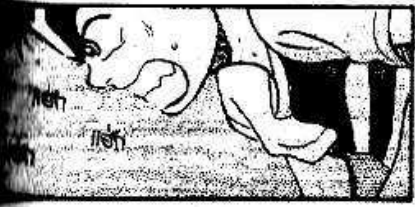
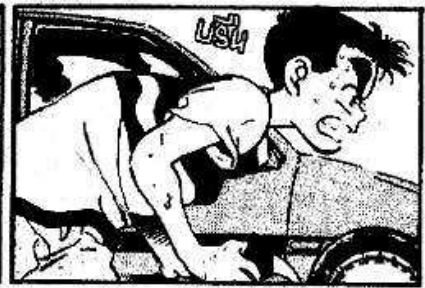
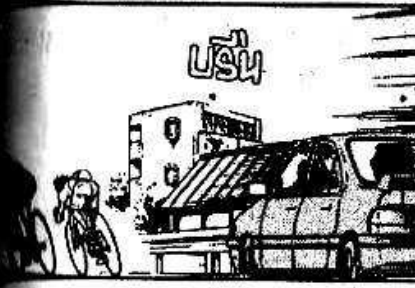
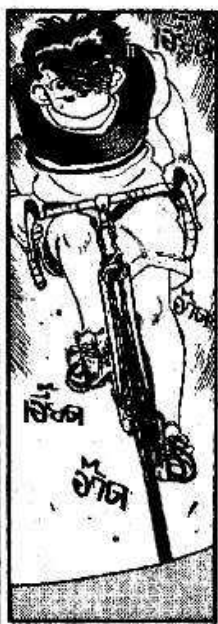
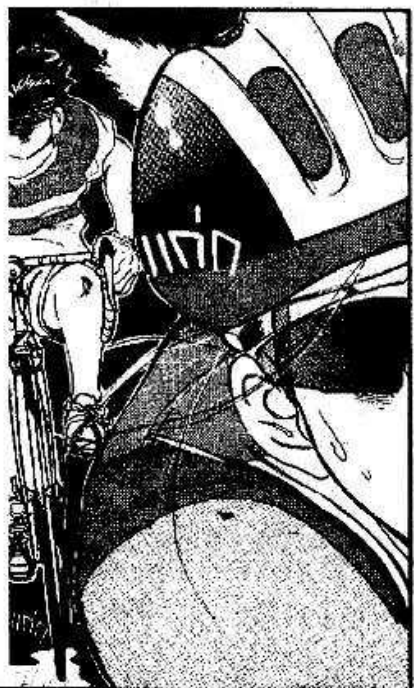

ไม่
จริง
!!

นั่นคือ ร็อคเกิ้ล จุด: น:!!

นั่น

อีกไม่กี่วินาทีจะถึงโรงเรียน ไม่มีทางชนะแน่นอนแล้ว

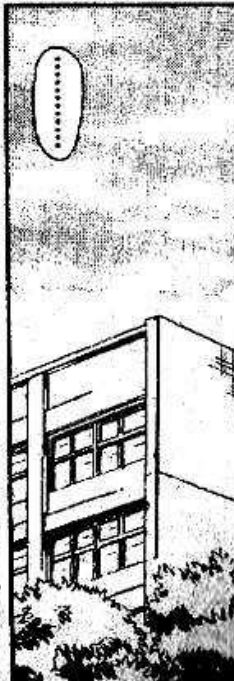
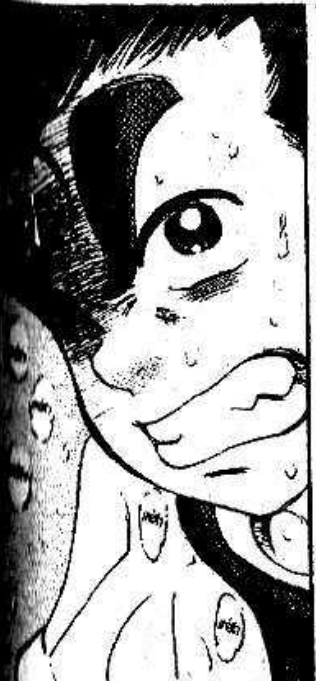
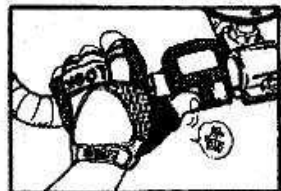
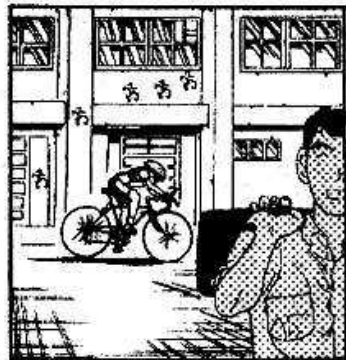
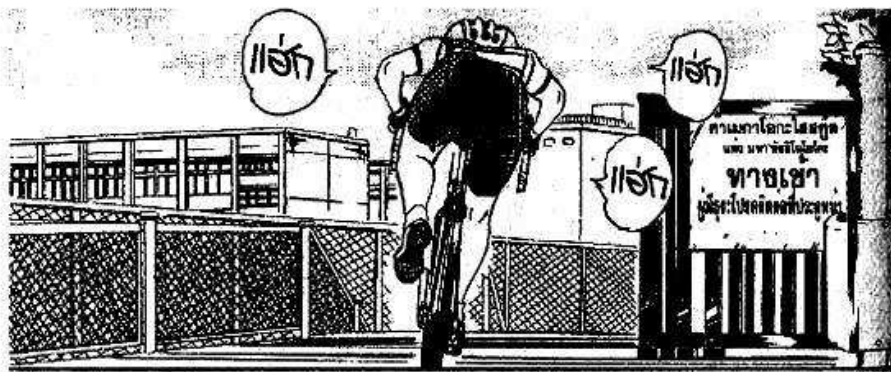
น่าเสียดาย

นั่นก็

เสียงดัง

ทางเข้า

ยอม
มัน
แล้ว

ถึงพวกที่
ออกไป
กับเธอวันนี้
จะเป็นแค่
ตัวสำรอง
แต่ก็ต้อง
นับว่าเธอ
เก่งมาก

เพราะ
ไม่มีใคร
ตามเด็ก
ม.ต้น
อย่างเธอทัน
ซักคน
:

ไม่
จริง

หนอย
ไต่ยู่ตะ
เห็นเป็น
แค่เด็ก
ม.ต้น
:
ไม่ึก
เลยว่
มันจะแน่
ขนาดนี้

ถึงสมาชิก
ตัวเจ๋งๆ
จะไม่อยู่
ก็ไม่เข้า
ถูกมันทิ้ง
หลุดลุ่ยยั้ง
พรุ่งนี้พวกเรา
โดนเดี่ยว
หนักหน่วง

นี่อยู่
คุณนี่
ติดตาม
ทัน

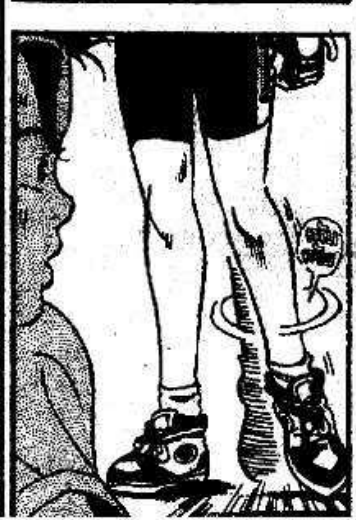
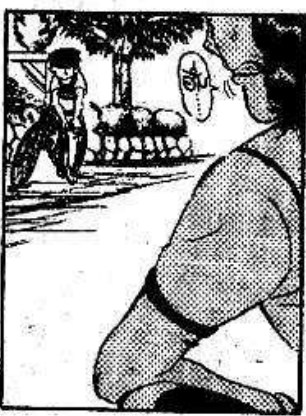
เยี่ยมมาก
รีดเกิด
จูเนียร์

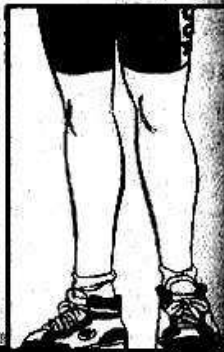

แถม
ไม่ใช่คน
ในชมรม
ซะด้วย

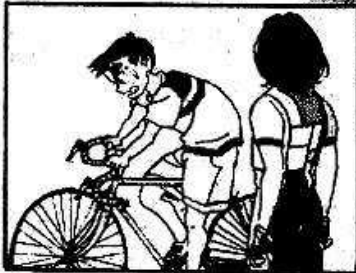

เป็นอะไร

จะ
ครอบ
จักรยาน
ไป
ถึงไหน
กัน...

เรา
แพ้...

ปวด
ขา

จนยก
ไม้ขึ้น
เตะสี
ท่า...

ผม
ควร
แต่
ขี้
เงา!

คิดว่า
การได้
ตามเงิน
นะ
มันง่าย
นัก
แหละ!

เอา
หมด
เวลาพัก
ไป
C ครอสส์
กันต่อ
ได้แล้ว!!

พา...!

อ...
ออก
ถนน
อีกแล้ว!
คิด

ยูตะ
แก
ไม่ต้อง

!

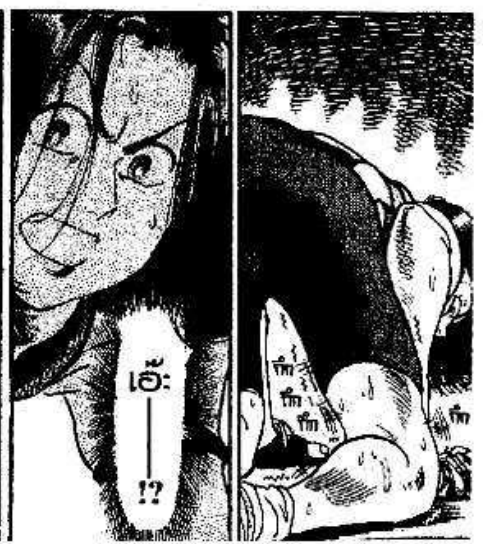
เอ!
!?

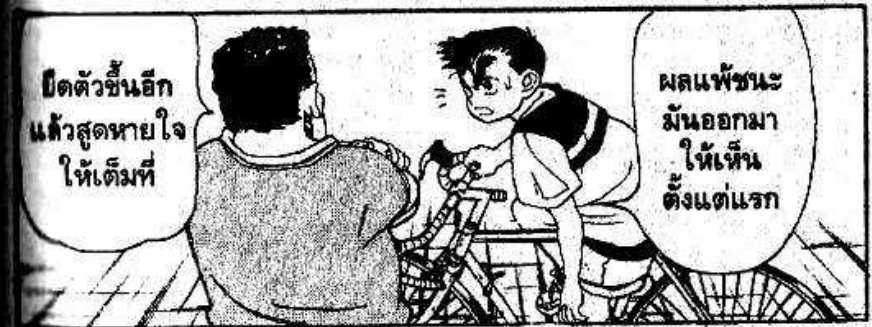
!
ก็

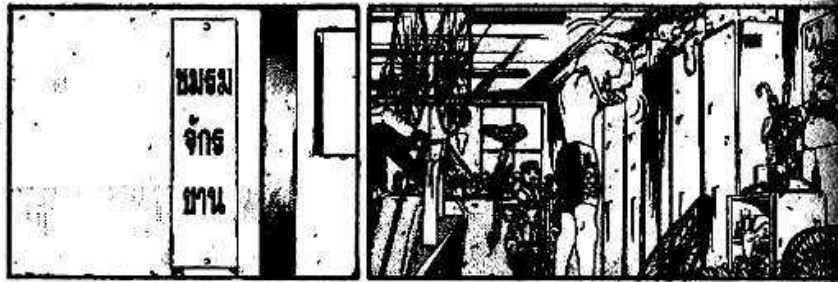

ก็
จูบ

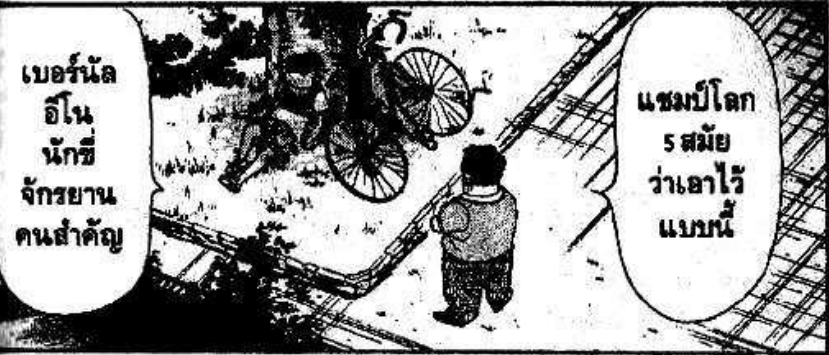

เอ:
!?

“เคล็ดลับ
ข้อหนึ่ง
ในการขี่
จักรยาน
ของฉันคือ
แม้ใน
ทางราบ
ก็จะมี
คำว่า
ลดความเร็ว”

เบอร์นัล
อโน
นักขี่
จักรยาน
คนสำคัญ

ชมรมโลก
5 สมัย
ว่าเขาไว้
แบบนี้

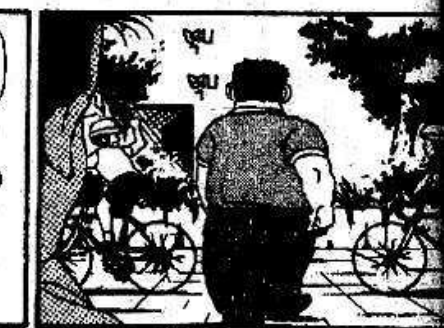
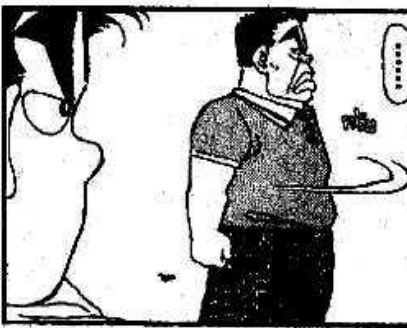
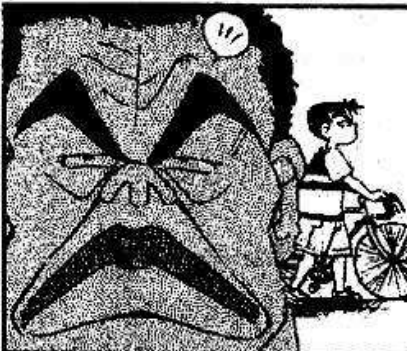
ไม่ว่า
จะเป็น
ทางราบ
หรือทาง
ลงเขา

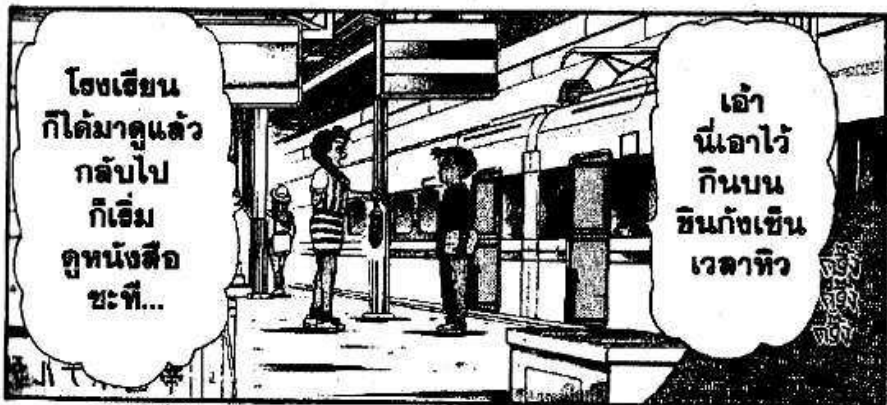
ผู้ขี่
จักรยาน
ด้วยความรู้สึก
เช่นเดียวกับ
ในขณะ
ขึ้นเขาเสมอ
คือ “ผู้ขี่
ได้เร็วขึ้น”

เฮ้ย
อย่าได้เอ้
อีบอกไป
ได้แล้ว
!!

เท่าที่ดู
เธอลง
ฝึกฝน
ตามวิธี
ของ
ตัวเอง
มาตลอด

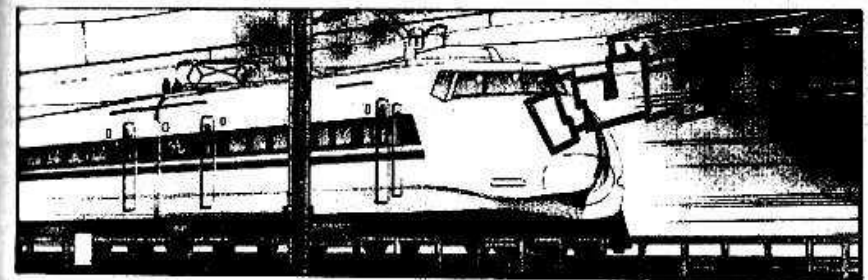

ตอนที่ 9 STAGE 7

เข็นสูงอดค่างหับบึง

กลับไป
บ้านแล้ว
น่าจะเริ่ม
ฝึกตาม
แบบแผน
ดูบ้าง

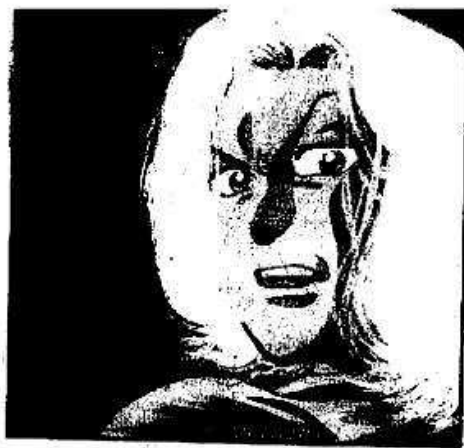
เธอหม
คนเลมปต
ที่จะเป็น
นักกี
จักรงาน
ที่ด

แต่
ตอน
นี้

ตอนนี้
เธอยังไม่ต่าง
ไปจากเดิม
เลย

ในช่วงไม่กี่ปีมานี้ โดลดน ในกิจกรรม ทายด้านกีฬา ใหม่ๆจะเป็น เชมรมลึกลับเกิด แปลปอล

โครงการ: ชมรม จักรงาน ึ่งอยู่ใน ันดับ 1-2 ื่องคนโต มาตงบ่อ กอตง

เฮ้! ดอร์รี่ กรอบ กรอบ กานหนอง

เกรต A

นั่นเป็น โรงเรียน ันดป่า ในบรรดา รร.แห่ง มหา- วิทยาลัย ฮโนโมโต- ดองกัน

ดูจากผล การเรียง ของเธอ แล้ว

คงจะพอ สอบได้ นี้คือ ไอศครุ กรอบ B ได้ ื่องง ผิงเน็งด

กับ

กับ

1992 首都 出版 1000

ป้องกัน

โรงเรียนคาเมกาโอกะแห่ง มหาวิทยาลัยฮโนโมโต

โรงเรียนคาเมกาโอกะแห่ง มหาวิทยาลัยฮโนโมโต

หนู สีน้า ไม่ดี เลยนะ

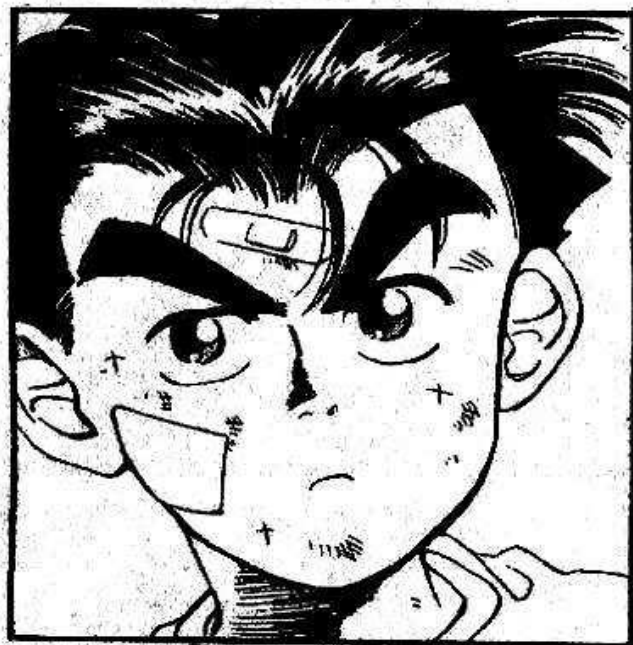
มา ป้าจะ แลกที่ ให้มานั่ง ้างๆ หน้าต่าง มา

เฮ้! ไม่ต้อง เกรงใจ หรอก !!

เดอะ น้า !!

ไม่ตีขุมัย~ อ่านหนังสือ บนรถมันจะ เวียนหัว

NONOMURA TERU

จริงๆ
เลย

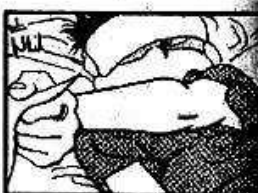
นอกจาก
จักรยานแล้ว
นี่อะไร
เป็นเมมา
ไปหมด
:

ตอน
ลูกไม่อยู่
อาจารย์
ชาย
คาจะ
มาที่นี่

บอกว่า
อาทิตย์
หน้า
จะมีการ
ทดสอบ
คณีย

สอบคณีย
ปิดเทอม ๑๐๐%
วันที่ x เดือน x
สถานที่
*ต้องมาสอบ

พยา-
ชาม
หนอย
นะ

ลูกมีใจ
จะสู้
แล้ว
ไม่ใช่
เหรอ
!?

ฟังนะ!?
ปิดเทอม
หน้าร้อนนี่ละ
ที่น่าจะเป็น
ตัวตัดสิน

ลูกต้อง
พยายามชะ
งัดแต่ตอนเนี
จะได้ไม่ต้อง
มาเสียใจ
ทีหลัง!!

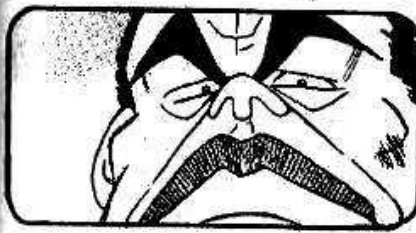

ถ้าลูกทำ
เต็มทีแล้ว
ไม่ว่าผล
จะออกมา
เป็นยังไง

ไม่ว่า
จะเป็น
ทางราบ
หรือทาง
ลขเขา

ผู้ที่
ใช้วิธีการ
ดังกล่าว
ความรัก
เช่นเดียวกับ
ในขณะ
ที่
เข้ามาเสมอ
คือผู้ที่
ได้เปรียบ

เรื่อง
แบบนี้
ไม่ใช่
สิ่ง
ที่
จะ
สอน
กันได้

คน
บางคน
ก็เกิดมา
เพื่อเป็น
แบบนี้
คนบางคน
ก็ไม่ใช่

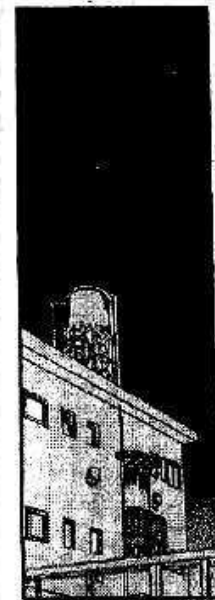
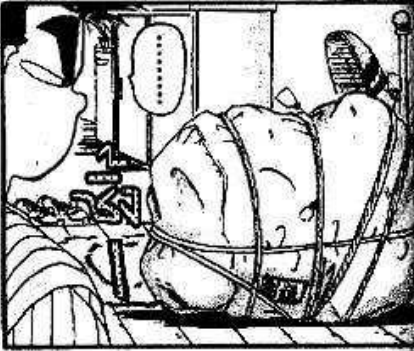
เธอมี
คุณ
สมบัติ
นั่นก็
จักรงาน
ที่ดี
แบบนี้
ถ้าไป

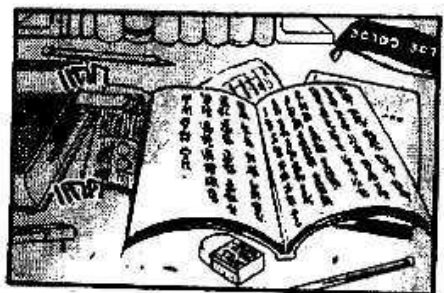
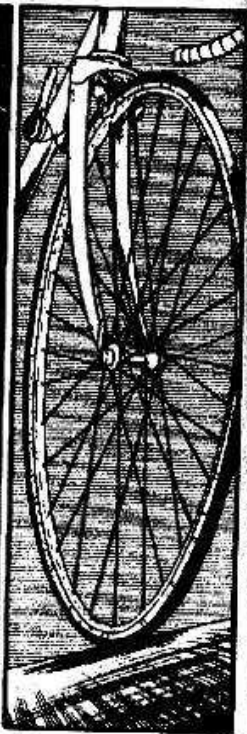
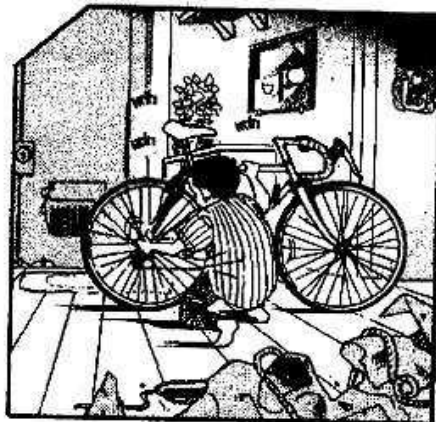
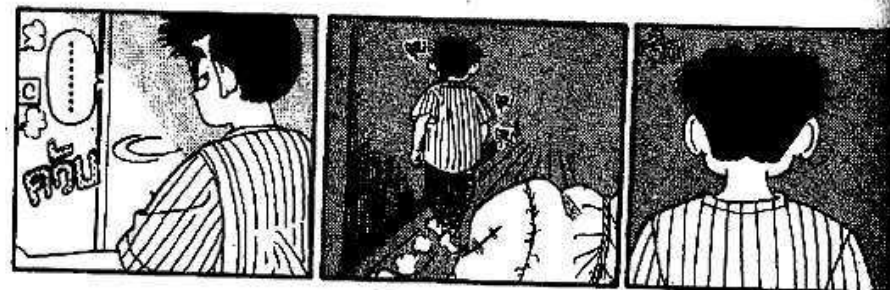

ถ้า
เป็น
แบบนี้
ถ้าไป

อืม

ไม่ฟัง
เลย
ไอ้ลูก
คนนี่

ซัดตัว
โหดมาก
กว่านี้!

สุด
ทางใจ
ไว้เต็ม
ปอด

ฮือ...!

ถ้าได้
เข้าเรียน
ที่นั่น...

จะ
ขึ้น
เนี่ย
นี่

ได้เร็ว
กว่านี้
มันจะ...
!?

จะไปอันโน

ทึม
ทึม

溪流
カハシ

WU...
ทึม
ทึม

WU...
WU...
WU...

เข้วัน
ทดสอบ
ตัวปี
100 ข้อ

จะทำใ
ได้ 100
คะแนน
เต็ม
!?

โอโฮ!
มาแรง
แฮะ
!!

เออเน
ไม่เห
ต้อง
ค่อยๆเป็น ให้ถึง
ค่อยๆไป ขนาด
ก็ได้นี้ นัน
เลย

ม...
หมอน
หลุดจริง
รีเบต้า
เนี่ย...?

ถึงไ
แกก็
ตั้งใจ
ดูหนังสื่อ
มากเลย
แหละ
คะ

โอ้ย
~
เครียด
เป็น
บ้า
~

ได้ยินว่า
การสอบ
วันไม่มีผล
ต่อคะแนน
ตอนปลายปี
ด้วย
จ...
จ...
เจ...
เฮ้อ !!

ฉัน
ตก
แดง
~
นี่เหตุ
แล้ว
แกจะ
จะทำ
ยังไง
!!

ก็...
ก็...
ก็...
ก็...
ก็...
ก็...

ค่อยๆ
คิด
ให้ดี
ทีละ
ข้อ
เวลา
มี
เหลือ
เพื่อ
!

ข้อสอบ
จะมี
ข้อที่
ยากๆ
อยู่ด้วย
ดีอะ
จะว่า
เป็นกา
สก็ม
สำหรับ
กา
สอบ
เข้า
ก็แล้ว
กัน

ไม่ได้
เต็ม
ก็
ไม่
เป็น
ไอ
ค่อยๆ
ทำ
ไป
เท่า
ที่
ทำได้
!

ฮ่า
ฮ่า

ฮ่า
ฮ่า

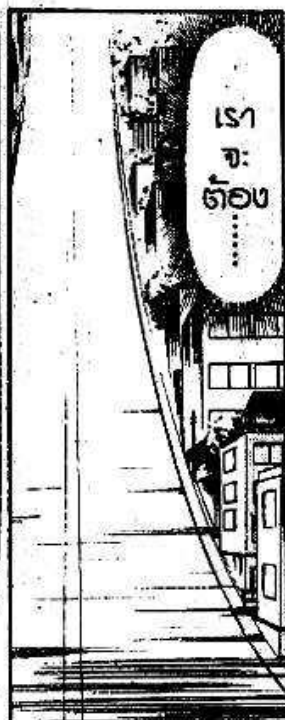
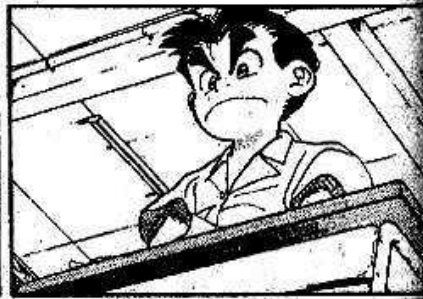
มัน
ไม่
รู้จัก
กลัว
ใจ
เล็ง
ระ...
นี่
อ้อ
จ...
อ้อ
จ...

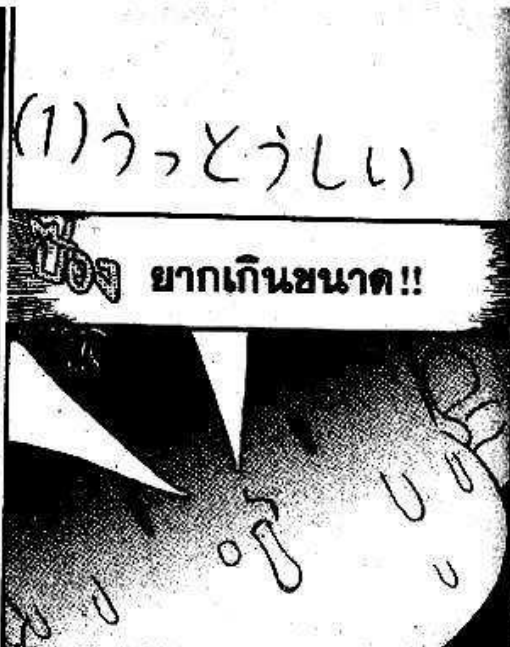
ฮ่า
ฮ่า

กว่า
จะ
คา
ข้อ
สอบ
ไว้
ก่อน
จน
กว่า
จะ
ถึง
เวลา

ฮ่า
ฮ่า

ฮ่า
ฮ่า

ดองอู
คราวหน้า
เดอ...

(1) ✓

(2) 降雪
(3) 受信

① 北風 ② 北風
③ 大雪 ④ 大雪
⑤ 大雪 ⑥ 大雪

คราวหน้า
ต้องเอา
100 คะแนน
เต็ม
ให้ได้
!!

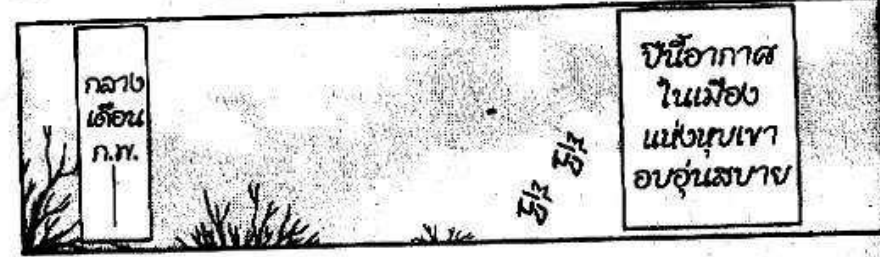
ตอนที่ 10 STAGE 8

“เป็องทักคือเป็นสูงสุด”

ครึ่งปีผ่านไป
นับจากที่ทรู
ได้พบกับบุตร
ที่เน้น "สิริระ"

กลาง
เดือน
ก.พ.

ปีนี้อากาศ
ในเมือง
แห่งนี้เขา
อบอุ่นสบาย

5/3

โฮ !!

วันนี้
เป็นวัน
ประกาศ
ผล
เฮอะ !!

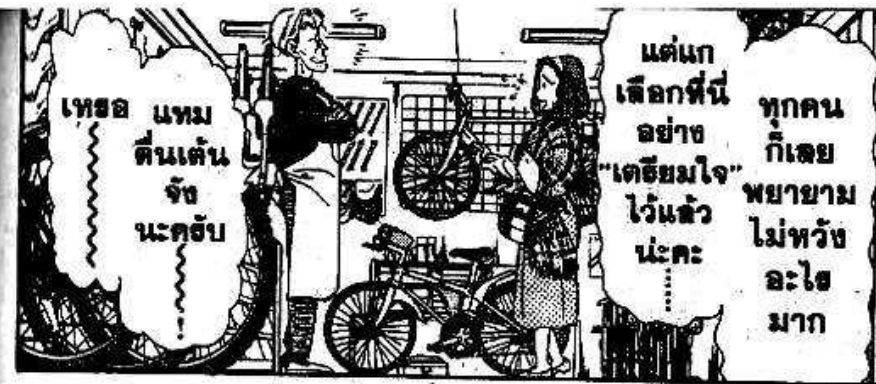

จันทรู
ก็คงไป
ดูผลที่
โยโก
สามา
จะสินะ
!?

เปล่าค่ะ
พี่สาวแก
อยู่ที่นั่น
พอดี
ก็เลย
จะไปดู
แทนให้

สถานที่
ทรู
กำลัง
รอหึง
ผล
อยู่
ที่บ้าน
นะค่ะ

เทอด
แถม
ตื่นเต้น
จัง
นะค่ะ

แต่แก
เลือกที่นี่
อย่าง
"เด็ดยิ้มใจ"
ไว้แล้ว
นะค่ะ
...

ทุกคน
ก็เลย
พยายาม
ไม่หวัง
อะไรมาก

แต่ที่แก
พยายาม
อย่างเต็มที่
ตลอดครึ่งปี
ที่ผ่านมา
ฉันก็พอใจ
แล้วละค่ะ

จัน
ปานนี้
ฉันยังไม่
เข้าใจ
เลยว่า
ทำไม
แกถึงได้
อยากเข้า
ที่นั่นน่ะ

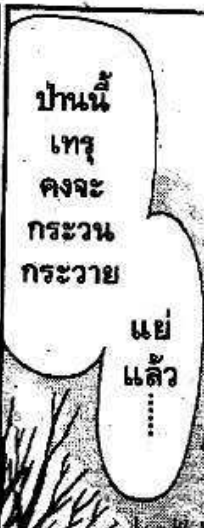

เหตุผล
จะเป็นยังไง
ก็ไม่สำคัญ
นี่ครับ
แกมี
ความมุ่งมั่น
ได้ขนาดนั้น
ก็นับว่า
ดีแล้ว

คะ
...
มัน
ก็
จริง
...

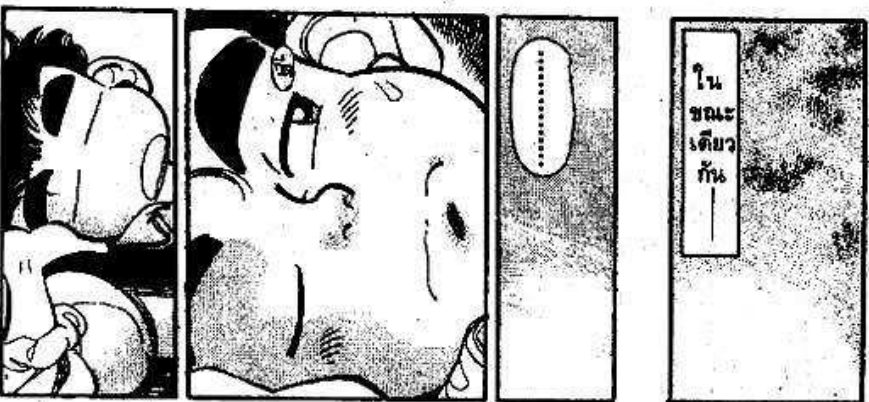
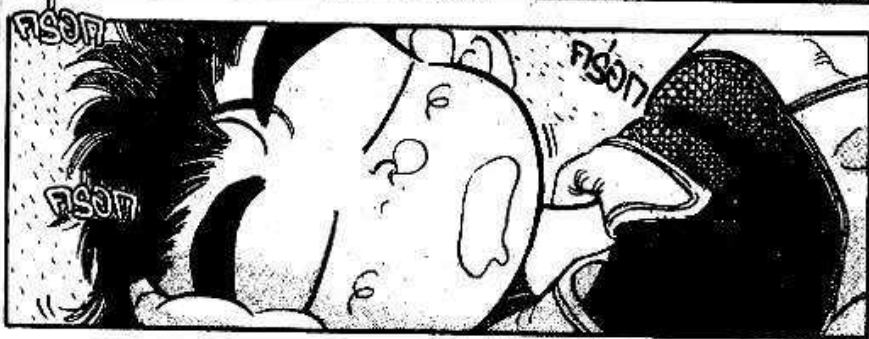
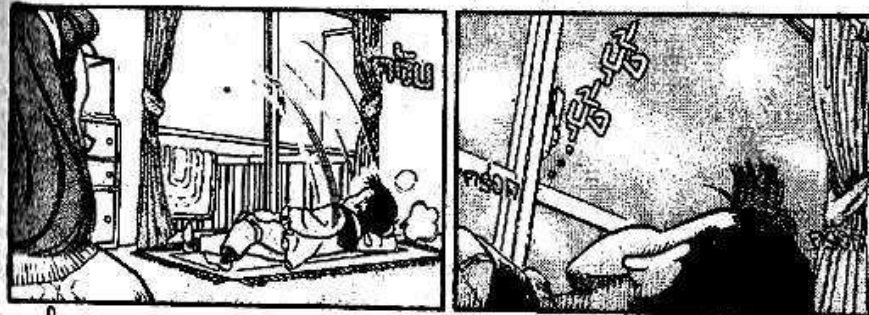
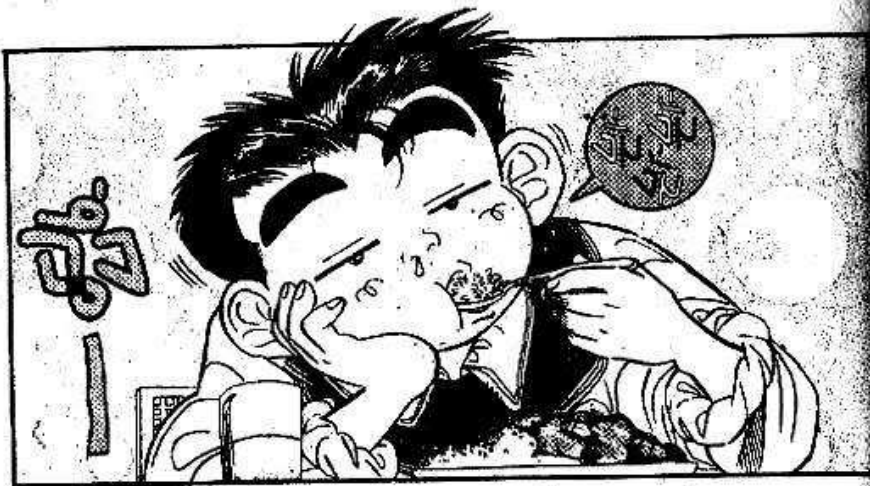

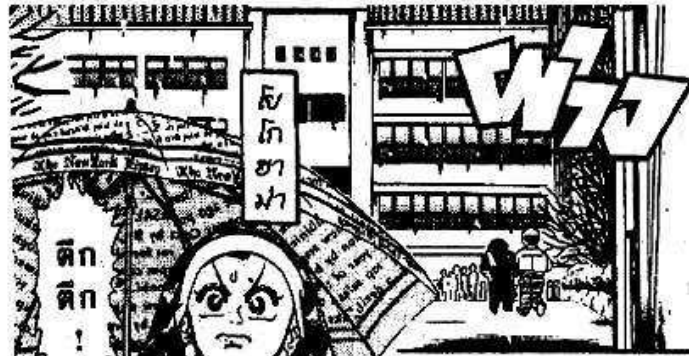
จริงๆ
แล้ว...
ไม่ยอม
บอก
ใคร
เลขนะ
ซี ซี
...

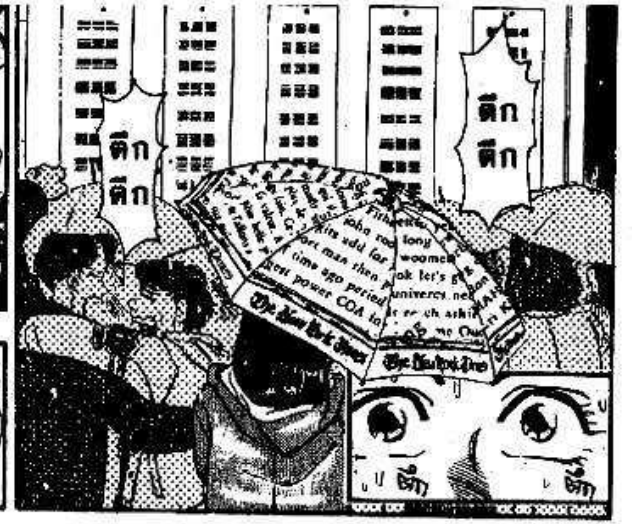
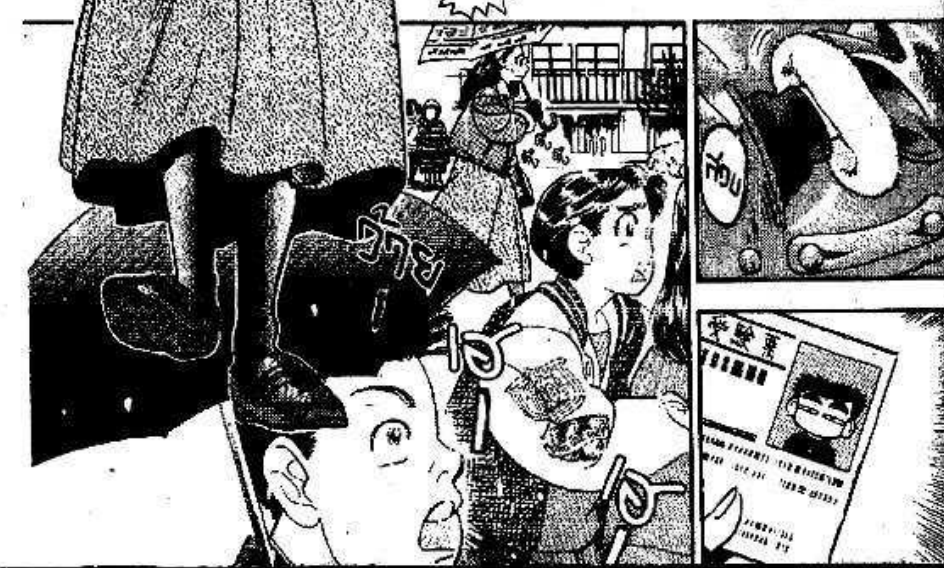
ปานนี้
ทรู
คงจะ
กระวน
กระวาย

แยะ
แล้ว
...

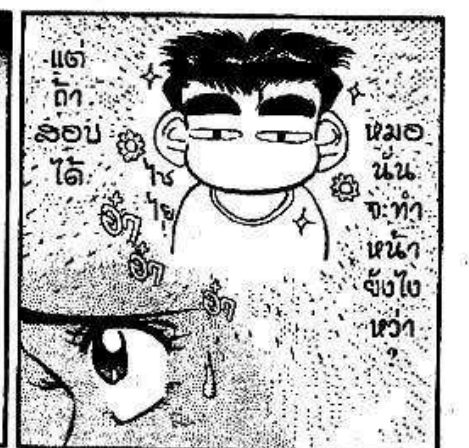

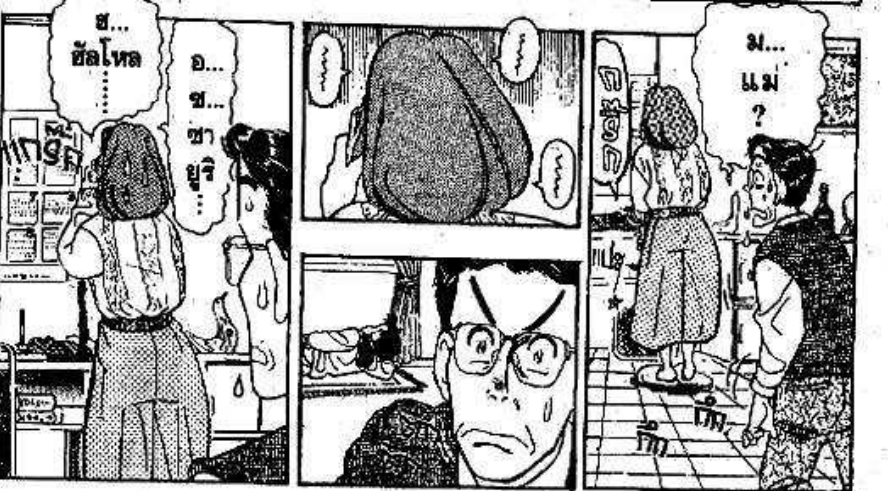
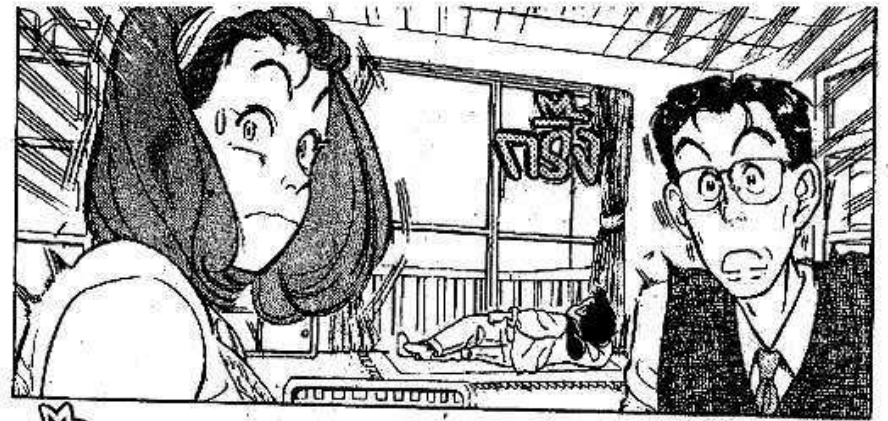
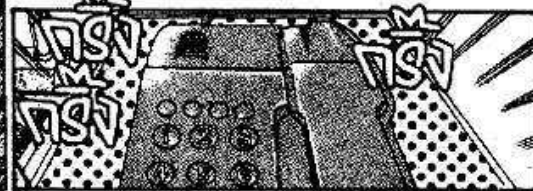
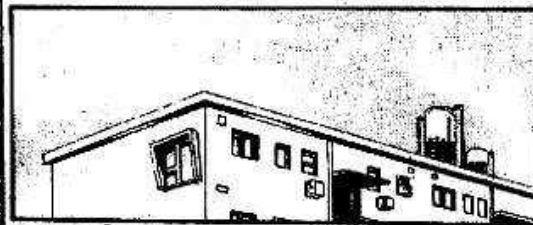
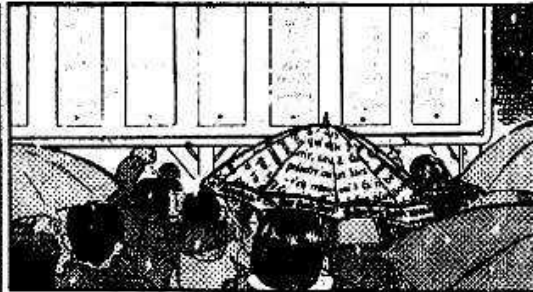

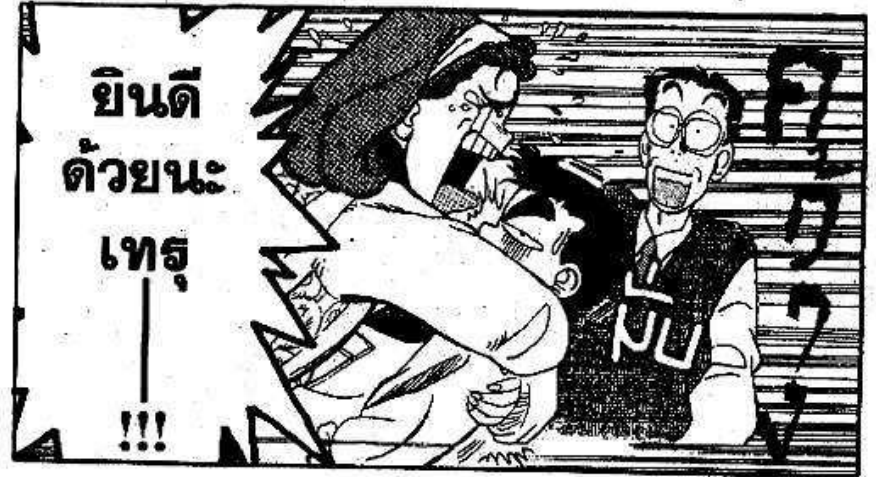
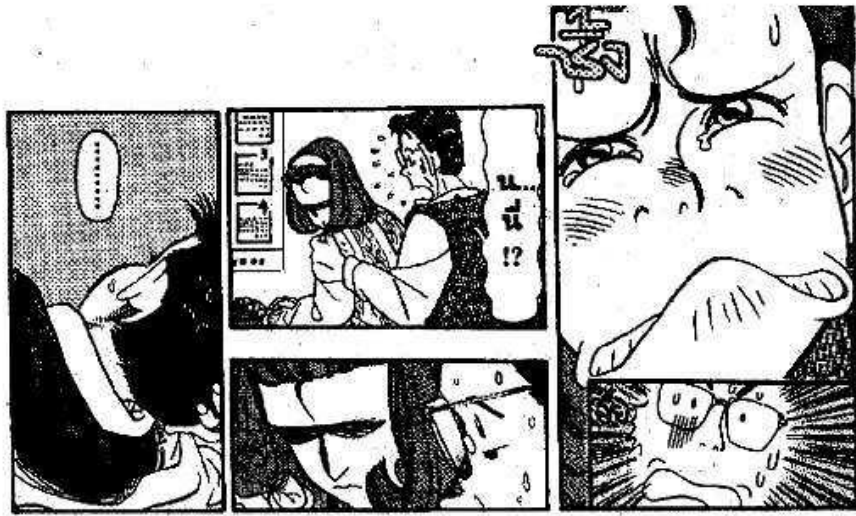
ประกาศผล
สอบเข้า ร.ร.
คาเมกาโอกะ
แห่ง
มหาวิทยาลัย
อินโนโมโตะ

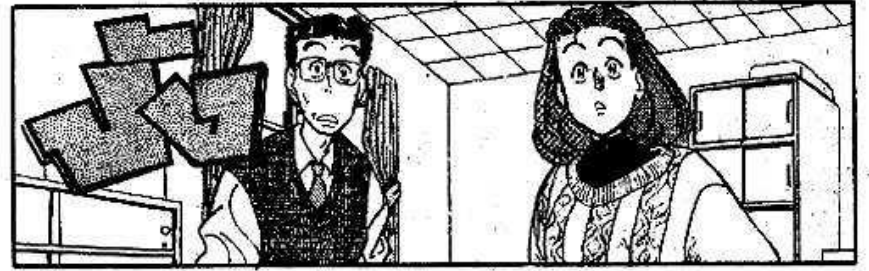

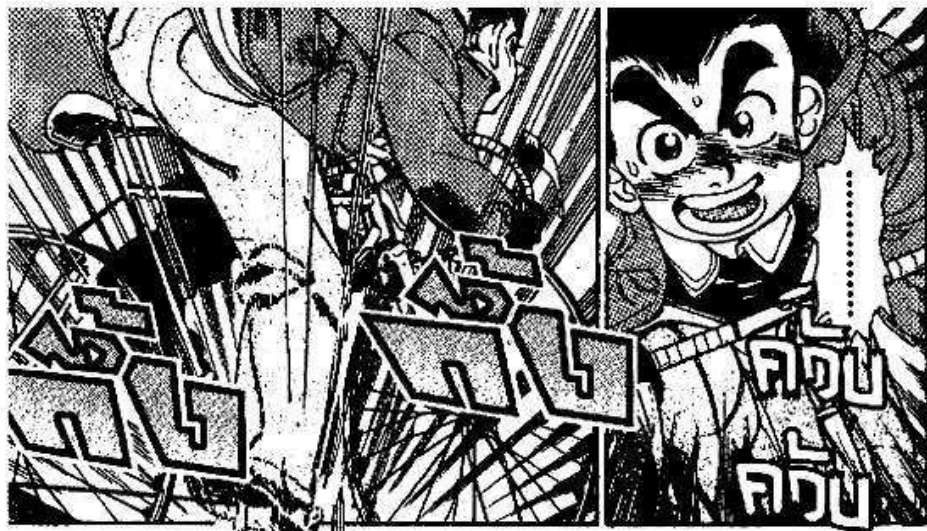
ขอ
เตรียมใจ
ก่อน
...

ปังปัง
ปังปัง

เฮ้...
เทอ !!

จะรีบปั่น
จักขยาน
ไปไหน
!?

มัน
ยังไง
กันนะ
ไอ้ลูก
คนนี่
...
ไม่
ดีใจ
เลย
รีไร
นะ
...

สำเร็จ !

สำเร็จ
แล้ว !!

ขอบ
คุณ
มาก
นะ
ครับ

อึ้ง

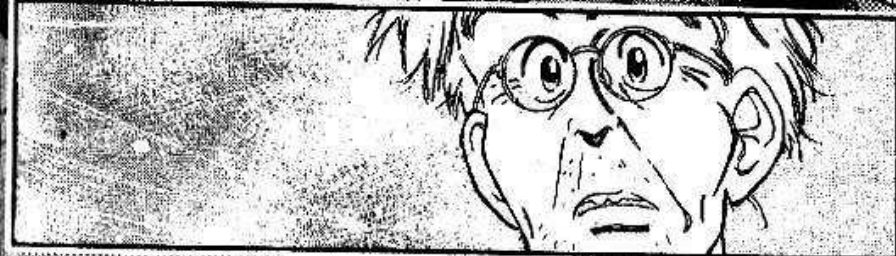

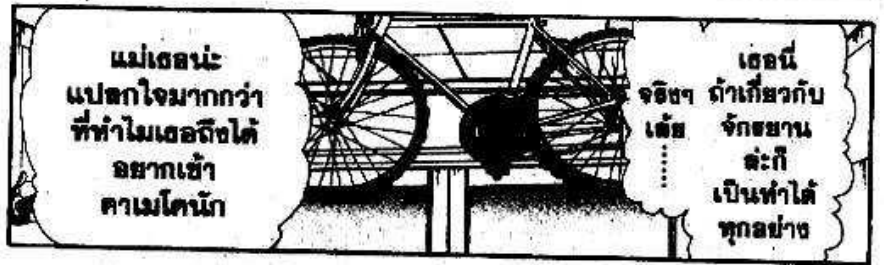
ฮ้าว !

เทอ
นี่นา
!!

ตอนที่ 11 STAGE 9

“พาเธอกลับบ้าน”

ฮืม!

ไอ้เพื่อน
ทฤษฎี !!

ไอ้หมอนี่
มัน
แอบข่ม
ขยัน
ไม่ไหว
พวกเขา
สู้ันไหว !!

ไฮไฮ
ไม่ขึ้น
คนอย่าง
ไอ้เทะ
นะเธอ
จะเข้า
คาเมโค
ได้ !!

ทำไม
นะ !!

"คนไม่ดู
หนังสือ
สิแปลก"
จริงอะ
?

ไม่
เอา
น่า

ถึง
พวกเขา
จะต้องแยก
โรงเรียนกัน
แต่พวกเขา
ก็เลือก
มันเอง
อย่างมี
เป้าหมาย
ไม่ใช่
เธอ

ทุกคน
ย่อม
ต้องเลือก
ทางเดิน
ของ
ตัวเอง แบบนี้
แหละ
ดีแล้ว

ฉัน
เข้า
ใจ
.....

แล้ว
นี่

ก็ไม่มี
โรงเรียน
ที่มีชมรม
จักรยาน
ซะด้วย
...

อิซาอิ
เข้า
อัสมิโค
ก็เพื่อเล่น
เบสบอล
ใช่ไหม

ช...
ใช่
ครับ !!

นายเอง
ก็เข้า
เมซันโค
เพราะอยาก
เขียนคิโด
ไม่ใช่เธอ
!!

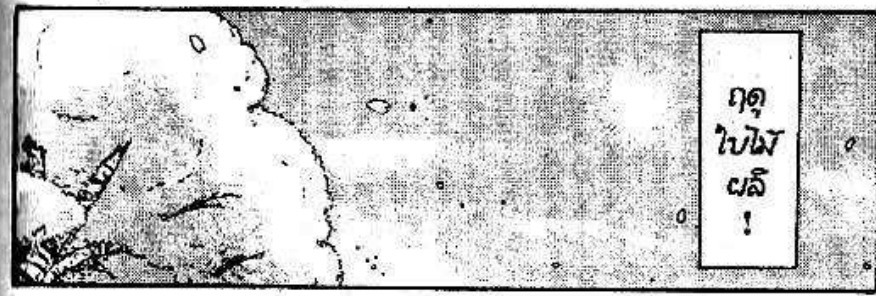
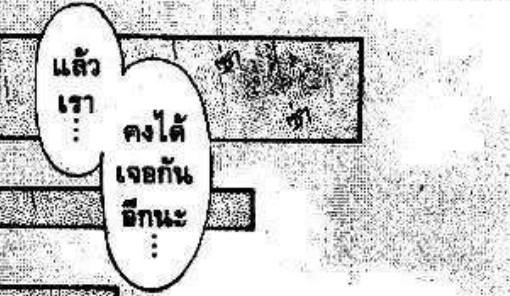
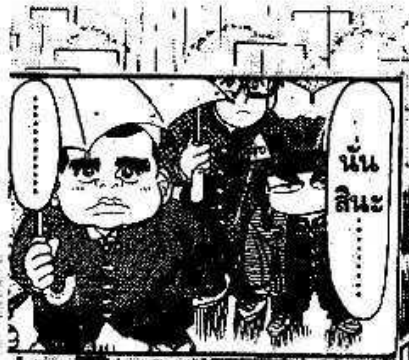
อ...
อืม!

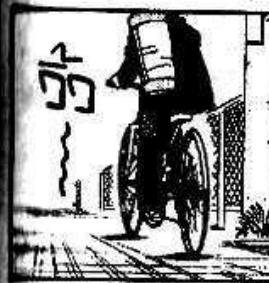
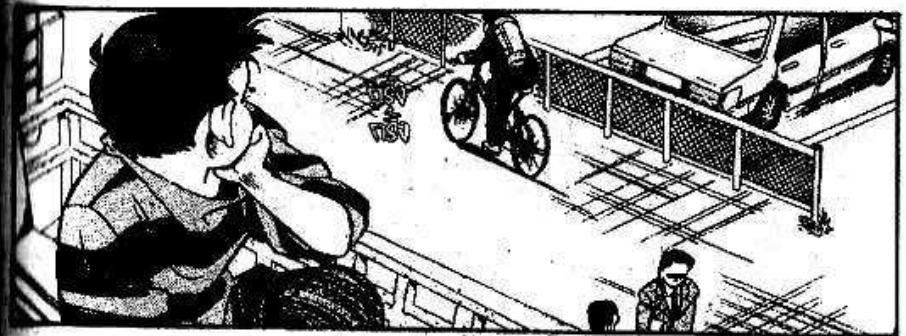
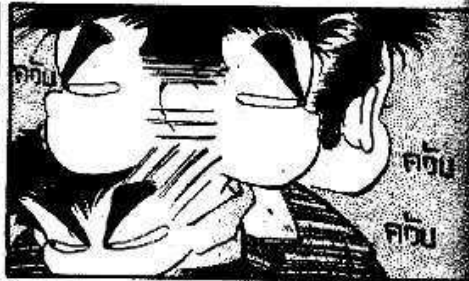

ฉันไม่ค่อยชอบ
เขียนหนังสือ
ก็เลยเลือกเข้า
นิชิโค ~ ใจ !!

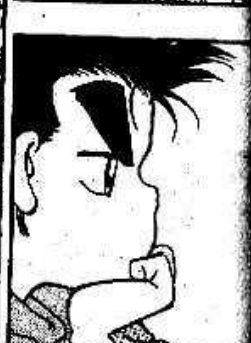
ฉัน

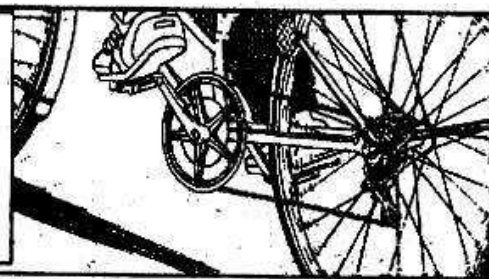

เกรง
จักข
ยาน
มาได้
ช้า
กว่า
แล้ว

และ
ความ
หลงใหล
ใน
จักข
ยาน
ของเขา
ก็ยิ่ง
มากขึ้น
ทุกที

เครื่อง
กลไก
ที่
ไฉ่
ฉาน
และ
เร็น
ซัง
ต่าง
ก็
ได้
เบรค
ที่
ได้
เปลี่ยน
เกียร์
ก็ได้

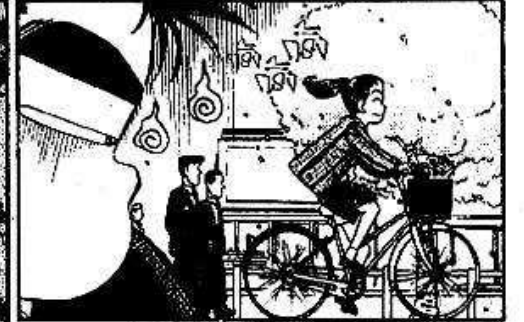
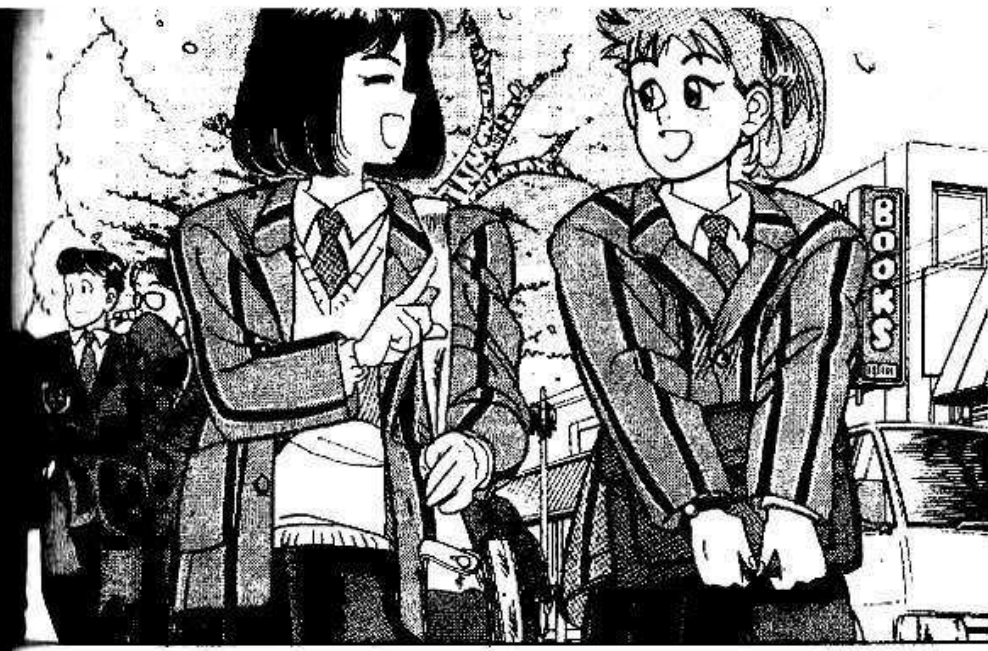
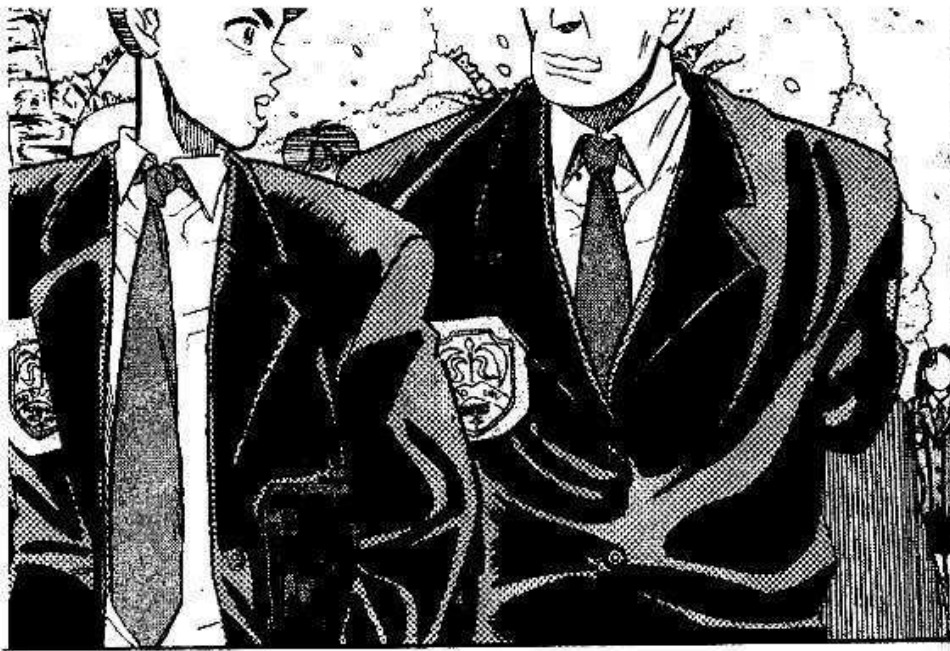

นี่
คือ
ผล
จาก
สติ
ปัญญา
ของ
มนุษย์

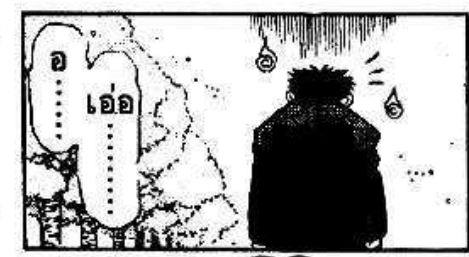
ชีวิต
ของ
บุตร
ใน
ขณะนี้
ก็
กำลัง
เริ่ม
ที่จะ
เปลี่ยน
เกียร์
เข้า
ความ
เร็ว
!

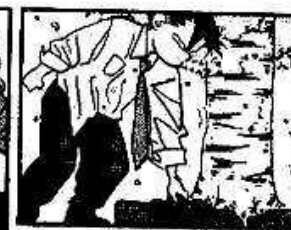
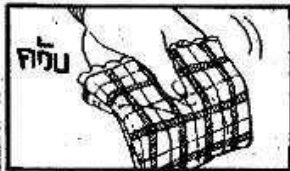
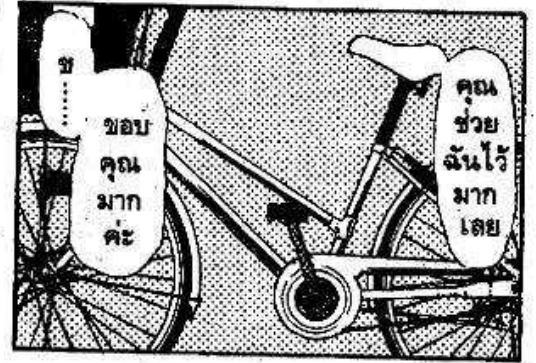
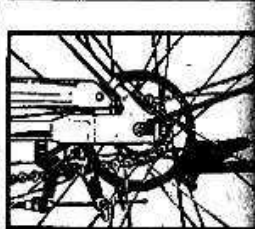
ด้วยการ
เปิด
ฉาก
ชีวิต
นัก
เรียน
ไฮ
สกูล
!!

ด้พบความผิดปกติ
 ของบริษัทขนส่ง
 จักรยานจึงมาดึงเข้า
 สรุปล้มกร
 จึงไม่มีจักรยานที่
 จนกระทั่ง
 ถึงวันรุ่งขึ้นนาค!

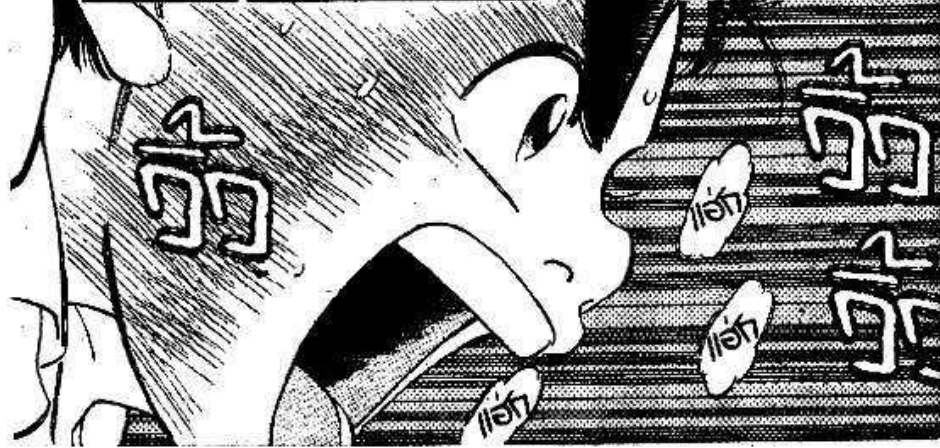
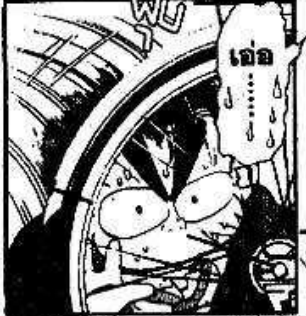
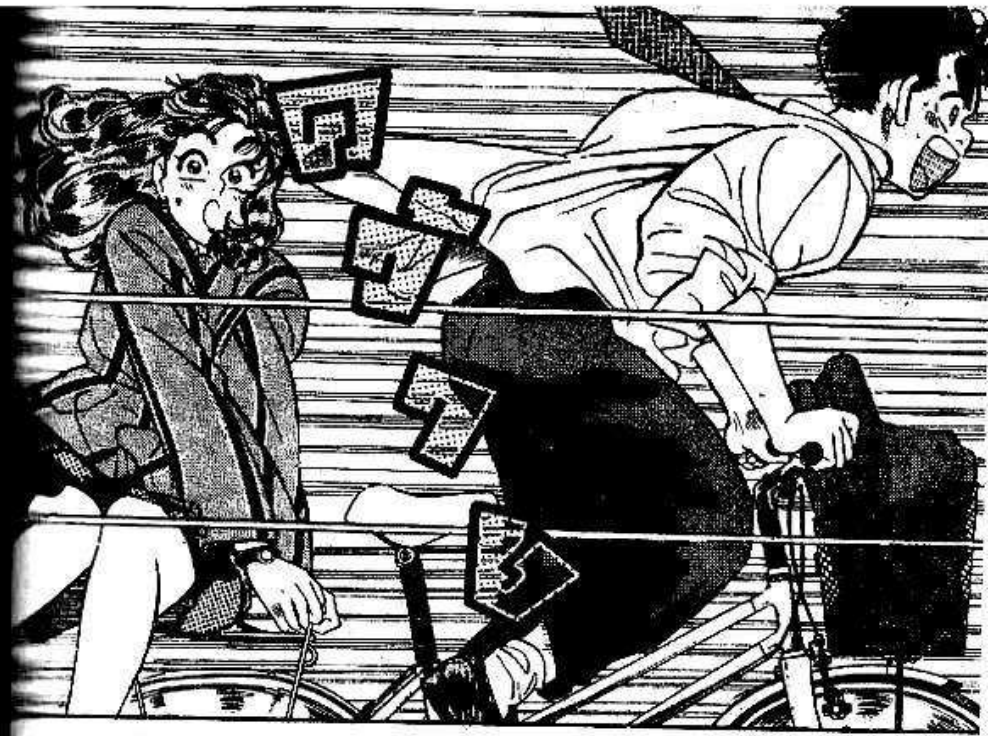

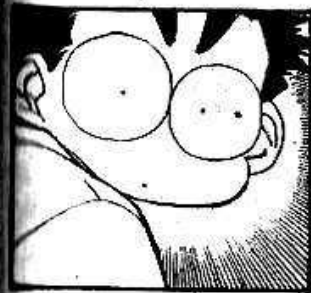

คุณ
คงเป็น
นักเรียน
ใหม่
เหมือน
กัน
เดี๋ยว
จะสาย

ตอนที่ 12 STAGE 10

“บุรุษคนที่สาม”

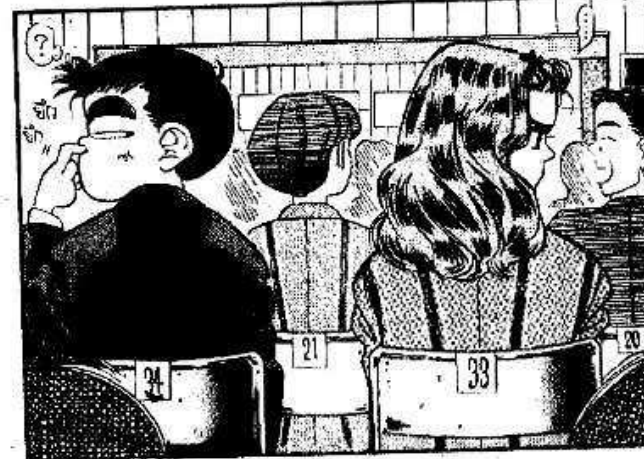

พิธีปฐมฤกษ์
ดำเนินไปอย่าง
สวยงาม
ไม่มีแม้กระทั่ง
การตักเตือน
นักเรียน
ที่ดูงงกัน

นักเรียนใน
ที่เพิ่งพบกัน
จึงถือโอกาส
ทำความรู้จักกัน
ในขณะที่อาจารย์
กำลังกล่าว

สุนทร
ทอง...

แต่ นักเรียน
เลขที่
33 และ 34
ของปีหนึ่ง
ห้อง B
กลับไม่พูดกัน
แม้แต่
คำเดียว!

ประชุม
ไฮเทค
คาเฟ่
แห่งมหา-
วิทยาลัย

นางจะ
ก็มาเข้า
คาเฟ่
ด้วยเธอ
เนี่ย

นักเรียน
จากสามาถุ
ดูเหมือนจะ
มีแต่ฉัน
กับยูตะคุง
2 คน

ยูตะ
คุง
จะ
เข้า
ชม
รม

จักร
ยาน
ละ
สินะ
?

แฉะ
นอน!

แก๊ก
แก๊ก

นั่น
สินะ

จริง
สิ!
พูดถึง
เรื่อง
จักร
ยาน

เมื่อเข้า
ฉันเจอ
ผู้ชาย
ดังต๊อง
คนนึง

แต่
ขากลับ
ฉันมา
ถึงเอง
แถมถึง
ซะเร็ว
ด้วย
...

เขา
ช่วยซ่อม
จักรยาน
ให้ฉัน
ก็เลย
ถามเขา
ว่าจะ
ซื้อนท้าย
ไปด้วย
กันมัย

เห็น
นำค
เลย
จัดงา
!

สจฉัย
จะเป็น
เขียน
จักยาน
เหมือน
ยูตะคุง

อืม...

คน
แบบ
นั้น

ฉัน
ไม่รู้จัก
หรือก
:

น้อง
ใหม่
ทุก
ท่าน

มาเข้า
ชมรม
อเมริกัน
ฟุตบอล
กันดีกว่า
!!

ชมรม
ฟุตบอล
ของเธอ
มีสมาชิก
เป็นตาธา
ชื่อดัง
ด้วยนะ
ครับ !!

นี่
โนโน
มูอะ !!

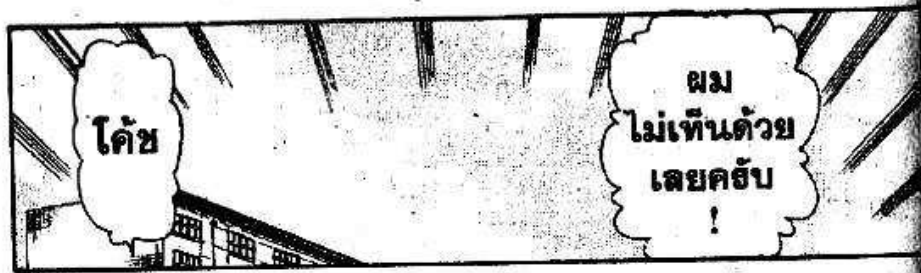
นาย
จะเข้า
ชมรม
อะไ !!

บอก
มา
เถอะ
นะ !!

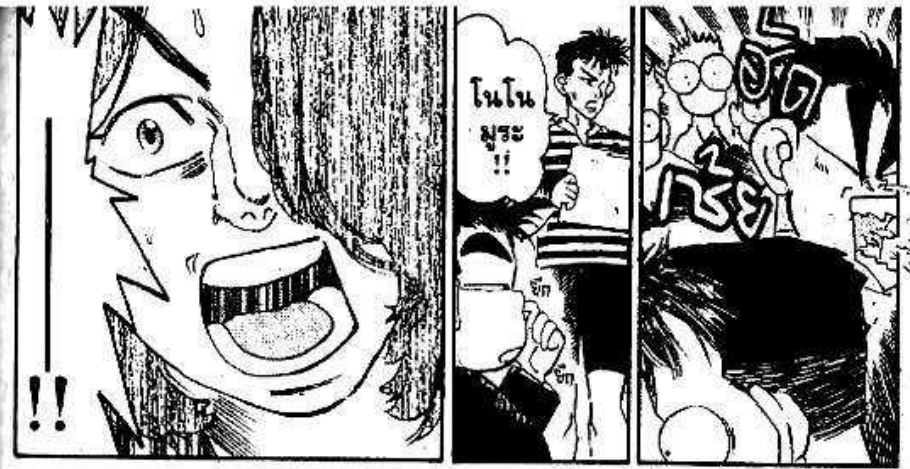
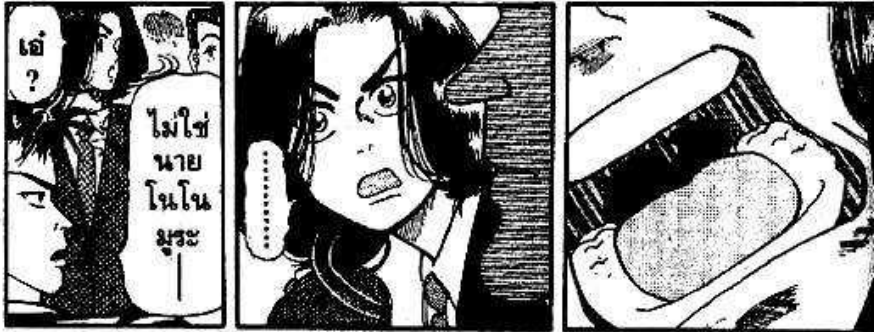
โด้ว
งตา
เป็นนัก
จักยาน
ชื่อดัง

เก็บกิจ
ความรั
มาโช
มาก ๆ
:

เฮ้... จริ่ง เรือ เนี่ย!

สมาชิกทั้งหมดก็มีอยู่แค่นี้

ฉันมันดีไทยะ เป็นรองกับตัน

ส่วนกับตัน

ชื่อ ยาทอมุระ วันนี่ติดธุระ มาไม่ได้

ยังไม่เห็นไรลองเป็นมั้ง ละ:รับดิธ เจ้าอาโทมูระ มันก็...

ฉันชื่อ ยุตตะ เป็นโค้ช

เรื่องทีฉันจะบอกกับพวกเธอในวันนี้ มีเพียงเรื่องเดียวคือ เป้าหมายของชมรม

อีก 1 เดือนข้างหน้า สมาชิกทุกคนจะต้องลงแข่งระดับจังหวัด ฉันอยากให้ทุกคนตั้งเป้าหมายไว้ให้สูง

เอ... ?

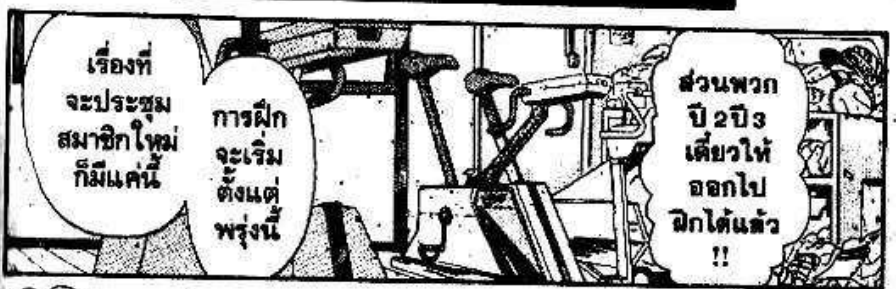
อ... เอ้อ...

ชุก แล้ว

คนที่ซึ่ได้เต็มคอร์ส ครึ่งหน้าต้องให้ติดอันดับ คนที่ติดอันดับต่อไปต้องให้ชนะเลิศ

เป้าหมายของแต่ละคนคือ เป้าหมายของชมรม

เรื่องที่ จะประชุมสมาชิกใหม่ ก็มีแค่นี้

การฝึก จะเริ่มตั้งแต่วันที่พรุ่งนี้

ส่วนพวกปี 2 ปี 3 เดี่ยวให้ ออกไปฝึกได้แล้ว !!

โค้ช !

วันนี้ผมขี้จักรยานมา ขอผมร่วมฝึกด้วยคนนะครับ

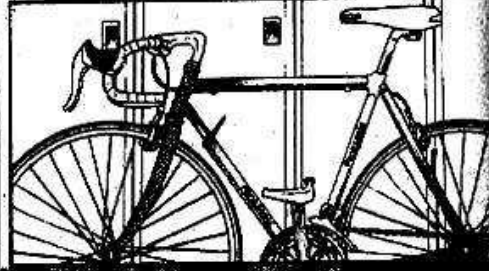
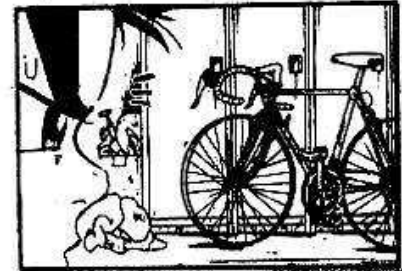

จู่ๆ...!!

จ๊าก

จ๊าก-
จ๊าก...

เอ่อ...
รุ่นพี่
จ๊าก-
ยาน
คันนี้...

อ้อ...
นั่น
นะ
หรือ?

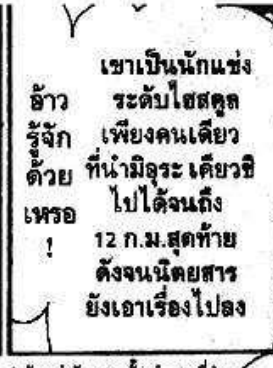
รถ
สำรอง
ของ
พี่
ฮาโต
มุระ
นะ

อย่าไป
แตะต้อง
เสียวล่ะ
เจ้าของ
เขาตุ

เอ่อ...
พี่ฮาโต
มุระ
นี่ใช่...

คนที่ติด
อันดับ 10
ในการ
แข่งขัน
ที่โอกินาว่า
เมื่อปี
ที่แล้ว...

ฮ่าว
รู้จัก
ด้วย
หรือ!

เขาเป็นนักแข่ง
ระดับไฮสคูล
เพียงคนเดียว
ที่นำมิอูระ เคียวชิ
ไปได้จนถึง
12 ก.ม. สุดท้าย
ตั้งจนเนยสาร
ยังเอาเรื่องไปลง

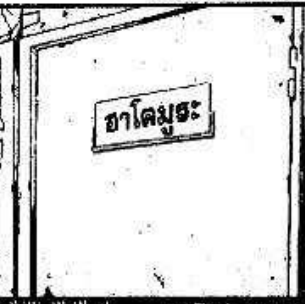

* นักแข่งจักรยานชั้นนำของญี่ปุ่น

เขา
เก่ง
มาก

แล้วก็
ตั้งใจ
ที่จะเป็น
มืออาชีพ
ให้ได้

เขามีฝีมือ
แต่ไม่เคยโผล่มาฝึก
การแข่งขันแบบทีม 4 คน
ที่ชมรมบังคับ
ให้ฝึกเลย

เขา
เข้าชมรมมา
แค่เพื่อจะ
ได้ลงแข่ง
ได้สะดวก
เท่านั้นแหละ

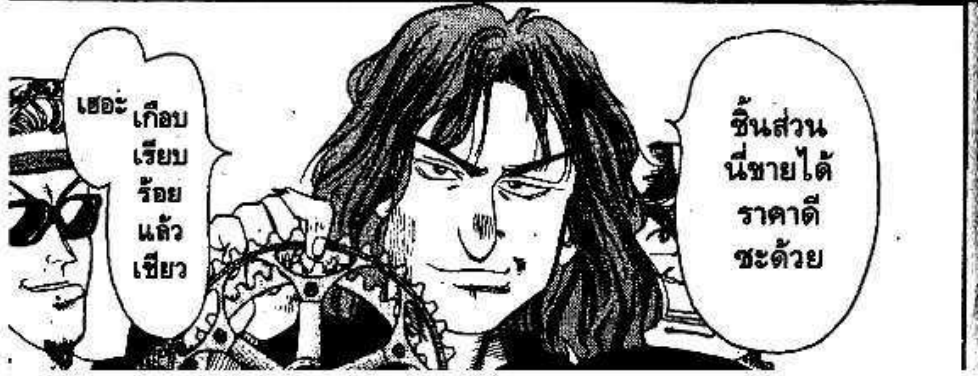
ไอ้ที่ว่า
เป็น
กัปตัน
ก็คง
จะเป็น
แต่ชื่อ...

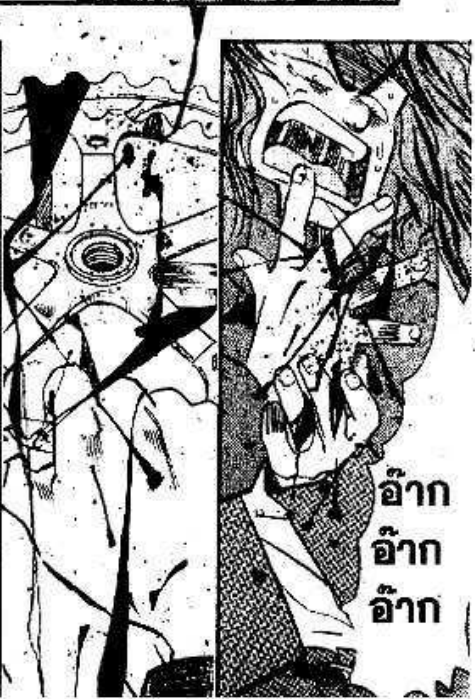
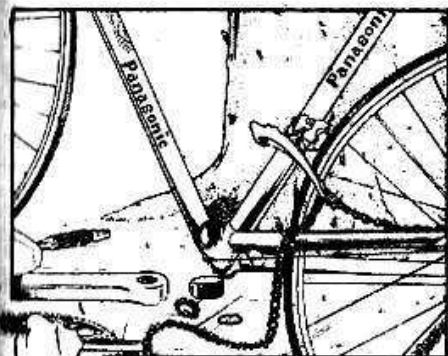

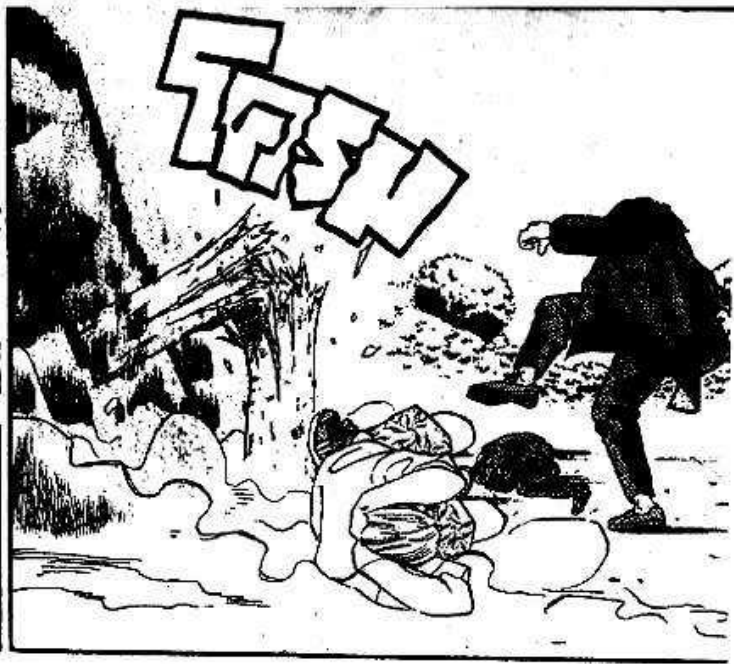
เก่ง
จริงๆ

ได้
ที่ 10
จน
เรอะ!

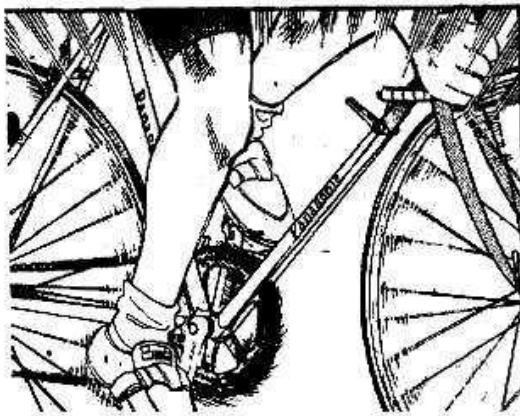
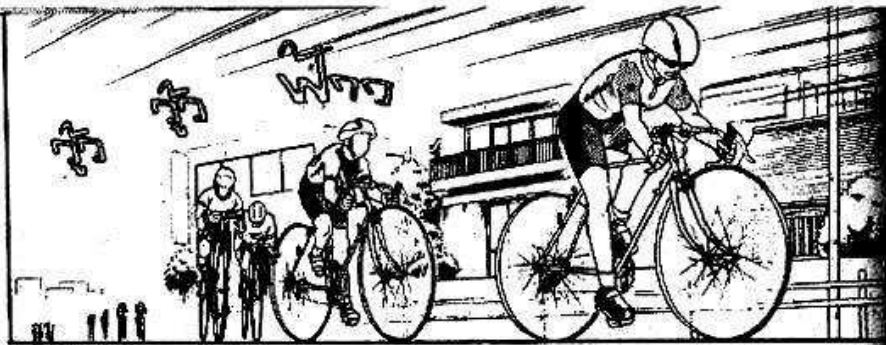
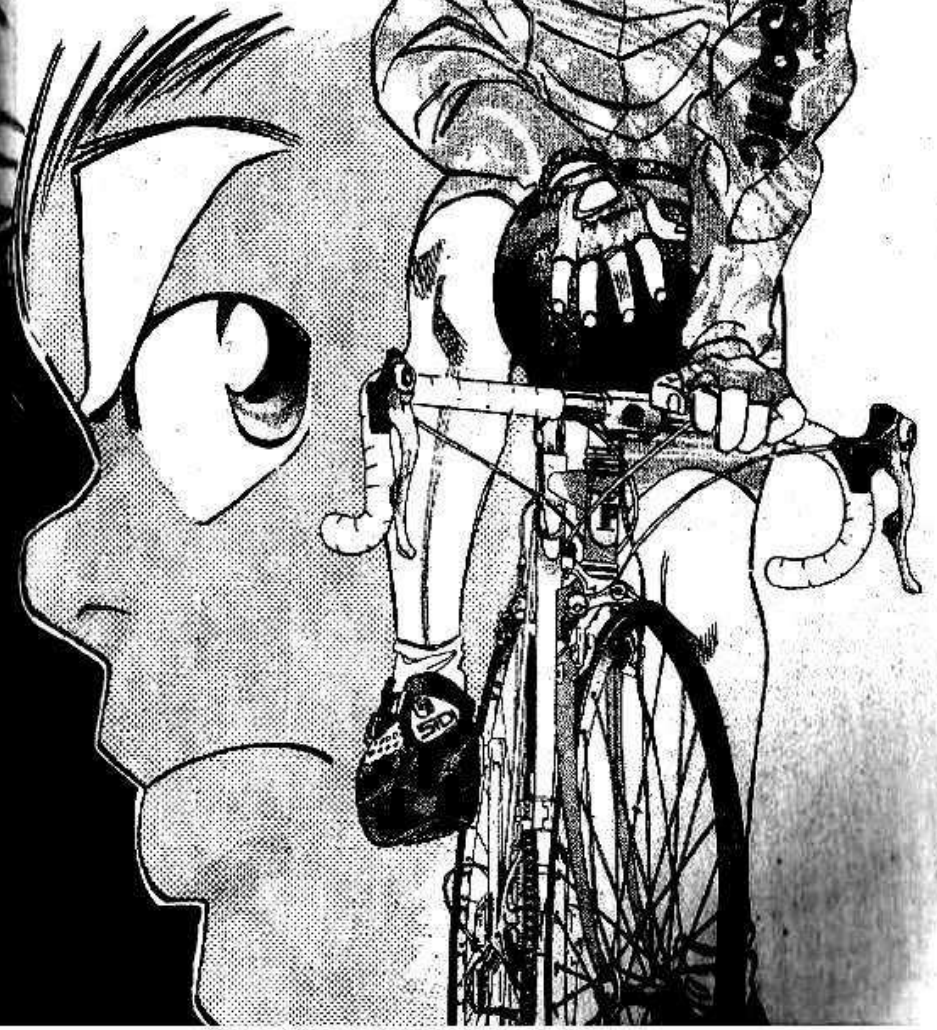

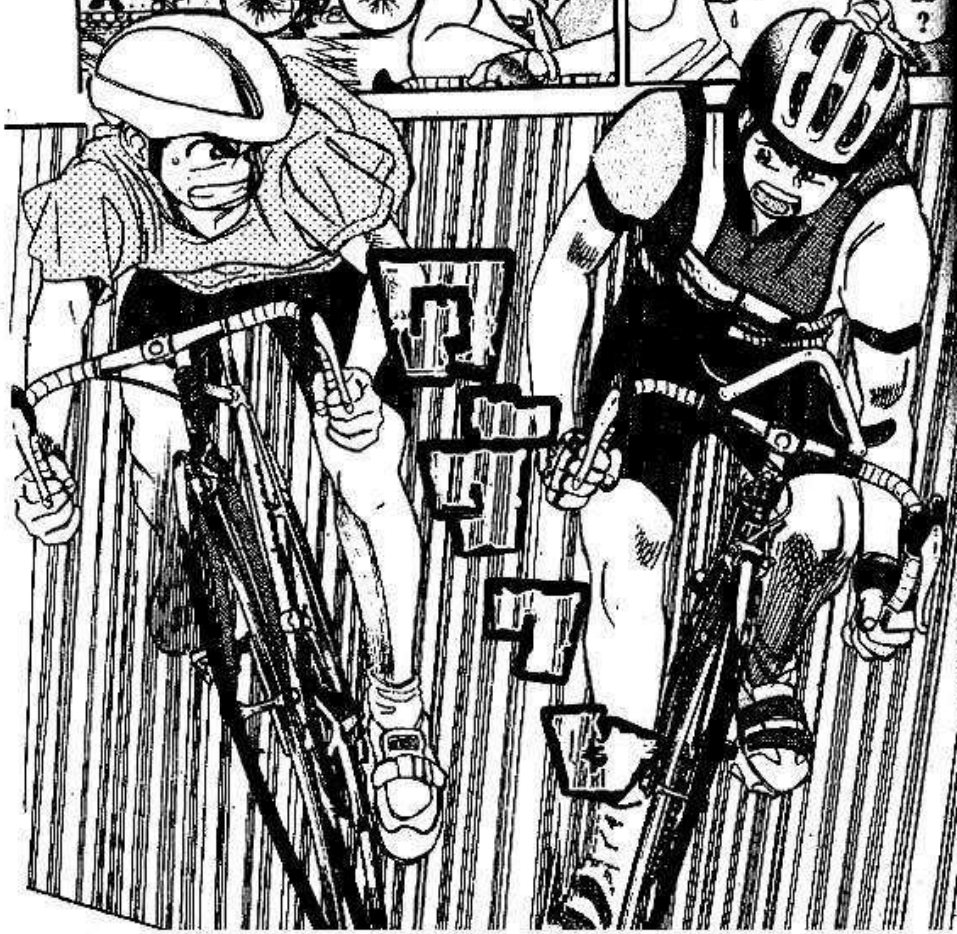
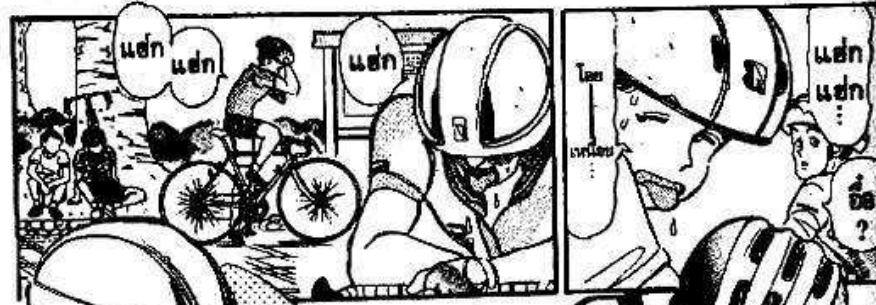
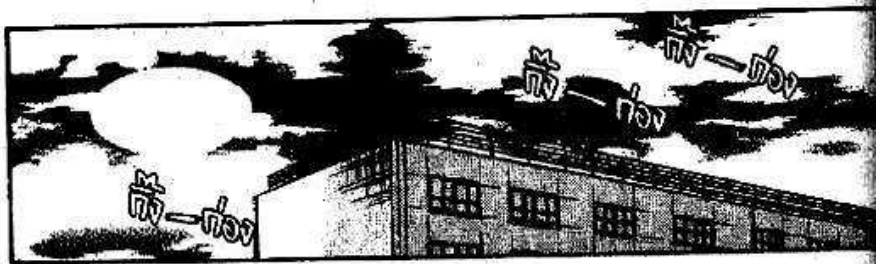

ตอนที่ 13 STAGE 11

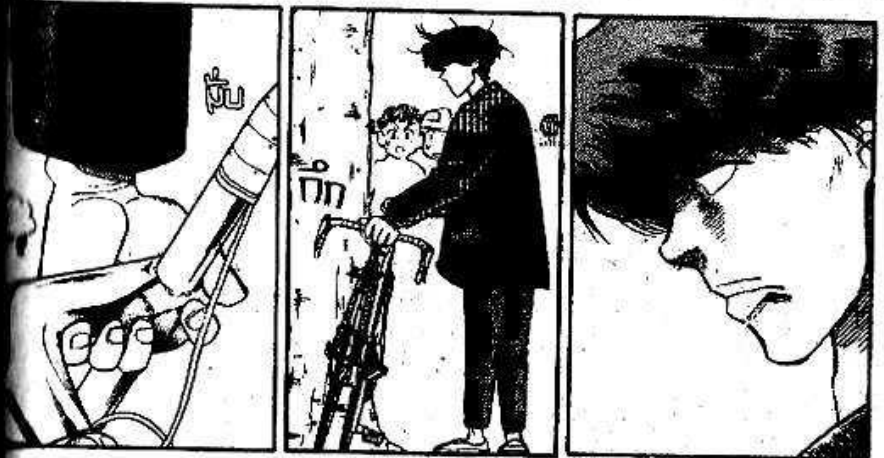
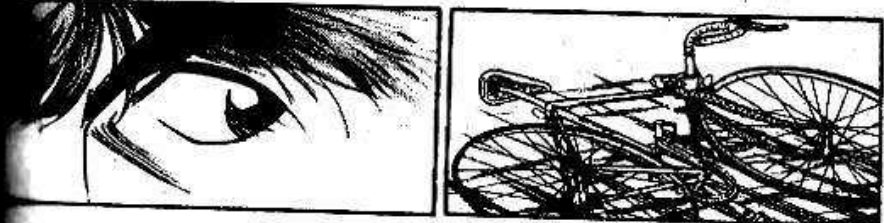
ทีมใหม่ที่เริ่มขึ้น

ไม่มีใครเตือนมันซะเหรอ...?

เด็ก
ปี
เรอะ
...

เป็นไง
รถฉัน
วิ่งดี
ใช่ไหม

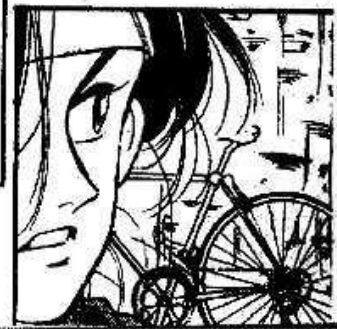
แต่ฉัน
ไม่ชอบ
ไฟใคร
มาพุ่ง
กับรถ
ของฉัน

ไม่ว่า
จะ
ยังไง
ก็ตาม

ย...
อย่ามา
หาโต
มูอะ!

โนโน
มูอะ
มันไม่ใช่
อะไ

เฮ้ย...
โคซ
มา
แล้ว
นะ...
แต่แค่
โทษ
ห้าม
ทีสิ...

ธ...
ฮุนฟี
ไม่เอา
นำ

อย่า
ไปหา
เจือง
กับเด็ก
ฮัน
พัค
แบบนี้...

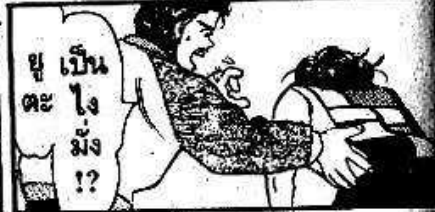
๙๖๗
ธ...ฉัน
เทส? ทมอโน
ไม่เอาด้วย น่ากลัว
พอลอก... จะตาย...

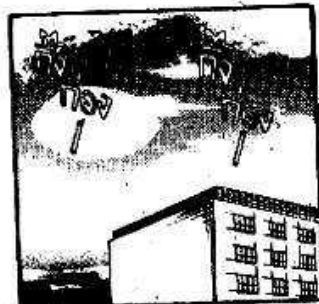

.....
เจือง
มัน
จะเป็น
จ้อไป
ฉันก็
ไม่รู้
ดวง
แต่
แต่กริบ
ขอโทษ
ไม่ก็
หนีไป
ละที่
เจ

ปากแตกเลยนี่นา

แน่จริง
อาจารย์ไมรี
ที่ห้อง
พยาบาล
ก็มีชู้ระต๋วน
กลับไปแล้ว
ด้วย...

จริงสิ
หมอที
คลีนิคนางตะ
คงช่วย
ให้ได้

เฮ้อ

เมื่อกี้
ผมเอา
จักรยาน
มาขี
โดย
ไม่ได้ขอ
อนุญาต

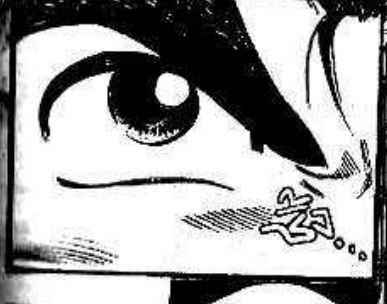

!

ขอโทษ.

น๊ะ
ครับ
...

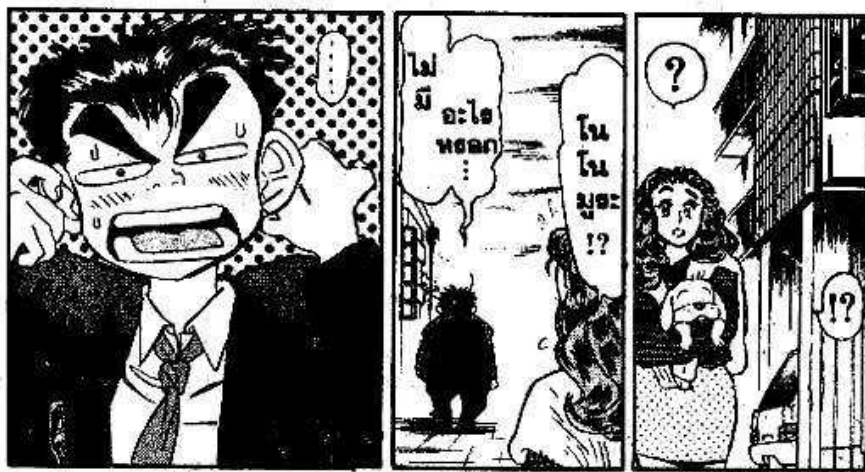

อืม

.....

นา
จา
ต
กา
รรพ
.....
.....
.....

วันสุดท้าย

วันนี้
อากาศ
เย็น
ลงนิด
หน่อย
แต่ตัว
ให้อบอุ่น

พิธี
การซ้อม
ประจำวัน
ของปี 1 จะเป็น
การซ้อมแบบ
ทีม 4 คน

VETERANS 421

ทั้ง 4 คน
ในทีม
จะต้อง
ผลัดกันนำ
เป้าหมาย
คือ การ
ทำเวลา
เป็นทีม

เพื่อ
เป็น
การ
สอน
สมาชิก
ใหม่
เด็ก
ปี 1

1 คน
จะ
ต้อง
อยู่
ร่วม
กับ
รุ่นพี่
3 คน

ขอให้
สมาชิก
ใหม่
ทุกคน
ช่วย
กัน
ช่วย
กัน
ด้วย !!

ที่ 10
จาก
การ
แข่ง
แข่งขัน
ที่
โอ๊ก
นาวา

นะ
ใจ
ใจ !!

เอ๊ะ ?

กลืน
เช้านี้
ปกติ ↓

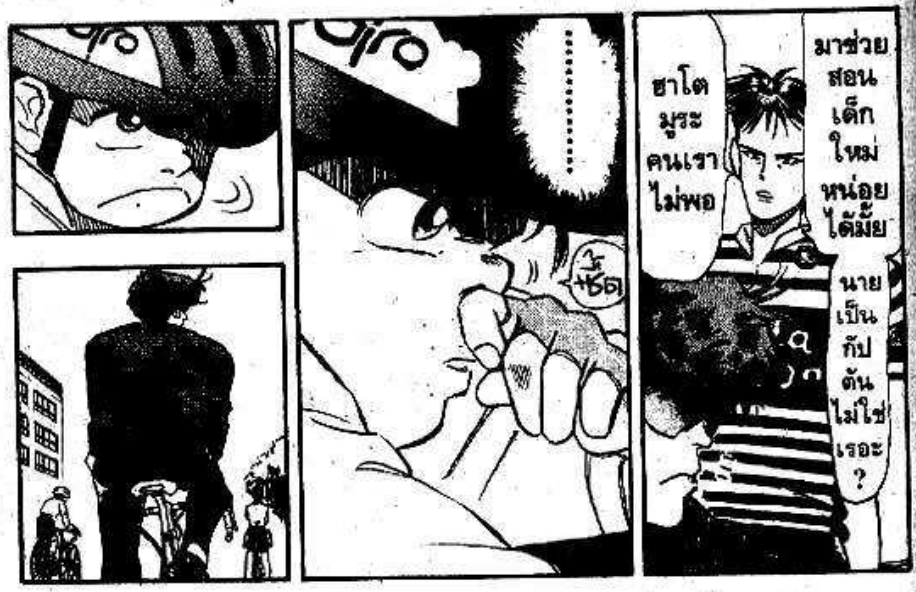
บะหมี่
กึ่งต้ม

อ...
อะไร
กัน
เนี่ย

บุญคุณ
ต้อง
ทดแทน

มาช่วย
สอน
เด็ก
ใหม่
หน่อย
ได้มั๊ย
นาย
เป็น
กัปตัน
ไม่ใช่
หรอ?

ฮาโต
มูระ
คนเรา
ไม่พอ

ไม่ใช่
นาย
นั่นล่ะ
กัปตัน
มัตสึ

ฉัน
ขอตั้ง
ให้นาย
เป็น

อยาก
ทำ
ยังไง
ก็เชิญ
!

เอาล่ะ
ไปได้
!!

ตอนที่ 14 STAGE 12

“ดูจดังเปลวไฟ”

ทราบแล้วครับ

ฝากด้วยนะ

เอาล่ะ พร้อมกัน รียิ่ง

อาจารย์ครับ!

ที่ต้องมารบกวนคือพวงนี้ จะมีการประชุมพิเศษ อาจารย์พละ

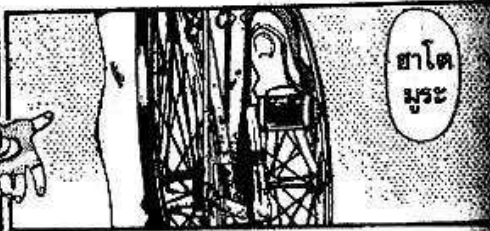
ก็เลยมึงงานด่วนที่ต้องเดี๋ยวนี้

ฉันจะคอยจับเวลา

อย่าแว่วหายไป กตางทางละ ี่ให้ครบรอบแล้ว กลับมานะ

ฮาโต
มูระ

ตั้งแต่
วันนี้ไป
พวกปี 1 จะมา
ร่วมฝึกด้วย
แล้วอย่า
สร้างเรื่อง
อีกล่ะ

เรื่องเมื่อวาน
โนโนมูระ
มันก็ไม่ได้
มีเจตนาไม่ดี
อะไร
ยกโทษให้มัน
เถอะ

จักรยานของไอ้เด็ก
ที่ชื่อโนโนมูระนั้น
โทรมเป็นบ้า
แต่ก็ไม่ใช่เพราะว่า
ขาดการดูแล

แต่
โน
เมื่อ
มัน
เป็น
คน
รัก
จักร
ยาน

ก็
เอา
เถอะ

อู๋ๆไปเขา
รดคนอื่นไปซี
แล้วบอกแต่ว่า
ไม่มีเจตนาอะไร
มันไม่จบ
หรอกนะ

แต่
ครั้ง
เดียว
เท่า
นั้น
นะ

เขา
คง
จ...
เจ็บ

แล้วว้า

เพราะ
GPO
นั้น
ไม่ดี

.....

หรือ

เราจะมี
แข่ง
ช่วง
สตาร์ท
ที่จะ
4 คน
เป็น
1 ทีม
!!

พูด
กับ
โนโน - ปี 3 ที่
มูระ จะคอย
มาเข้า แนะนำ
กลุ่มเดิน มี
ด้วยกัน ไม่พอ

ครับ

เอา
ล่ะ

กาสนิก
แบบทีม
ของ
ชมรม
จักรยาน
คาเมโกะ

เริ่ม
ได้
!!

กลุ่ม 1
สตาร์ท
!!

ครับ
!!

การ
แข่งขัน
ประเภท
ลำดียง
ของกรม
แข่งขัน
จักรยาน
นักเรียน
ไฮสคูล

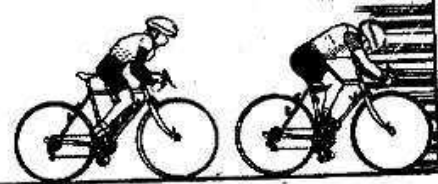
ในการแข่ง
จักรยาน
ชิงแรกที่
นักแข่ง
ต้องต่อสู้
คือแรงต้าน
อากาศ

คือ
การแข่งขัน
จับเวลา
แบบทีม
4 คน
ที่เรียกว่า
"TEAM
ROAD
RACE"

มีนักแข่ง
ทีม 4 คน
จะผลัดกัน
นำทีม
ผลัดกัน
รับแรงต้าน
อากาศ
เพื่อรักษา
ความเร็ว
ของทีม

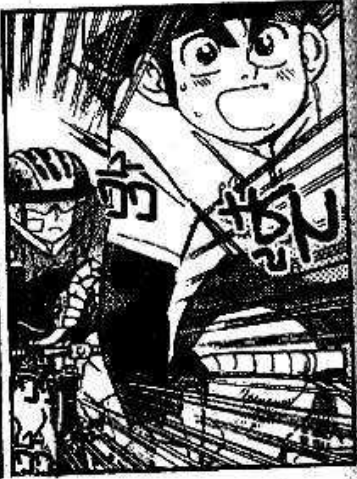
ทุกช่วงๆ
ก็ตือนักแข่ง
ที่นำหน้า
จะเป็นกำหนด
ตามลม
ใบพัดแข่ง
ก็เหลือในทีม

นักแข่งที่
ตามมาข้างหลัง
จึงอยู่ในสภาพ
"สลัด/สลัดเริ่ม"
หรืออยู่ในลมดูด
คล้ายกับ
ในการแข่งรถ

ทำนี้
สามารถ
ได้เร็ว
อย่าง
คาด
ไม่ถึง
เลย
ลำบาก

ถึงนั้น
ส่วนรับคนที่
ไปแข่งที่
ประสบการณ์
ในการ
จัดการงาน
เป็นทีม
มากขึ้น

มันจึง
เป็นเรื่อง
ที่น่า
ตื่นเต้น
มาก !!

...เร็ว
จริง ๆ !!

เพิ่งรู้
นะเนี่ย
ว่ามวีล
แบบนี้
ดีจริง !!

รถ
เบาหัว
เลย !!

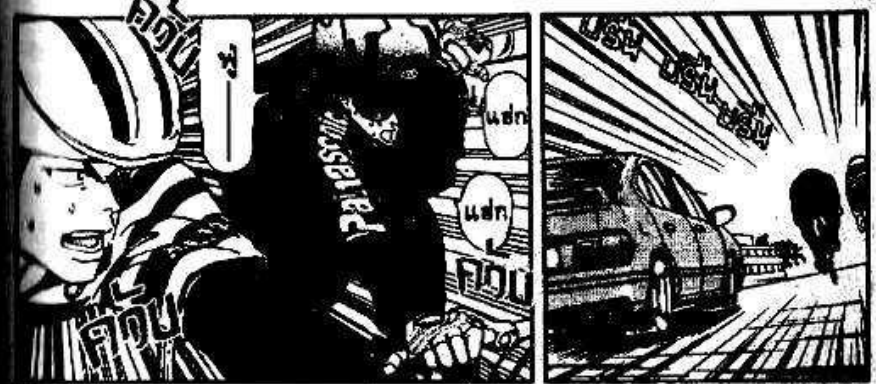
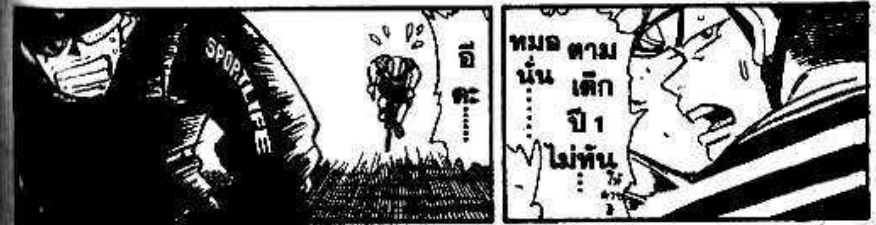
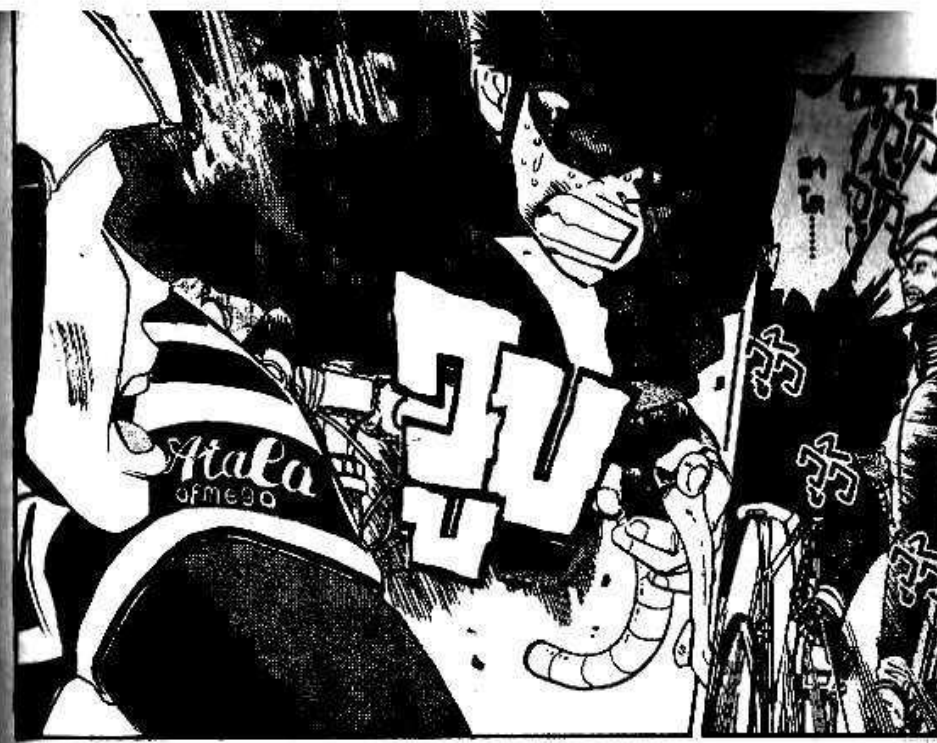
หน้าที่
ของ
คนนำ
ก็ต้อง
ไม่ทำให้
พี่อึด
เกินไป

นาย
ต้องคอย
ด้านลม
และรักษา
ความเร็ว
ของทีม

ถ้าเจอ
สิ่งกีดขวาง
บนทางวิ่ง
ให้บอกคน
ข้างหลัง
ด้วย

โนโน
ยูอะ

ไป
นำทีม !!

มันดี
โทษะ!
เรื่อง
ความ
เร็ว
มาก
ไป
แล้ว

อ๊ะ
ทำทาง
เหนื่อย
แย่แล้ว
ให้เขา
พัก
ซะหน่อย
เถอะ
เดี๋ยว
จะล้ม
ลงไป

ฮาดู
มูระ
ไปนำ
พวก
ยูตะ
ให้ที่
ได้มัย

แค่นี้
คง
ช่วย
กัน
ได้
นะ

พวกนั้น
ไม่รู้จัก
ทาง
คาร์รึส

.....
อาจารย์
ยูตะ
กำลังคอย
จับเวลา
อยู่

ฉัน
ไม่มีเวลา
จะมารอ
พวกปี 1
หรอก

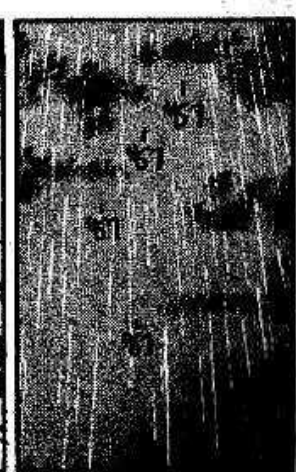
แกไม่ได้
มาฝึก
ตอน
ปิดเทอม
ถึงได้
ไม่รู้

เด็กที่ชื่อ
ยูตะนะ
ไม่ใช่เด็ก
ปี 1 ธรรมดา
หรอกนะ

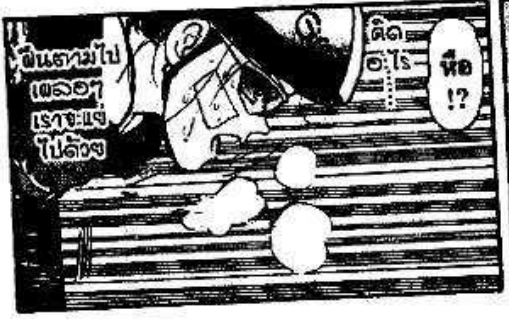
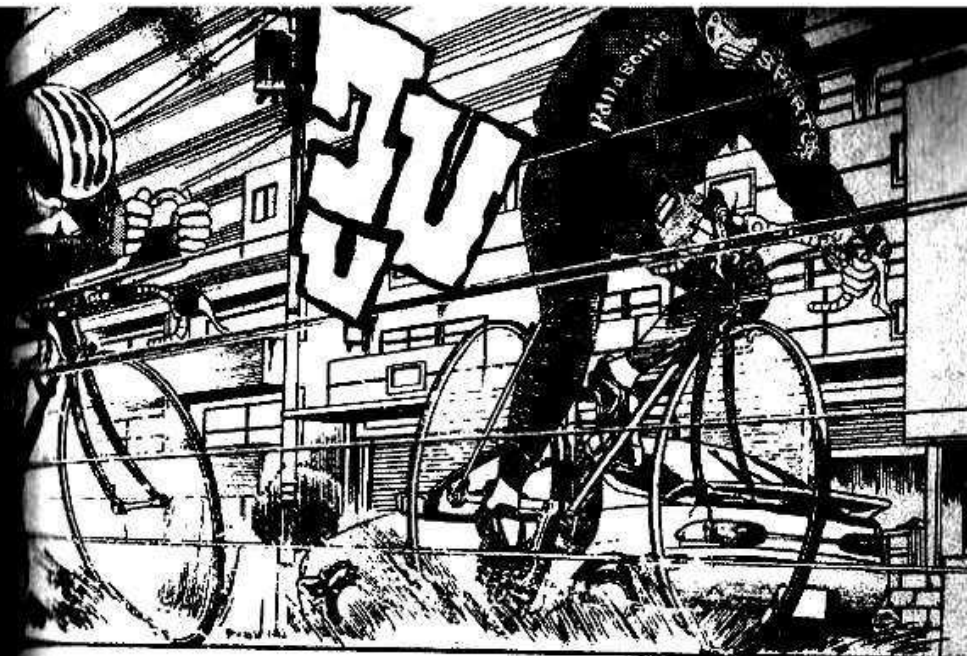
ยูตะ
โนโน
มูระ!

ต่อไป
ฮาดูมูระ
จะนำ
พวกเธอ
คอยตาม
ให้ทีละ
!

แต่นี้
ก็ไทม์ที่
ชอบเขา
แล้ว
นี่นา

นำ
รุ่น
น้อง
อง่าง
พวกเรา
ไปได้
แต่ไม่
เท่าไร
!!

ใช้แล้ว!
"ถึงจะ
ได้ที่ 10
มาจาก
โอเกินกว่า"
แต่มันก็
โอเค
โอสดุด
เหมือนกัน
!!

!! ๒-๑๗

ฉันจะ
ตามจ้
ให้ติด
จนกว่า
หมอนั้น
จะไม่ไหว
!!

ไฟ
จาก
ก็
โอ
ของ

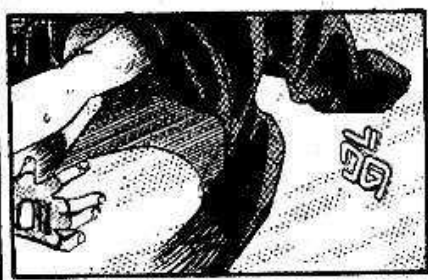
จ๊อน
...

เอ?
?

ไฟ
ไฟ
ไฟ

จ๊ต

ไฟ

!

ไฟ

Panasonic
SPORTLIFE

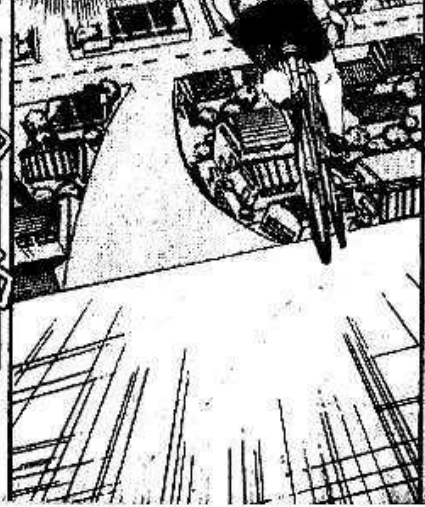
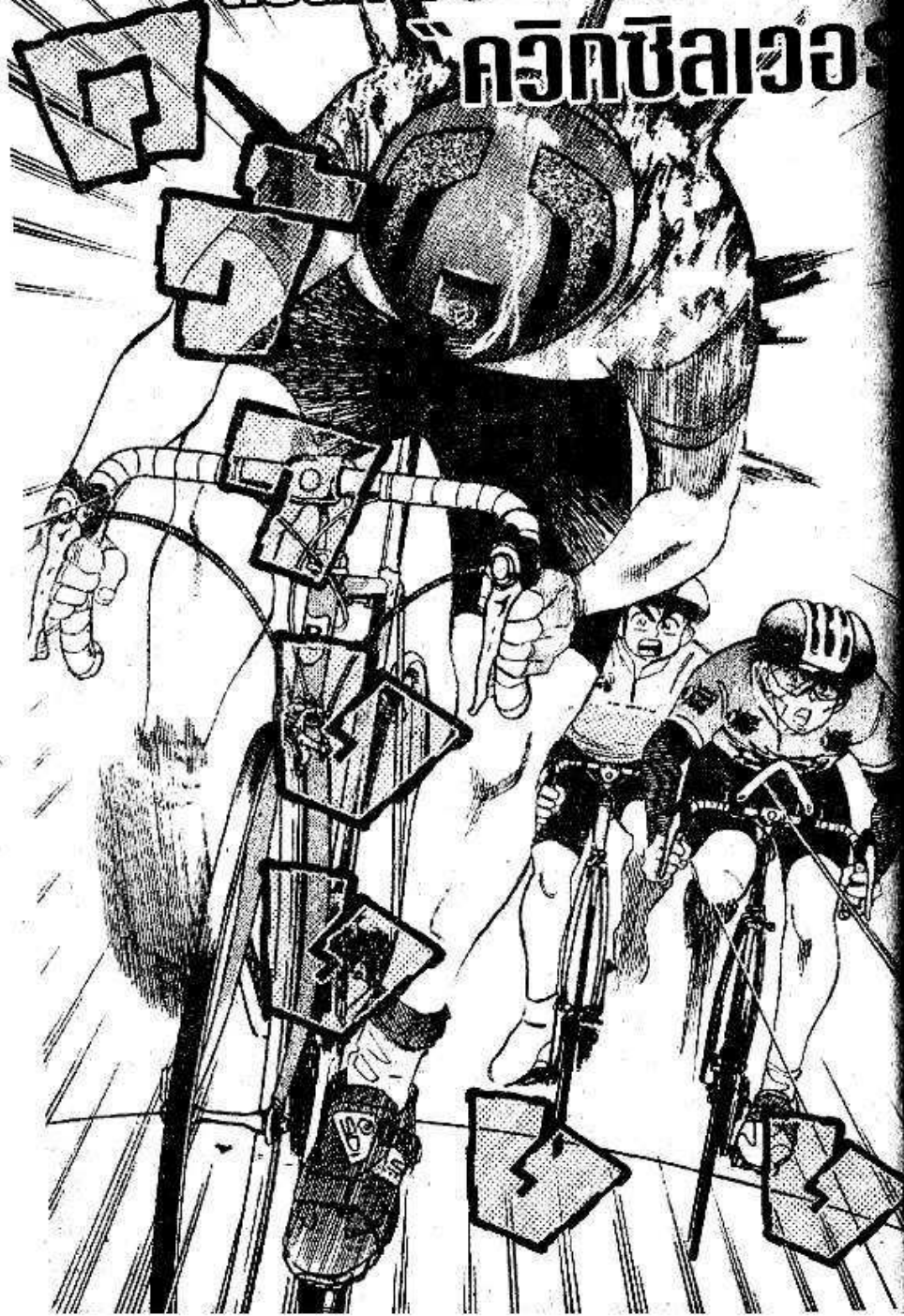
!?

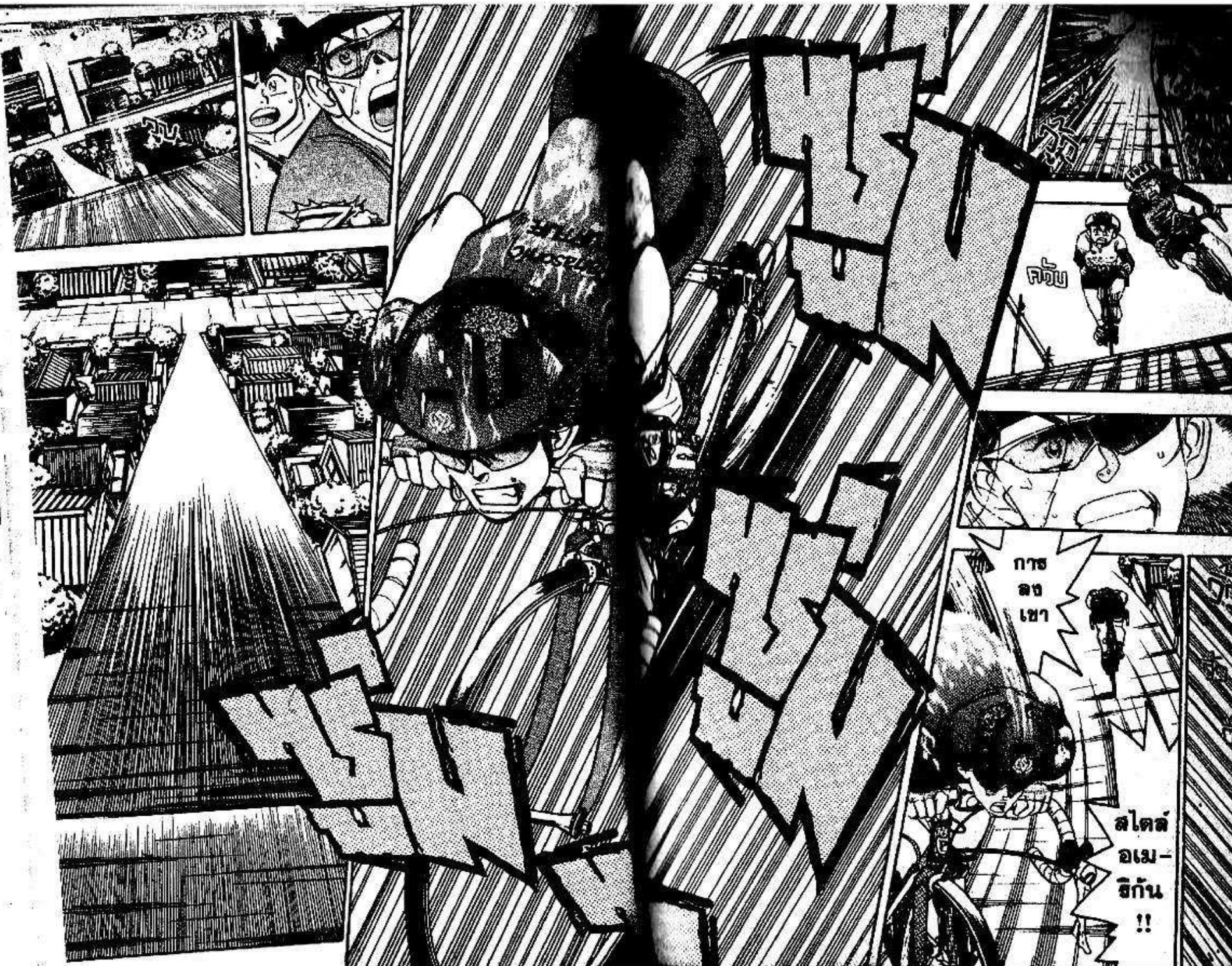
ไฟ

ตอนที่ 15 STAGE 13

คอกบิลเวอร์

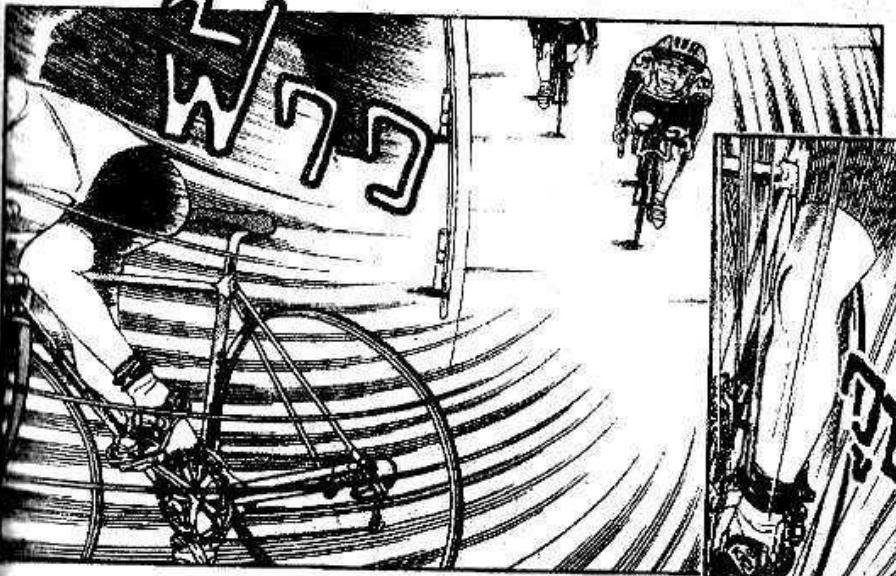
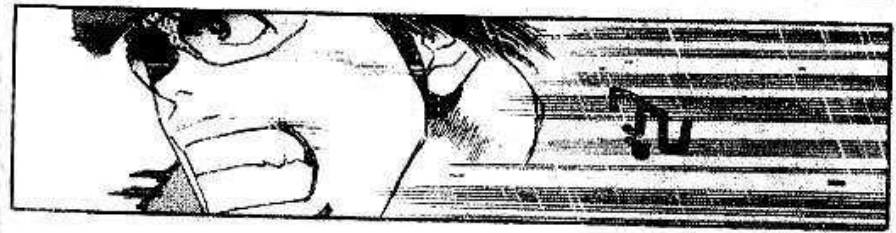

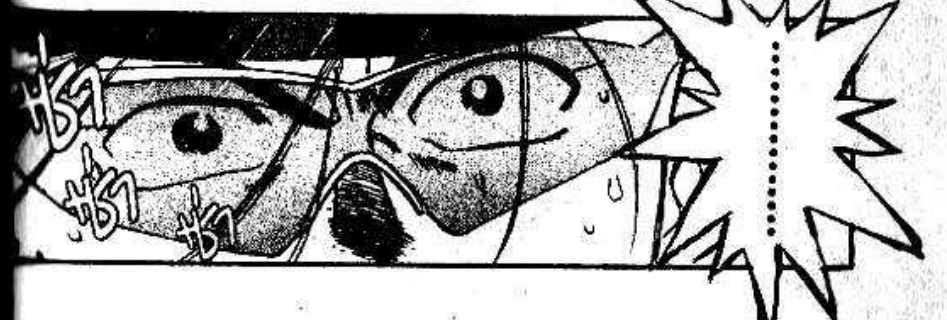

SAFARI

การ
ลง
เขา

สไตล
อเม-
ซิกัน
!!

เรา
ความ
ที่ได้
การ
นั้น
ประ
แต่
...

ฮึม!

ของ
"ที่มาจาก
โอทินาว่า"

เทค
นிட
!!

พูด:
...!!

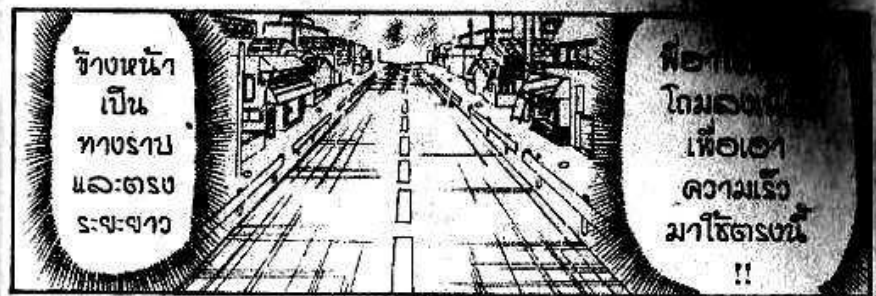

ไม่
ดีเลย
เลย

ที่
เลือก
เขา
เป็น
คู่แข่ง
!!

ชิ
ชิ
ชิ
ชิ
ชิ
ชิ
ชิ
ชิ

ข้างหน้า
เป็น
ทางราบ
และตรง
ระ-ระ-ระ-ระ

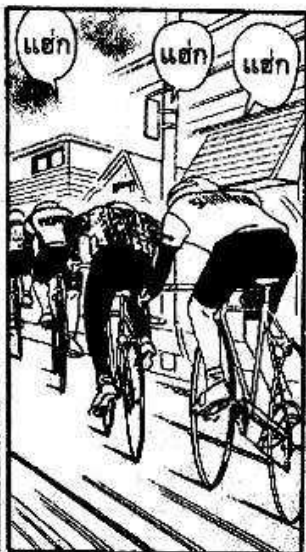
เพื่อเอา
ความเร็ว
มาใส่ตรงนี้
!!

ชัก
น่า
สนุก
แล้ว
สิ

ต่อ
จาก
นี้
ไป...

เป็นที่
ของ
"ฮิลคเก็ต
ยูตะ"
บ้างล่ะ
!!

แฮก

แฮก

แฮก

แฮก

แฮก

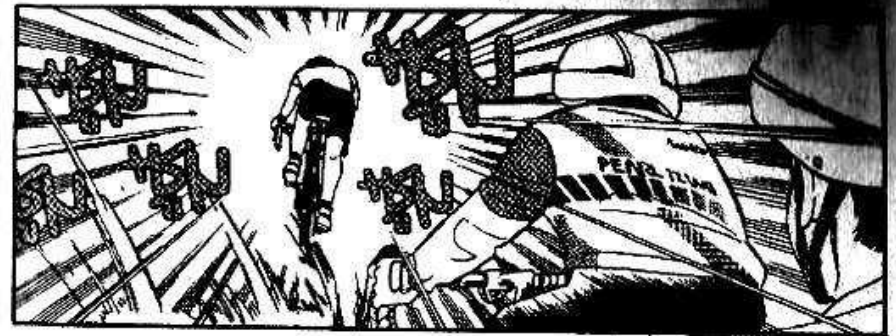
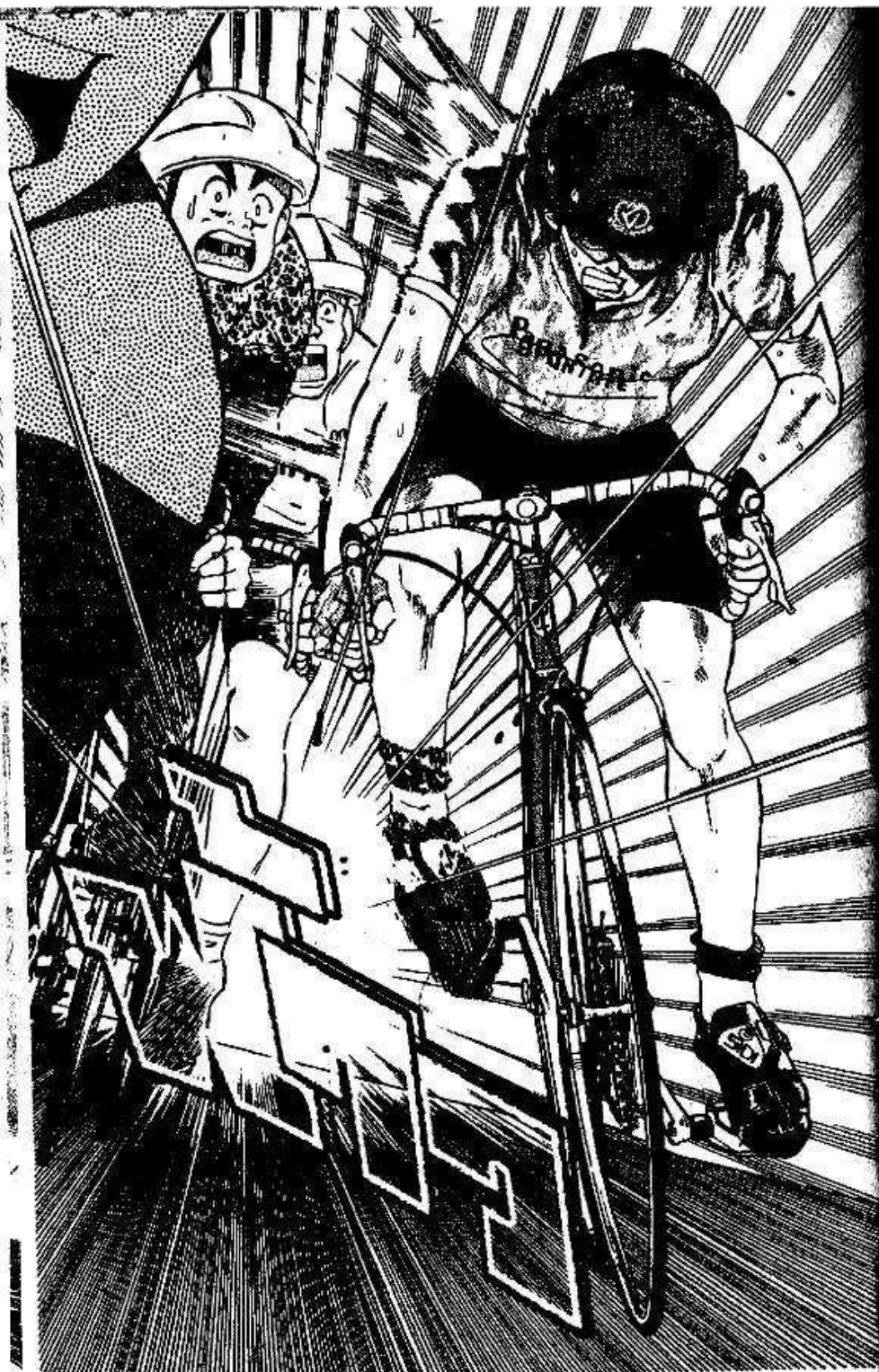
แฮก

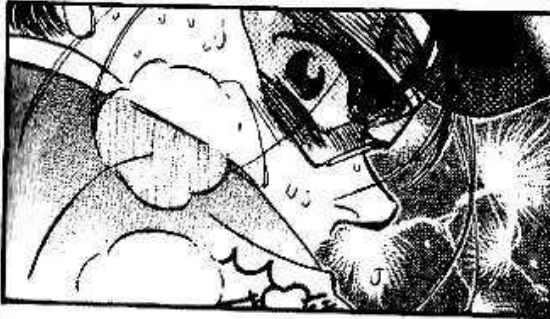
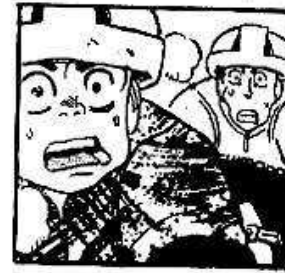
แฮก

แฮก

แฮก

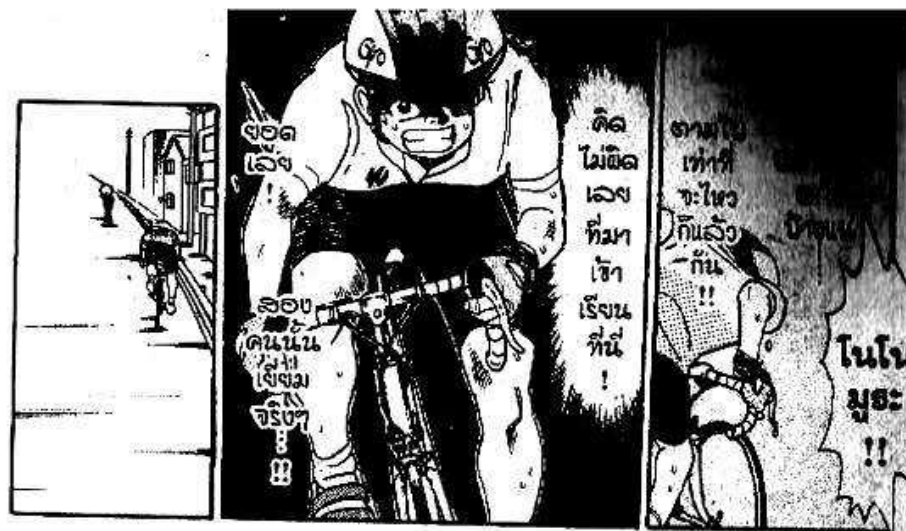

โนโน
มูธะ
คช
!!

จอด
เลย

สอง
คน
บน
มอเตอร์
ไซเคิล

คิด
ไม่
ผิด
เลย
ที่
มา
เจอ
เจ้านี่
!!

ตาม
ไป
เท่า
ที่
จะ
ไหว
กัน
แล้ว
กัน
!!

โนโน
มูธะ
!!

แก
ก็
อยู่
กลุ่ม
พิมพ์
ดี
ไทย
ไม่ใช่
เฮอะ
!?

ทำไม
ไม่
ฝึก
พื้นฐาน
การ
แข่ง
กัน
แบบ
ทีม
ให้
ดี
ซะ
ก่อน
!!

แก
เป็น
มือ
ใหม่

ทำไม
ไม่
ฝึก
พื้นฐาน
การ
แข่ง
กัน
แบบ
ทีม
ให้
ดี
ซะ
ก่อน
!!

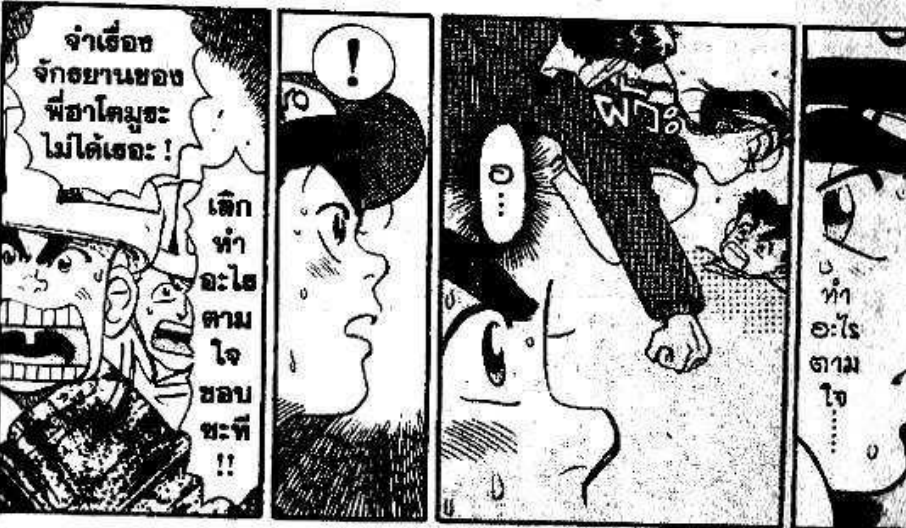
ทำไม
ไม่
ฝึก
พื้นฐาน
การ
แข่ง
กัน
แบบ
ทีม
ให้
ดี
ซะ
ก่อน
!!

ทำไม
ไม่
ฝึก
พื้นฐาน
การ
แข่ง
กัน
แบบ
ทีม
ให้
ดี
ซะ
ก่อน
!!

ทำไม
ไม่
ฝึก
พื้นฐาน
การ
แข่ง
กัน
แบบ
ทีม
ให้
ดี
ซะ
ก่อน
!!

ทำไม
ไม่
ฝึก
พื้นฐาน
การ
แข่ง
กัน
แบบ
ทีม
ให้
ดี
ซะ
ก่อน
!!

ทำไม
ไม่
ฝึก
พื้นฐาน
การ
แข่ง
กัน
แบบ
ทีม
ให้
ดี
ซะ
ก่อน
!!

จำ
เรื่อง
จก
ยาน
ของ
พี่
อ่า
โต
มูธะ
ไม่ได้
เฮอะ
!

เด็ก
ทำ
อะไร
ตาม
ใจ
ชอบ
ซะ
ที
!!

!

!

!

!

!

!

!

!

!

!

!

!

!

!

!

!

!

!

!

!

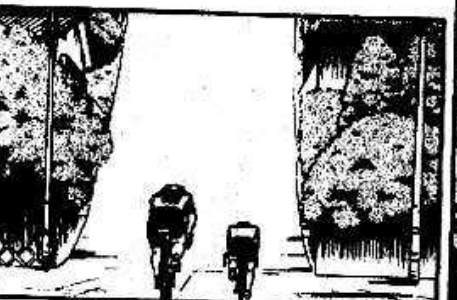
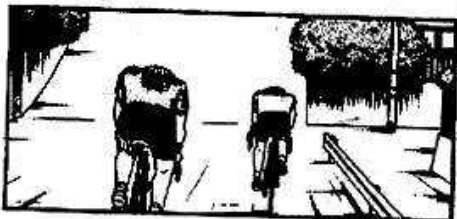
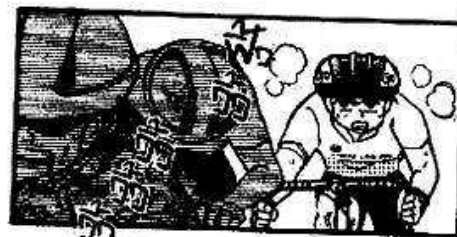
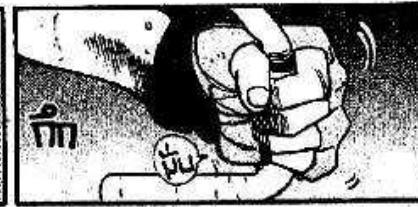
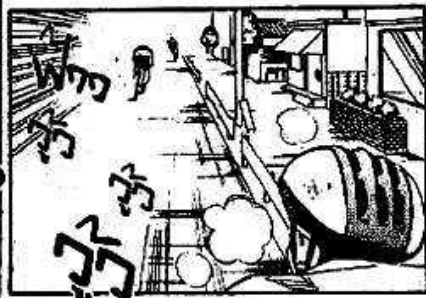
!

!

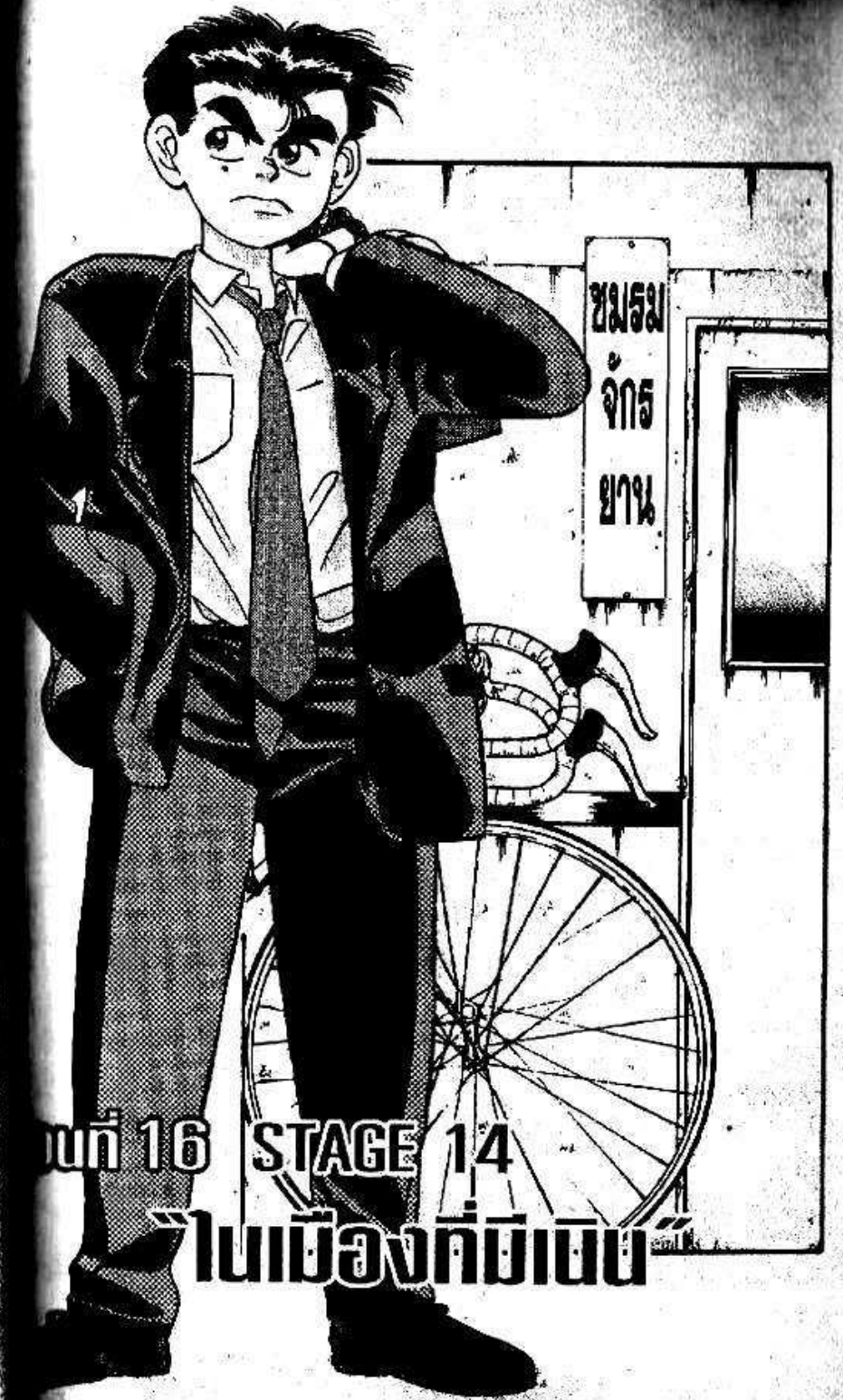
!

!

!

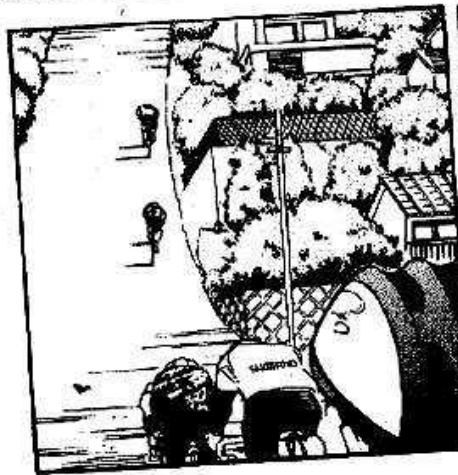
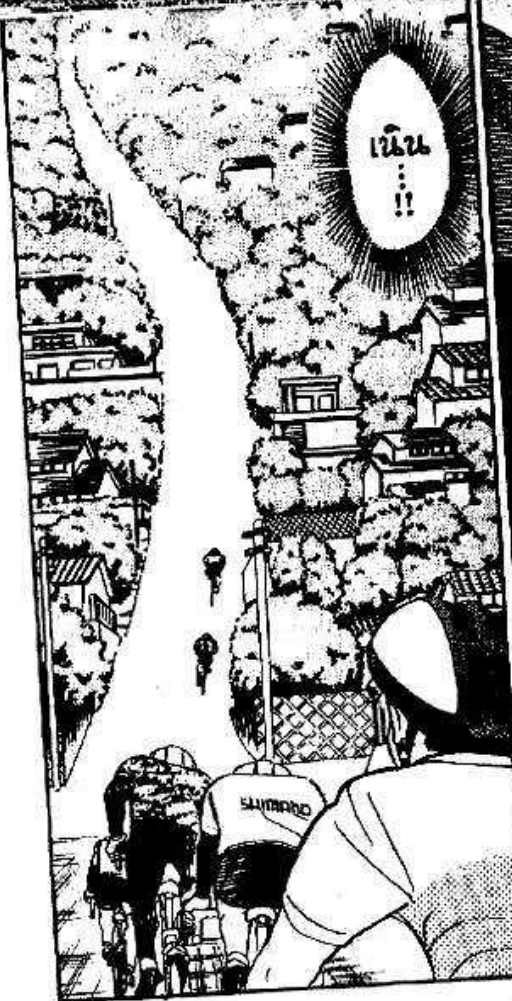

YUTA HIROHIKO

ตอนที่ 16 STAGE 14

“ใบเมืองที่ขี้เข็น”

ฟิซนะ
พวก
ปี 1
เนิ่นนี้
โหด
มาก

เวลา
สั้น
อย่าไป
หักโหม

ความ
เหนื่อย
ที่เกิดจาก
การขิ้นเนิ่น
จะไม่
หายไป
ง่าย ๆ

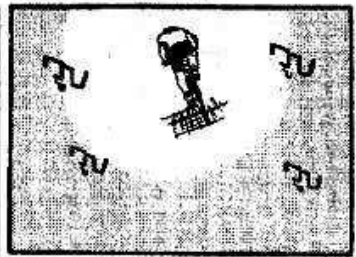
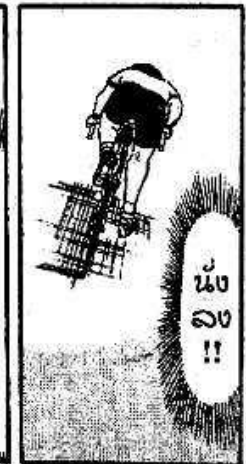
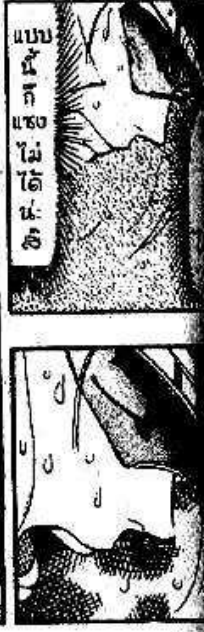
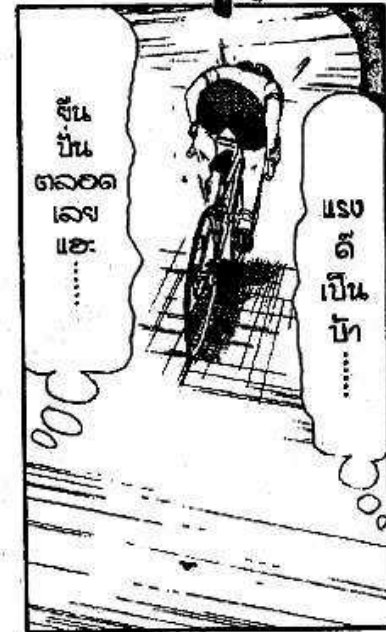

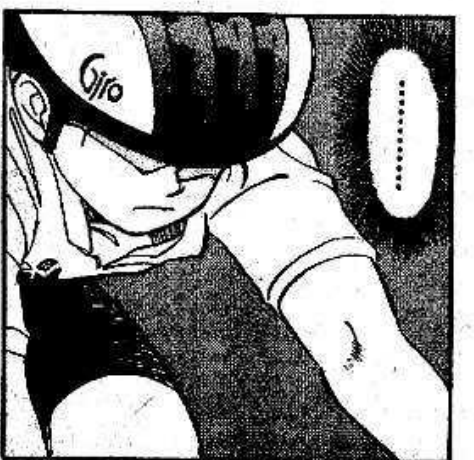
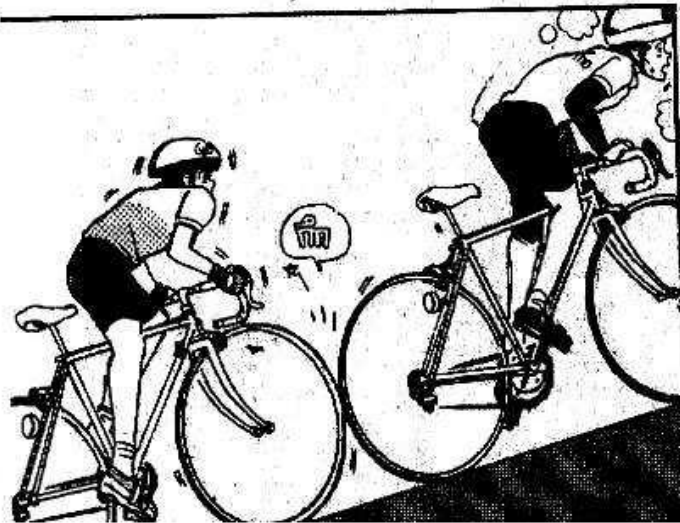
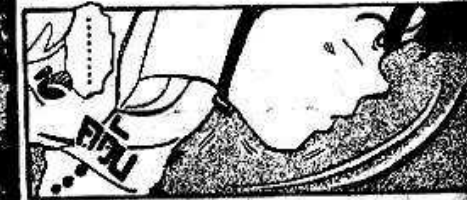
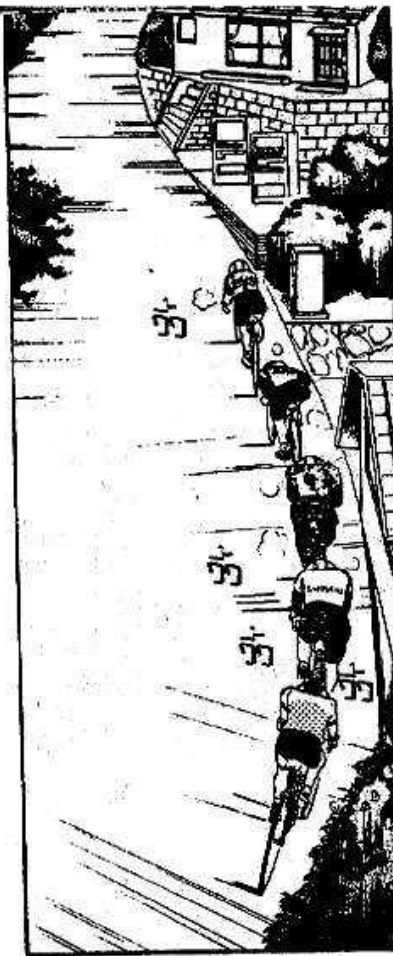
ซน
สบายๆ
พยายาม
ให้เหนื่อย
น้อยที่สุด
เท่าที่
จะทำได้

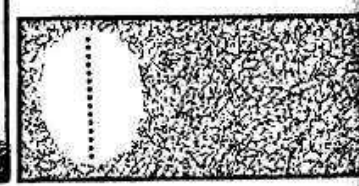
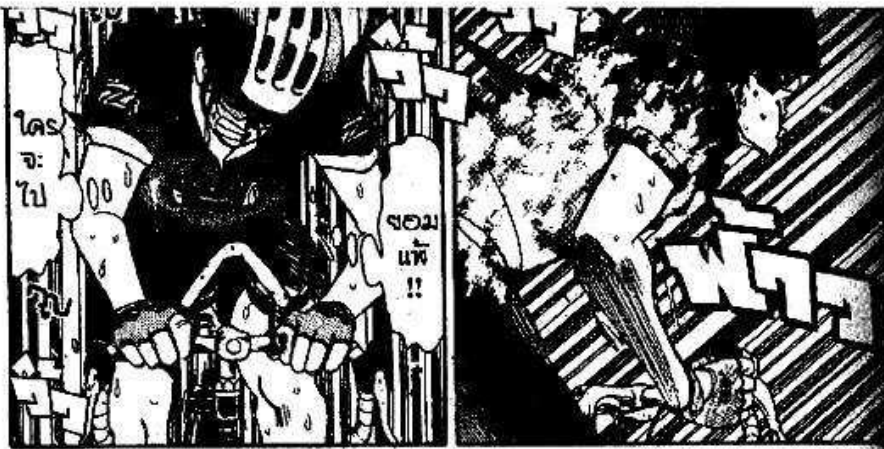
ซน
จาก
ใจ
ไม่
เหนื่อย

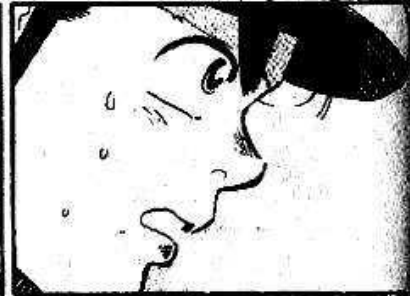
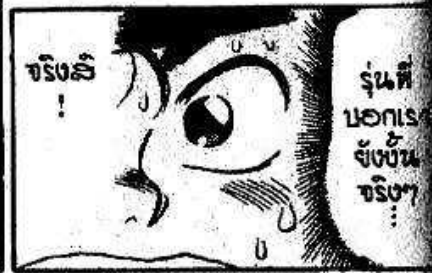
ซน
นี่
คือ
ซน

เฮ้ย
โนโนมูธะ

จธึงา
นะ
คธึบ
!!

การ
ขึ้นเนิน
ไม่ใช่
แบบนี้
!!

โนโน
มูธะ
แก
!!

ผม
ไม่ได้
โทกทก
นะ !

โน
โน
มูธะ
คธึบ !

เวลา
ขึ้น
อ่างไป
นึก
โทม

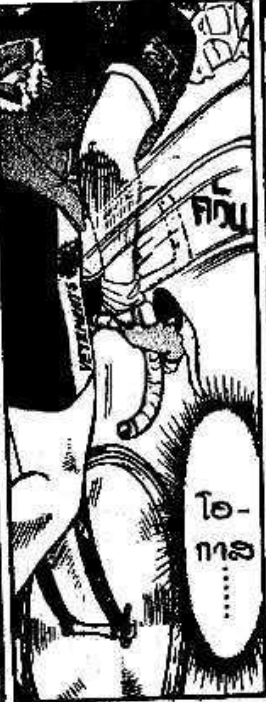
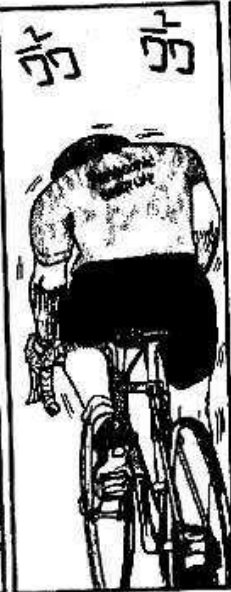
ไม่
จธึบ

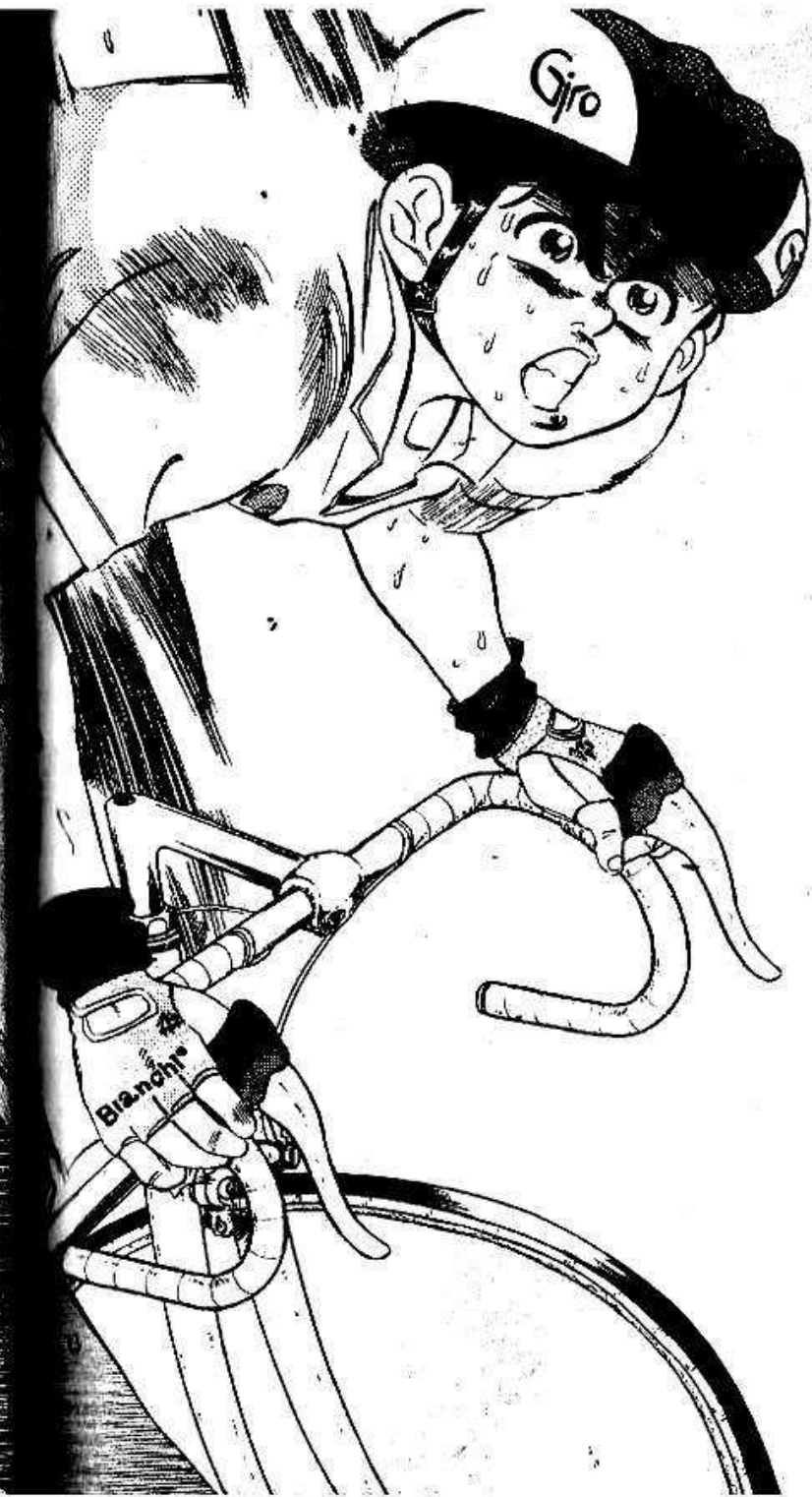

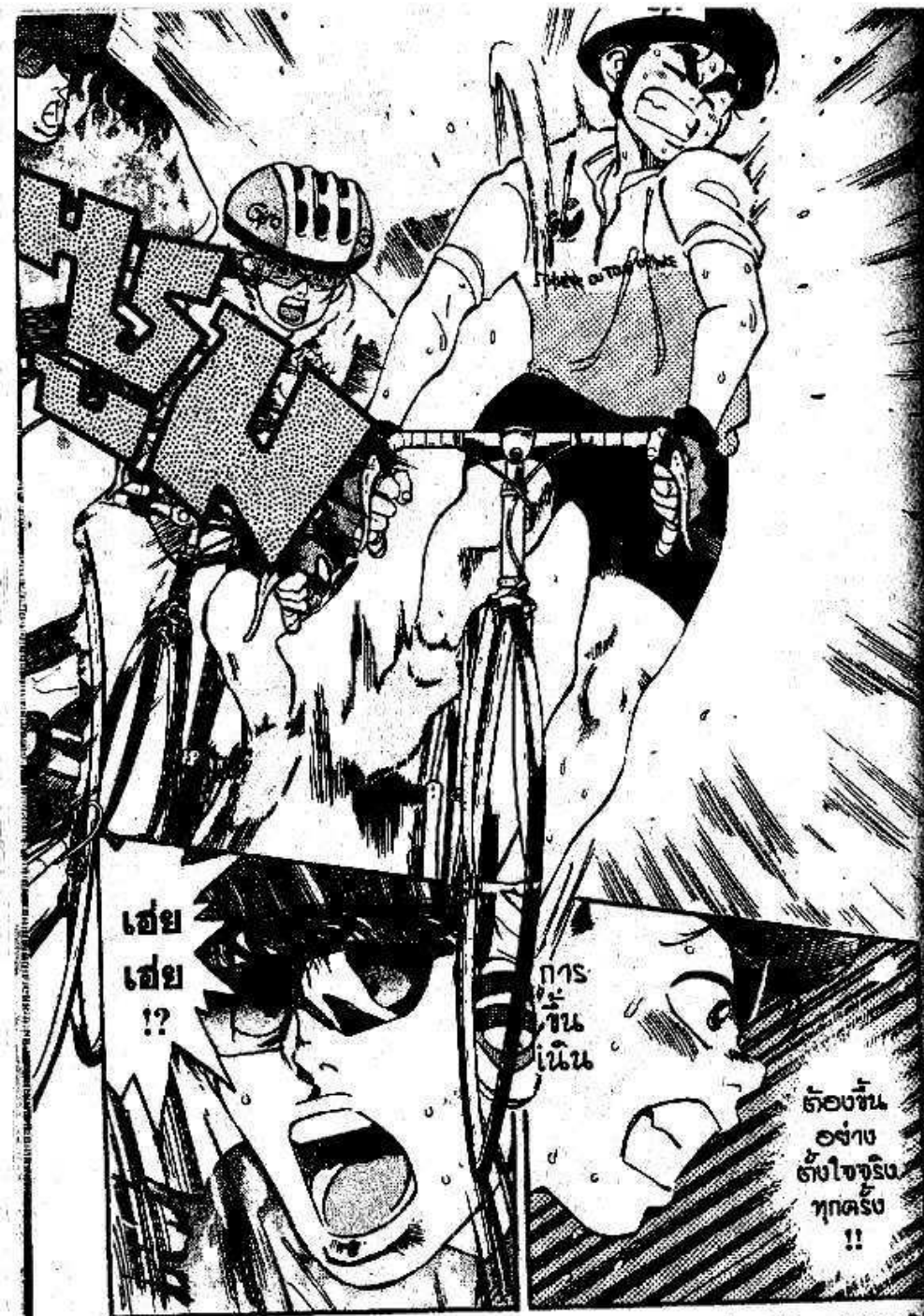
โนโน
...

หลังจาก
ได้
เขื่อน
น้อง
ทีสุด
เท่าที่
จะทำได้อ

ถ้าบอดบับทนี่

Story & Illust / มาซาฮิโตะ โซดะ
อักษร & แต่งภาพ / V.Com
แปล / บี

เจ้าของ : สำนักพิมพ์วิบูลย์กิจ
ผู้พิมพ์/ผู้โฆษณา : รุ่งเรือง พรพิบูลย์
บรรณาธิการบริหาร : สมหมาย สระแก้ว
บรรณาธิการ : บ.ก.ภาส ศรีนาค
บรรณาธิการผู้ช่วย : ฟูจิ, รงค์, นุช, นน, ลีเยี่ยม
หัวหน้ากองบรรณาธิการ : ศักดิ์ศิลป์ พุ่มมาพันธุ์
กองบรรณาธิการฝ่ายศิลป์ : ชีวอุสมัน ศักดิ์ศิลป์ พุ่มมาพันธุ์(หัวหน้า) ไพศัลย์โลภวิทย์ สุธนทร์ ทัดนา(หัวหน้า)
แบบปีแมสทีม บุญถึง เสียงใส(หัวหน้า) น้าสังข์, ณัฐกานต์, นกเล็ก, ศิริวรรณ, วิศุข,
พัชรี, ถิ่นดี, ชานูณรงค์, พงษ์ชัย, สมประสิทธิ์, สุภาภา, ปาระโชติ, ไชยมงคล, วิศุข,
ภาณุศักดิ์, นิวัฒน์ธนะ, ชัยพฤกษ์, วาสนา, ยุทธพร, จิรศักดิ์, ชินวัฒน์
อักษร : อิศระ, โมตรี, วิรัตน์ และเม็กกรูป
ส่วนปก : เอี่ยม, พารุก, ประสิทธิ์, อ้วน
อาร์ตเวิร์คในเล่ม : เม็กกรูป
สมาชิก : วรวรรณ

คำชี้แจง หนังสือฉบับนี้ จัดทำขึ้นจาก ต้นฉบับญี่ปุ่น ซึ่งวิธีอ่านจากขวาไปซ้าย แต่ตามธรรมเนียมไทย ใช้วิธีอ่านจากซ้ายไปขวา จึงมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเนื้อหาให้เหมาะสม หากมีข้อบกพร่องประการใด ที่งานต้องขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย
บอกกล่าว ตัวละครและเรื่องที่เป็นรากฐานของหนังสือฉบับนี้ เป็นเรื่องที่แต่งขึ้นเพื่อความบันเทิง ไม่เกี่ยวข้องกับบุคคล สถานที่ หรือเหตุการณ์ที่มีอยู่จริง
หมายเหตุ หนังสือฉบับนี้ได้รับลิขสิทธิ์การจัดทำที่ถูกต้องตามกฎหมาย หากพบเห็นผู้ละเมิด ไม่ว่าจะเป็นการลอกเลียนตัวการ์ตูนหรือนำส่วนหนึ่งส่วนใดไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจะถูกดำเนินคดีตามที่กฎหมายบัญญัติไว้สูงสุด

สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมายบรรณวิบูลย์กิจ พ.ศ. 2537